

Katalog
biblioteki Wilhelma Feldmana
zakupionej w latach 1916/1917
przez
Bibliotekę Królewską w Berlinie

100-lecie
UNIwersYTETU

Prace Biblioteki Uniwersyteckiej – nr 31

Katalog
biblioteki Wilhelma Feldmana
zakupionej w latach 1916/1917
przez
Bibliotekę Królewską w Berlinie

Zestawiła
Friedhilde Krause

Biblioteka Uniwersytecka
Poznań 2010

Opracowanie, tłumaczenie
Renata Piejko

Przygotowanie tekstu do druku
Marlena Pięła

© Copyright by Biblioteka Uniwersytecka, Poznań 2010

ISSN 0860-1933
ISBN 978-83-60961-04-9

Druk i oprawa: Zakład Graficzny UAM

Friedhilde Krause

Aleksander Brückner i Wilhelm Feldman. Zbiór poloników dla Berlina

W listopadzie 1880 roku 24-letni docent filologii słowiańskiej na uniwersytecie we Lwowie, Aleksander Brückner (1856–1939) został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego języków słowiańskich i literatury słowiańskiej na Uniwersytecie Berlińskim. Był następcą znanego chorwackiego sławisty Vatroslava Jagicia (1838–1923), który w latach 1874–1880 pracował na Uniwersytecie Berlińskim jako profesor zwyczajny języków i literatury słowiańskiej. Od niego Brückner dowiedział się o niezwyklej ignorancji berlińskich profesorów wobec świata słowiańskiego. Jagić stwierdził ten szokujący fakt już podczas pierwszej wizyty w Berlinie w roku 1871 i tak pisał do Wiednia do swojego nauczyciela Franza Miklosicha (1813–1891):

Ogólnie ci panowie zrobili na mnie dobre wrażenie, jedno tylko mi się nie podobało i odnosi się to do całego Uniwersytetu Berlińskiego, a jest to całkowita obojętność wobec wszystkiego, co słowiańskie. W tym są ci uczeni panowie dziwnymi ignorantami i dali się daleko wyprzedzić we wszystkim, co dotyczy zwykłego życia, które ma oczy otwarte na potrzeby praktyczne, przynajmniej jeśli chodzi o Rosję¹.

Aleksander Brückner objął wiosną 1881 roku na 44 lata (1881–1924) slawistykę na Uniwersytecie Berlińskim. Pracował w pr-

¹ H. Rösel, *Aus Vatroslav Jagićs Briefwechsel Odessa – Berlin – Petersburg 1872–1892*, München 1962, s. 12.

skiej stolicy w ciężkich czasach Bismarckowskiego Kulturkampfu, na który przypadły w roku 1885 najbardziej spektakularne nakazy eksmisji Polaków z terenów pruskich i cała seria antypolskich ustaw i rozporządzeń². Zarówno wtedy, jak i później Brückner był świadom swojej wielkiej odpowiedzialności wobec mniejszości polskiej mieszkającej na terenie Niemiec, nie tylko jako nauczyciel akademicki i uczyony, ale przede wszystkim jako Polak. Aż do śmierci nie zmienił swojego berlińskiego adresu w Wilmersdorf, Wilhelmsaue 18, dobrze znanego polskiej kolonii w Berlinie i polskim intelektualistom przyjeżdżającym do Berlina. Wiele pisano o encyklopedycznej wiedzy Brücknera jako sławisty, jego wiedzy z zakresu tej dziedziny oraz o jego dużych zasługach w zdobyciu przez berlińską slawistykę międzynarodowego uznania³. To, na jak wielu polach w dziedzinie slawistyki działał Brückner, ukazuje bibliografia jego prac, licząca ponad 1560 pozycji⁴.

Obok obszernej i niezwykle intensywnej pracy naukowo-badawczej Aleksander Brückner od czasu objęcia swego urzędu interesował się sytuacją literatury w Berlinie. A w Bibliotece Królewskiej była to sytuacja bardzo smutna. W roku 1929 emeryt Brückner wspominał swoją rozmowę z Valentinem Rose (1855–1916)⁵, pierwszym dyrektorem nowo powstałego Oddziału Rękopisów – w latach 1884–1886 tymczasowym kierownikiem Biblioteki Królewskiej – następująco: „Stosunki w bibliotece były żalosne, podarowane przez kogoś moskiewskie *Čtenija* leżały nieoprawione pod stołem i oprawiono je dopiero na prośbę Jagicia. Gdy poprosiłem o nabycie Dostojewskiego, dyrektor Rose odpowiedział mi, że biblioteka posiada Turgeniewa, to powinno wystarczyć”⁶. Ta osobliwa informacja od klasycznego filologa Rose świadczyła o wielkiej popularności Tur-

² J. Marchlewski, *Zur Polenpolitik der preußischen Regierung*, Berlin 1957; W. Jakubczyk, *Problem Polski w Prusach*, w: *Europa – Słowiańszczyzna – Polska. Studia ku uczczeniu Profesora Kazimierza Tymienieckiego*, Poznań 1970, s. 561–566; L. Borodziej, *Pruska polityka oświatowa na ziemiach polskich w okresie Kulturkampfu*, Warszawa 1972.

³ H. Pohrt, *Beiträge zum Wirken des Slawisten Aleksander Brückner in Berlin 1881–1939*, „Zeitschrift für Slawistik” 15, 1970, s. 90–102; idem, *Der Hochschul-lehrer der Berliner Universität*, „Zeitschrift für Slawistik” 25, 1980, s. 170–175.

⁴ W. Berbelicki, *Aleksander Brückner 1856–1939*, Warszawa 1989, s. 167–298.

⁵ E. Jacobs, *Valentin Rose*, „Zentralblatt für Bibliothekswesen” 34, 1917, s. 168–182.

⁶ A. Brückner, *Zur deutschen Slavistik*, „Archiv für slavische Philologie” 42, 1929, s. 5.

gienia w Niemczech, zarazem jednak o bardzo ubogich zasadach gromadzenia beletrystyki obcojęzycznej, które przewidywały zakup tylko dzieł zbiorowych pisarzy.

Aleksander Brückner swoje długie wakacje uniwersyteckie wykorzystywał na prace w bibliotekach lwowskich, szczególnie w Bibliotece Ossolińskich. Przy badaniu źródeł staropolskich często oczywiście korzystał z Biblioteki Królewskiej w Berlinie, szczególnie z Oddziału Rękopisów, również z usług wypożyczalni międzybibliotecznej, działającej od roku 1893 między Biblioteką Królewską w Berlinie i pruskimi bibliotekami uniwersyteckimi, a od roku 1905 także z innych publicznych bibliotek naukowych w innych miejscowościach, także za granicą. Brückner był znawcą katalogów Biblioteki Królewskiej w Berlinie, zarówno tych drukowanych, jak i tych niedrukowanych. Pisałam o tym w wielu moich artykułach⁷ i określałam Brücknera jako „przyjaciela i protektora” biblioteki⁸. Oczywiście polski uczony interesował się przede wszystkim zbiorem poloników, a ten wykazywał w Królewskiej Bibliotece w Berlinie spore braki. Wprawdzie starsza literatura, szczególnie łacińskopolska była dobrze reprezentowana, ponieważ dotarła do Biblioteki Królewskiej w latach 1835 i 1839 z rozwiązanych klasztorów Wielkiego Księstwa Poznańskiego i Prus Zachodnich. Prawie całkowicie brakowało jednak nowszej i najnowszej literatury polskiej i dotyczącej Polski. Nigdy w bibliotece nie myślano o systematycznym uzupełnianiu zbiorów w tym zakresie. Moja analiza księgi inwentarzowej osobno prowadzonej w latach 1838–1876 dla Egzemplarza Obowiązkowego z Polski pokazała smutny obraz rygorystycznej polityki germanizacyjnej w Prusach. Tu ukazało się znacznie mniej polskojęzycznych tytułów niż w tym samym czasie w obu pozostałych zaborach, także cenzura tej literatury była w Prusach inna i surowsza⁹.

⁷ F. Krause, *Aleksander Brückner i Biblioteka Królewska w Berlinie*, „Rocznik Biblioteki Narodowej” 9, 1974, s. 349–365; eadem, *Aleksander Brückner und die Königliche Bibliothek zu Berlin*, „Zeitschrift für Slawistik” 22, 1977, s. 212–218.

⁸ F. Krause, *Der Freund und Förderer der Königlichen Bibliothek zu Berlin*, „Zeitschrift für Slawistik” 25, 1980, s. 183–193.

⁹ F. Krause, *Zur preußischen Zensurpraxis nach 1833 und zum Pflichtexemplar aus dem Großherzogtum Posen im Bestand der Königlichen Bibliothek zu Berlin*, w: *Rund um die Bibliothek*, Berlin 1998, s. 109–117; A. Jazdon, *Polski ruch wydawniczy w Wielkim Księstwie Poznańskim w latach 1831–1862*, Warszawa–Poznań 1990.

Jak Aleksander Brückner sam oceniał stan zbiorów poloników w Bibliotece Królewskiej, dowiemy się z obszernego rękopiśmiennego dokumentu, skierowanego 18 października 1915 roku do dyrektora naczelnego Biblioteki Królewskiej, Adolfa von Harnacka (1851–1930) – widział poważne zagrożenie dla swojej pracy naukowej przez I wojnę światową, ponieważ nie mógł korzystać z bibliotek we Lwowie. Pismo to jest jeszcze dostępne w formie rękopisu¹⁰. Opublikowałam pełną jego treść już w roku 1980. Pismo zawiera dokładne studium o katalogach w Bibliotece Królewskiej i wskazuje na szczegółową wiedzę polskiego uczonego na temat rzeczywiście wtedy posiadanych zbiorów poloników. Wiedzę tę zdobył podczas częstej pracy w Bibliotece Królewskiej. Pismo to miało następującą treść¹¹:

Wasza Ekscelencjo!

W zbiorach Biblioteki Królewskiej **polonika** [*Das Polnische*] [podkreślenia pochodzą od Brücknera – F.K.] są reprezentowane niestety w stopniu niewystarczającym; niżej podpisany mógł tylko dlatego prowadzić swoją pracę naukową, że corocznie spędzał wakacje we Lwowie i w tamtych bibliotekach bez szkody uzupełniał sobie luki w zbiorach Biblioteki Królewskiej; od kiedy jednak aktualne wydarzenia odcięły drogę do Lwowa, jego praca naukowa napotyka przeszkody.

W starszych zbiorach (historia, literatura itd.) luki są mniej dotkliwe; szczególnie literatura łacińsko-polska jest reprezentowana w stopniu wystarczającym, są nawet unikaty; ale im bliżej XIX lub wręcz XX wieku, tym bardziej dotkliwe stają się luki, o których systematycznym wypełnianiu nigdy nie myślano. Także z końca XVIII wieku brakuje dzieł podstawowych Kołłątaja, Staszica, z walki konstytucyjnej 1789–1791 i innych.

Obecnie w Prusach mieszkają 4 miliony Polaków; tak, tylko te dzisiejsze wydarzenia, których końcowych skutków nie sposób obecnie przewidzieć, wysunęły znowu wszystko, co dotyczy Polski na plan pierwszy, więc pracownik naukowy podwójnie boleśnie odczuwa, gdy zawodzi go Biblioteka Królewska.

Brakom tym w żaden sposób nie zaradzi wskazanie Biblioteki Królewskiej we Wrocławiu jako centralnego zakładu dla studiów slawistycznych; ponieważ zbiory wrocławskie dotyczą głównie, jeśli nie jedynie je-

¹⁰ Königliche Bibliothek. Akten betr. den Ankauf von Büchern in Berlin, Bd. 10 No III D 5 (1908–1922) Bl. 147a–147c.

¹¹ List ukazał się dotychczas w polskim tłumaczeniu tylko w: F. Krause, *Aleksander Brückner i Biblioteka Królewska w Berlinie*, s. 356–359.

zykoznawstwa, i historykowi, politykowi, statystykowi itd. nic nie mogą zaoferować.

Nagłała stała się więc potrzeba szybkiego, wydatnego i wszechstronnego wypełnienia luk w polskich zbiorach, przede wszystkim wśród publikacji nowych i najnowszych. Brakuje dzieł podstawowych, na przykład dużego słownika geograficznego Sulimirskiego i Chlebowskiego, 12 tomów¹²; bez którego historyk jest bezradny; brak dzieł zbiorowych, czasopism, dzieł zebranych, pojedynczych publikacji każdego rodzaju.

Jak rozczarowani odchodzili z biblioteki badacze, którzy przyszli w konkretnym celu, na przykład zajrzenia do poznańskiej prasy z lat 1840–1860! Dziwne, że nie ma wcale lub są tylko w niewielkim stopniu znane nazwiska publicystów, polityków, historyków, takie jak, wymienię na chybił trafił, Giller¹³, Dmowski, Rembowski, Limanowski (niezbędny dla badań nurtów społecznych w XIX wieku) itd. Znani nowocześni pisarze, tacy jak Eliza Orzeszkowa, Żeromski, Świętochowski, Kasprowicz [ostatnie nazwisko zostało skreślone przez Brücknera – F.K.]¹⁴, A. Prus (Głowacki), Reymont, Tetmajer, Berent itd. reprezentowani są tylko przez egzemplarze obowiązkowe w kiepskich niemieckich tłumaczeniach lub wydaniu Reclams Universalbibliothek; ich dzieł zbiorowych, tak jak wielu starszych znaczących powieściopisarzy (Fredro ojciec i syn, Korzeniowski [ostatnie nazwisko zostało skreślone przez Brücknera – F.K.], Kaczkowski, Asnyk [ostatnie nazwisko zostało skreślone przez Brücknera – F.K.], Faleński), którzy są najlepszym lustrem swoich czasów, brakuje zupełnie. Z miesięczników jest tylko „Biblioteka Warszawska”, brakuje „Ateneum”, „Krytyki”, nie wspominając o innych krótko wychodzących lub mniej znaczących lub zgoła beletrystycznych („Sfinks”, szczególnie jednak stojąca na wysokim poziomie „Chimera”); z czasopism fachowych nieodzowne byłyby historyczne („Przegląd Historyczny”, Warszawa) i filologiczne („Prace filologiczne”, ebenda).

Nie jest możliwe spisanie podobnych dezyderatów dla wcześniejszych okresów, ponieważ polskie książki są drogie i trudno dostępne, ale nie można już dłużej pomijać żądań obszernych uzupełnień braków w literaturze z XIX i XX wieku. Tym bardziej że na polskim rynku księgarskim tak wcześniej prymitywne i niewystarczające zasoby znacznie się poprawiły; duży antykwariat Wildera w Warszawie, którego katalogi

¹² *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, red. F. Sulimirski, B. Chlebowski, t. 1–15, Warszawa 1880–1902.

¹³ A. Giller, *Wieczory Wielkopolanina do charakterystyki czasów naszych*, Lwów 1886.

¹⁴ Przekreślone nazwiska należy zapewne tłumaczyć tym, że Biblioteka Królewska dzieła tych autorów już posiadała.

bibliofil przegląda z zazdrością, Jołowicz¹⁵ w Poznaniu dostarczają do-
brze i tanio.

Dla Biblioteki Królewskiej długo mógłby służyć zwrot: *Slavica sunt, non leguntur*, a potem ograniczenie nowych nabytków do minimum, ale na dłuższą metę szczególnie wobec poloników i ich aktualnego znaczenia powiedzenie to nie ma racji bytu. Z tego samego powodu należy całkowicie zaprzestać dotychczasowego całkowitego ignorowania literatury dotyczącej Litwy, zwłaszcza teraz, gdy wszyscy jeszcze Litwini są zjednoczeni pod pruskim berłem. Poprzez dary Biblioteka Królewska weszła w posiadanie kilku starszych (z 1880–1900) czasopism, nie bez braków, dzisiaj należałoby te publikacje nabywać przynajmniej dla uczonych w Towarzystwie Litewskim w Wilnie itp. Nie da się zaspokoić zapotrzebowania na literaturę dotyczącą Litwy niewielkimi traktacikami, które nadsyła Mamkrode¹⁶ z Tilsit.

Po tych ogólnych spostrzeżeniach niech mi będzie wolno dokładniej sformułować kilka propozycji. W przypadku beletrystyki należy wyjść z założenia, że można uwzględniać tylko wydania zbiorowe lub bieżące serie, a nie pojedyncze druki. Uważam za nieodpartą potrzebę posiadania wydań zebranych dzieł Henryka Sienkiewicza [ostatnie nazwisko zostało skreślone przez Brücknera – F.K.], Elizy Orzeszkowej, Aleksandra Głowackiego (Prusa), Al. Świętochowskiego, koryfeusza minionej epoki literackiej, wydanych w Warszawie przez Gebethnera; do tego doszli starsi A. Fredro (ojciec), Józ. Korzeniowski [ostatnie nazwisko zostało skreślone przez Brücknera – F.K.], Z. Kaczkowski (poeci Asnyk i Faleński mogą zostać ewentualnie odłożeni na później). Z najnowszych należy sprowadzić wydania zbiorowe lub serie obu [słowo „obu” zostało skreślone przez Brücknera – F.K.] poetów Kaz. Tetmajera i Kasprowicz [ostatnie nazwisko zostało skreślone przez Brücknera – F.K.], powieści W. Reymonta, Żeromskiego, Berenta. Do uzupełnienia są publikacje historycznoliterackie, dwa tomy J. Kallenbacha o Mickiewiczu¹⁷, Pawlikowski o mistyce Słowackiego¹⁸, Br. Chlebowski prace zebrane (Warszawa 1911ff.)¹⁹, ze starszych 25 tomików „Biblioteki zapomnianych poetów” (zapomniani poeci), wydanych przez T. Wierzbowskiego w Warszawie.

¹⁵ Firma Jołowicz z Poznania zaopatrywała Bibliotekę Królewską w literaturę od 1864 roku; por. *Akzessionsjournal über die Ablieferung von Pflichtexemplaren aus Posen 1838–1876*.

¹⁶ Księgarni lub wydawnictwa o nazwie Mamkrode z Tilsit nie udało się ustalić na podstawie posiadanych akt.

¹⁷ J. Kallenbach, *Adam Mickiewicz*, t. 1–2, Kraków 1897.

¹⁸ J. Pawlikowski, *Mistyka Słowackiego*, Lwów 1909.

¹⁹ B. Chlebowski, *Pisma*, t. 1–2, Warszawa 1912.

Z czasopism należy jako ważne wzbogacenie wymienić wydawane od 1901 warszawskie „Ateneum”, można by też dodać „Krytykę” (Kraków) i „Chimerę” (Warszawa).

Przestarzała encyklopedia Orgelbranda²⁰ powinna zostać zastąpiona przez dużą warszawską encyklopedię²¹, która oczywiście utknęła obecnie. Słownik geograficzny (Sulimirskiego, dokończony przez Chlebowski) wcześniej już został wymieniony jako niezbędny; tak samo nowy słownik, Słownik Języka Polskiego, Warszawa, jeszcze niezakończony. Z pism historyczno-politycznych należy koniecznie uzupełnić: wydania zbiorowe dzieł i szkice Wł. Spasowicza (wydanie polskie, ew. rosyjskie)²², R. Hubego²³, A. Rembowski²⁴, St. Łaguny (właśnie się ukazuje w Warszawie)²⁵, Wł. Smoleńskiego²⁶, L. Kubali²⁷.

Z bieżącej i starszej literatury politycznej otwiera się prawdopodobnie korzystna możliwość ewentualnego zakupu biblioteki wydawcy krakowskiej „Krytyki”, W. Feldmana, o której specjalne sprawozdanie nastąpi poniżej.

To, co wymieniłem, stanowi minimum tego, co trzeba zrobić w celu systematycznego uzupełnienia zbiorów Królewskiej Biblioteki w zakresie posiadanych starszych zasobów dotyczących spraw polskich.

Te propozycje, poddając pod łaskawą rozagę Waszej Ekscelencji, kreśli się z szacunkiem.

Prof. A. Brückner
Berlin–Wilmersdorf,
18 października 1915

Dokument skierowany przez Aleksandra Brücknera do Adolfa von Harnacka wymagał dogłębnego zbadania katalogów Biblioteki Królewskiej i szczegółowej wiedzy o rzeczywiście posiadanych za-

²⁰ *Encyklopedia Powszechna*, t. 1–28, Warszawa 1859–1868; Biblioteka Królewska nabyła ją w roku 1887 we Lwowie.

²¹ Chodzi tu o *Wielką Encyklopedię Powszechną Ilustrowaną*, która ukazała się w 35 tomach w latach 1892–1914. Pierwsza wojna światowa przerwała ukazywanie się encyklopedii na hasło „Patroklos”.

²² W. Spasowicz, *Pisma*, t. 1–9, St. Petersburg 1892–1902; to wydanie zostało Bibliotece Królewskiej подарowane.

²³ R. Hube, *Pisma*, t. 1–2, Warszawa 1905.

²⁴ A. Rembowski, *Pisma*, t. 1–3, Kraków 1901–1906; Biblioteka Królewska posiadała tylko tom 1.

²⁵ S. Łaguna, *Pisma*, Warszawa 1915.

²⁶ W. Smoleński, *Pisma historyczne*, t. 1–3, Kraków 1901; Biblioteka Królewska posiadała tylko tom 1.

²⁷ L. Kubala, *Szkice historyczne*, wyd. 3, Seria 1–2, Kraków 1896, Seria 3–5, Kraków 1910–1913; Biblioteka Królewska posiadała tylko serie 3–5.

sobach poloników. Wiedzę taką można było zdobyć tylko w wyniku częstej pracy w bibliotece.

Brücknerowi przypada duża zasługa w tym, że pośredniczył w nabyciu przez Bibliotekę Królewską wartościowej biblioteki postępowego polskiego pisarza, historyka literatury, wydawcy czasopisma „Krytyka” i polityka Wilhelma Feldmana (1868–1919).

Wilhelm Feldman należy do najważniejszych polskich historyków i krytyków literackich tamtych czasów, czynnych pisarsko i politycznie głównie w Galicji. Poświęcono mu wiele publikacji²⁸. Najpóźniej w roku 1894 Feldman spotkał się osobiście z Aleksandrem Brücknerem, w czasach, gdy przez rok mieszkał w Berlinie i tu z dużym zachwytem uczestniczył w wygłaszanych na Uniwersytecie Berlińskim wykładach bardzo przez niego szanowanego polskiego uczonego²⁹. Feldman brał w tym czasie czynny udział w życiu politycznym polskiej kolonii w Berlinie, do której należał również Brückner. Musiał podpaść niemieckim władzom, ponieważ w końcu roku 1895 zażądano, by jako „uciażliwy obcokrajowiec” opuścił Niemiec-ką Rzeszę. Feldman rozwijał przez wiele lat na przemian we Lwowie i w Krakowie bardzo aktywną działalność pisarską i publicystyczną, jako że Galicja cieszyła się w latach 1867–1914 relatywnie dużą autonomią w ramach monarchii austriacko-węgierskiej i tu były najbardziej korzystne warunki z wszystkich trzech zaborów dla rozwoju polskiej nauki i kultury. Wspomina się o tym, że rząd wiedeński w tamtym czasie zezwalał Galicji na wprowadzenie języka polskiego jako drugiego języka urzędowego i czynił wiele dalszych ustępstw wobec swoich obywateli polskiej narodowości. Nurt literacki Młoda Polska rozwijał się więc i rozkwitał głównie w Galicji. Te korzystne warunki polityczne naturalnie nie wykluczały tego, że Wilhelm Feldman z powodu swojej postępowej postawy miał przeciwników także w Galicji, spotkał się z kłopotami materialnymi i cenzurą.

Feldman nie był członkiem Polskiej Partii Socjaldemokratycznej, ale w mowie i piśmie wyraźnie reprezentował ich stanowiska, szczególnie w sprawie narodowej niezależności obywateli. Bardzo krytycznie odnosił się do poglądów konserwatywnych, nacjonalistycznych i klerykalnych.

²⁸ T.S. Grabowski, *Feldman Wilhelm*, w: *Polski słownik biograficzny*, t. 6, Kraków 1948, s. 399–404; *Pamięci Wilhelma Feldmana*, Kraków 1922; A. Jazowski, *Poglądy Wilhelma Feldmana jako krytyka literackiego*, Wrocław 1970, s. 36–40.

²⁹ W. Feldman, *A. Brückner. Sylwetka*, w: *Ognisko*, Kraków 1904–1905, s. 27–28.

Od 1901 do 1914 roku Feldman redagował w Krakowie krytycznoliteracki i społeczno-polityczny miesięcznik „Krytyka” (w sumie 35 tomów), który zarówno w jego życiu, jak i w historii polskiej literatury i publicystyki przedstawiał całą epokę. Czasopismo to bardzo się zasłużyło w walce o demokrację, polityczne oświecenie i propagowanie literatury w społeczeństwie polskim. Zostało zdelegalizowane także w Królestwie Kongresowym i w Wielkim Księstwie Poznańskim.

Inną wielką zasługą Feldmana jest bardzo solidna i obszerna synteza rozwoju literatury polskiej, podana w jego wielotomowym i na bieżąco uzupełnianym dziele *Współczesna literatura polska*³⁰ obejmującym okres 120 lat i zawierającym pierwszą krytyczną analizę nurtu literackiego Młoda Polska.

Feldman był zaprzyjaźniony z wieloma znaczącymi przedstawicielami tego polskiego neoromantycznego kierunku w literaturze, szczególnie ze znanym krakowskim dramatopisarzem i malarzem Stanisławem Wyspiańskim (1869–1907). Wyspiański namalował portret Feldmana, a Feldman pielęgnował Wyspiańskiego w czasie jego długiej choroby.

Feldman zasłużył się także w dziedzinie polskiej literatury historycznej. Publikował powieści, nowele i dramaty, zawsze zawierające tło i podtekst społeczny. Po niemiecku publikował m.in. *Die polnische Literatur der Gegenwart* (Leipzig 1915), *Wege zur polnischen Seele* (Berlin 1916) oraz *Geschichte der politischen Ideen in Polen seit dessen Teilung* (Berlin 1917).

Fakt, że Aleksander Brückner w swoim liście do dyrektora naczelnego Biblioteki Królewskiej, Adolfa von Harnacka, z 18 października 1915 roku zaproponował nabycie właśnie prywatnej biblioteki Wilhelma Feldmana z Krakowa, był wynikiem szczególnej sytuacji. Poza izolacją Brücknera od zbiorów slawistycznych we Lwowie, spowodowaną działaniami wojennymi, należy to wyjaśnić przede wszystkim ponownym spotkaniem z Wilhelmem Feldmanem w Berlinie. Po wybuchu I wojny światowej Feldman wstąpił do militarynych

³⁰ Historia literatury Feldmana ukazywała się pod różnymi tytułami i miała osiem wydań, za każdym razem uzupełnianych o nowy okres literacki: *Piśmiennictwo polskie ostatnich lat dwudziestu*, 2 t, Lwów 1902; wyd. 2, Warszawa 1903; wyd. 3, 5 t. pod tytułem *Współczesna krytyka literacka w Polsce*, Lwów 1905; wyd. 4, 1906; wyd. 5 pod tytułem *Współczesna literatura polska*, Lwów 1908; wyd. 6, 3 t., Warszawa 1919; wyd. 7, wyd. i poszerz. S. Lam, Lwów 1924; wyd. 8, wyd. i poszerz. S. Kołaczkowski (do roku 1930), Kraków 1930.

formacji Legionów Polskich, dowodzonych przez PKN (Polski Komitet Narodowy) i walczył o niepodległość Polski. Pracował w krakowskim wojskowym biurze prasowym. Jesienią 1914 roku jako szef polskiego biura prasowego został wysłany do Berlina. I tu ponownie spotkał się z Brücknerem. Prawie cztery lata Wilhelm Feldman ofiarnie pracował w Berlinie w ciężkich, skrajnie skromnych warunkach. Jego działalność znalazła odbicie w wydaniu biuletynu „Mitteilungen des Polnischen Pressebüros”, czasopisma „Polnische Blätter” oraz całej serii książek i broszur w obronie polskiej racji stanu i państwowej niepodległości Polski.

W tym ciężkim czasie Feldman znalazł silne oparcie w polskiej kolonii w Berlinie, a szczególnie u Aleksandra Brücknera. Polski uczoney opublikował w rocznikach 1915 i 1918 czasopisma „Polnische Blätter” 25 artykułów, przede wszystkim na temat polskiej historii i kultury; recenzował prace Feldmana i pisał wstępy do jego dzieł³¹.

W wyniku ścisłych osobistych kontaktów obu polskich patriotów musiała dojrzeć myśl zaoferowania tak bogatej w polonika prywatnej biblioteki Feldmana do zakupu właśnie Bibliotece Królewskiej. W maju 1918 roku władze niemieckie zmusiły Wilhelma Feldmana do zamknięcia polskiego biura prasowego i opuszczenia Berlina „bez prawa powrotu”. Groziło mu więzienie. Nieoczekiwana śmierć Feldmana 25 listopada 1919 roku na szkarlatynę we wsi pod Krakowem wstrząsnęła Aleksandrem Brücknerem bardzo. Poświęcił mu specjalny artykuł w wydanym w roku 1922 tomie zbiorowym *Pamięci Wilhelma Feldmana*³². W swoim liście z 1927 roku do żony Wilhelma Feldmana, Marii Feldman, Brückner wyjaśniał³³, jak ważną rolę odegrał Feldman, gdy go przekonał do napisania dużego dzieła o polskiej historii kultury, wydanej – jak wiadomo – przez Brücknera w trzech tomach w Krakowie w latach 1930–1932³⁴.

Jak już wspomniałam, nie tylko motywacja świadomego swojej narodowości polskiego uczonego, ale i przyjaźń z Wilhelmem Feldmanem była powodem do zaoferowania przez Aleksandra Brücknera wartościowego zbioru poloników Bibliotece Królewskiej w środku

³¹ Por. W. Berbelicki, op.cit., s. 167–298 (Bibliografia).

³² A. Brückner, *Historyk literatury*, w: *Pamięci Wilhelma Feldmana*, Kraków 1922, s. 34–54.

³³ J. Hulewicz, *Aleksander Brückner jako historyk kultury polskiej*, w: T. Ulewicz, *W trzydziestolecie śmierci Aleksandra Brücknera*, Kraków 1971, s. 14–15.

³⁴ A. Brückner, *Dzieje kultury polskiej*, t. 1–3, Kraków 1930–1932.

I wojny światowej. Z pewnością Brückner chciał pomóc w poprawie nędznej sytuacji finansowej Feldmanów w Berlinie. Zanim polski uczyony przedstawił swoją ofertę Harnackowi 18 października 1915 roku, musiał razem z Feldmanem sprawdzić zawartość poloników w katalogach Biblioteki Królewskiej. W swoim liście załączył wstępny raport o bibliotece Feldmana³⁵, w którym pisał: „W. Feldman gruntownie przestudiował katalog fachowy (rzeczowy) Biblioteki Królewskiej i zadeklarował mi, że Biblioteka Królewska posiada już ok. 2, najwyżej 3% jego biblioteki”. Brückner charakteryzował oferowaną prywatną bibliotekę Feldmana następującymi słowami:

Biblioteka liczy około 3000 pozycji w dobrym stanie; jej kompletny katalog zostanie sporządzony w ciągu 1–2 tygodni.

Jej dwie specjalizacje to: po pierwsze pełna (polska) literatura polityczno-społeczna ostatniego półwiecza, również nielegalna („podziemna”) literatura Rosji – Polski, druki ulotne, proklamacje, mowy itp., całkowicie kompletne są publikacje partii niezależnych, z czasopisma „Przeгляд Wszechpolski” i inne.

Po drugie: kompletna nowsza i najnowsza historia literatury z nowymi czasopismami (krakowskie „Życie”, warszawska „Chimera” i in.). Brak zwykłej beletrystyki, za to są w komplecie Wyspiański (najbardziej oryginalny talent) i Konopnicka, Tetmajer i inni. Dzieła historycznoliterackie Chmielowskiego, Kallenbacha, A. Potockiego itd. łącznie z małymi pracami, pamfletami itp. reprezentowane są bez luk; duży słownik warszawski i in. [...], z czasopism „Krytyka” i in.; wiele pozycji niedostępnych już na rynku księgarskim, kilka takich, które wcale się na rynku nie ukazały.

Kilka dni po Aleksandrze Brücknerze Wilhelm Feldman obszernie opisywał w liście do „prześwietnej Dyrekcji Naczelnej Biblioteki Królewskiej w Berlinie” swoją bibliotekę. Pismo nie jest datowane, ale na stemplu wpływu do biblioteki jest data 2 listopada 1915 roku³⁶. List ten jest interesujący nie tylko dlatego, że Feldman ocenia niektórych autorów, ale także dlatego, że prezentuje bogactwo tego zbioru poloników, które Feldman był gotów przenieść z Krakowa do Berlina, jeśli Biblioteka Królewska była nim zainteresowana. Feldman pisał:

³⁵ Königliche Bibliothek, Akten betr. den Ankauf von Büchern in Berlin, Bd. 10 No III D5 (1908–1922) Bl. 147d.

³⁶ Königliche Bibliothek, Akten betr. den Ankauf von Büchern in Berlin, Bd. 10 No III D5 (1908–1922) Bl. 155.

Moja prywatna biblioteka obejmuje około 3000 tomów. Zawiera ona najważniejsze dzieła, broszury i czasopisma z zakresu literatury polskiej, historii literatury, historii sztuki, ponadto ruchów politycznych i społecznych w Polsce, szczególnie od roku 1863 do dzisiejszego dnia. Ostatnie pokolenie polskich poetów reprezentowane jest prawie w całości: a więc Konopnicka, Orkan, Berent, Nowaczyński, Żeromski, Sieroszewski, Daniłowski, Wyspiański i in. Powieści lepszych pisarzy zbierane są tylko wtedy, gdy rzeczywiście prezentują wysoki poziom literacki lub kulturalny. Spośród tych pisarzy tylko Kasprówicz doczekał wydania zebranego swoich dzieł, ale i to nie jest kompletne.

Z historyków literatury reprezentowani są z kompletnym dorobkiem: Chmielowski, najbardziej wszechstronnie rejestrujący polską literaturę (około 30 tomów), Tarnowski, konserwatywny historyk literatury i krytyk (około 25 tomów), Brückner, najlepszy propagator kultury i badacz języka, Matuszewski, filozof modernizmu, Witkiewicz, najważniejszy krytyk sztuki i filozof, Tretiak, Kallenbach, Antoni Potocki, Adam Siedlecki, Jabłonowski i prawie wszystko, co napisano o młodszym ruchu literackim i kulturalnym w Polsce. Do tego dochodzą miarodajne czasopisma literackie polskiego modernizmu, częściowo należące do bibliograficznych rzadkości: na przykład kompletne „Życie” pod redakcją Przybyszewskiego i Wyspiańskiego, „Chimera”, „Młodość”, „Krytyka”, „Museion”.

Z dziedziny polityki są zebrane najważniejsze dzieła, broszury i manifesty ostatnich dziesięcioleci, m.in.: Tarnowski, Koźmian, Bobrzyński, Jaworski (konserwatywny); Spasowicz, Piltz (polityk ugody na linii Warszawa – Petersburg); Dmowski, Balecki, Wasilewski (narodowi demokraci); Limanowski, Krauz, Krzywicki, Wroński, L. Wasilewski, Daszyński, Kulczycki, Rosa Luxemburg, Res (socjaliści); Studnicki, Gruzewski, Sokolnicki (polscy irredentyści). Literatura i czasopisma publicystyczne dotyczące lat rewolucji 1905–06 i przygotowań do obecnej wojny zebrana jest niemal w komplecie; łącznie z większością „podziemnych” ulotek, manifestów, programów itd. Do tego należą też najbardziej znaczące studia statystyczne, ekonomiczne i etnograficzno-polityczne o Galicji, Kongresówce, Litwie i Ukrainie.

Adolf von Harnack zareagował bardzo szybko na ofertę kupna. Już 22 października 1915 roku poinformował Aleksandra Brücknera i jeszcze tego samego dnia także Wilhelma Feldmana o swoim zainteresowaniu i gotowości kupna polskiej biblioteki³⁷. Dalsze

³⁷ Königlische Bibliothek, Akten betr. den Ankauf von Büchern in Berlin, Bd. 10 No III D5 (1908–1922) Bl. 149 und 147e.

rozmowy prowadził z Wilhelmem Feldmanem jego przedstawiciel, pierwszy dyrektor Paul Schwenke (1853–1921). Feldman odwiedził Schwenkego 25 października i ponownie po 8 listopada 1915 roku dwukrotnie w Bibliotece Królewskiej przy Unter den Linden, by omówić sprawę zakupu. Mimo że Feldman nie mógł, jak wcześniej zakładano, przedstawić Schwenkemu katalogu swojej biblioteki, ponieważ – jak napisał w liście z początku listopada 1915 roku – „utonął w zawirowaniach ostatnich czasów”, obie strony doszły szybko do porozumienia.

Wilhelm Feldman zlecił przewiezienie swojej biblioteki z Krakowa do Berlina. Po jego śmierci tylko niewielka część jego zbiorów znajdowała się jeszcze u wdowy w Krakowie³⁸. W czasie od maja 1916 do maja 1917 roku Biblioteka Królewska wprowadziła około 3000 tomów tego wartościowego zbioru. Przed kilku laty zrekonstruowałam tę bibliotekę na podstawie ksiąg akcesyjnych z ówczesnej Deutsche Staatsbibliothek³⁹.

Wykaz ten zawiera 1364 tytuły w około 3000 tomach, prawie wyłącznie w języku polskim, wydane niemal jedynie w Galicji i Kongresówce, wśród nich kilka wydanych przez polską emigrację w Paryżu, Londynie i w Szwajcarii. Na bazie tej listy można podjąć kilka interesujących prac badawczych, na przykład na temat działalności Wilhelma Feldmana, dużej palety tytułów, które ukazały się nakładem własnym, działalności specjalistycznych polskich wydawnictw w Krakowie, Lwowie i Warszawie, nielegalnie wydanej literatury politycznej, politycznych organizacji i partii jako jej wydawców, polskiej literatury emigracyjnej i wiele innych. Niestety w wyniku działań II wojny światowej zachowało się w Staatsbibliothek w Berlinie – Preußischer Kulturbesitz – tylko około 200 tomów ze wszystkich zestawionych 1364 pozycji. Wszystkie są oprawione i opatrzone stemplem owalnym lub prostokątnym z napisem „Königl. (ew. Königliche) Bibliothek Berlin”. Prawie wszystkie tytuły mają ekslibris „Z księgozbioru Wilhelma Feldmana” i numer. Feldman używał dwóch ekslibrisów. Jeden z nich przedstawia w wieńcu z tulipanów drzewo z opadającymi liśćmi i napisem „Mens immota manet” (duch pozostanie niezłomny). Jest to sygnet starej krakowskiej rodziny

³⁸ T.S. Grabowski, op.cit., s. 403.

³⁹ *Verzeichnis der Bibliothek von WILHELM FELDMAN, erworben 1916/17 durch die Königliche Bibliothek zu Berlin. Zusammengestellt von Friedhilde Krause*, Berlin 1999, ss. 102 (maszynopis).

drukarzy Cezary z XVII wieku; drukarnia ta przeszła w roku 1734 na własność Akademii Krakowskiej⁴⁰.

Inny ekslibris, prawdopodobnie wykonany na zamówienie dla biblioteki Wilhelma Feldmana, przedstawia dwa goździki na białym tle, ich łodygi przebijają ramkę. Kilka książek zawiera podkreślenia i skreślenia ołówkiem, ale nie ma żadnych notatek na marginesach. Należy przyjąć, że podkreślenia i skreślenia pochodzą od Wilhelma Feldmana.

Zakup biblioteki Feldmana w latach 1916–1917 stanowił duże i bardzo wartościowe wzbogacenie zbiorów poloników Biblioteki Królewskiej w Berlinie. Adolf von Harnack zdecydował się na ten zakup mimo znacznych trudności. Po pierwsze – był w czasie I wojny światowej zobowiązany do największych oszczędności, po wtóre – z pewnością wiedział od Aleksandra Brücknera o trudnej sytuacji politycznej polskiego patrioty Wilhelma Feldmana w Berlinie. Zwraca jednak uwagę fakt, że zwykle zainteresowany informowaniem społeczeństwa Adolf von Harnack tym razem zrezygnował z umieszczenia w drukowanych sprawozdaniach rocznych Biblioteki Królewskiej informacji o zakupie zbioru Wilhelma Feldmana i nie informował o tym również w żadnym innym miejscu. Z tego powodu nieznana jest kwota, którą Harnack zapłacił. Może uczonego Adolfa von Harnacka przekonały do zakupu tej wartościowej biblioteki prywatnej nie tylko „dotkliwie” luki w zbiorze poloników, ale i szacunek dla wielkich dokonań jego polskich kolegów: Aleksandra Brücknera i Wilhelma Feldmana. Wiemy o nim, że był bardzo przyjazny Słowianom i, sam urodzony w Estonii, aż do późnej starości aktywnie posługiwał się językiem rosyjskim.

⁴⁰ Cezarowie, w: *Encyklopedia wiedzy o książce*, Wrocław–Warszawa–Kraków 1971, szp. 389–390. Założycielem drukarni był Franciszek Cezary (1583–1651).

Friedhilde Krause

Aleksander Brückner und Wilhelm Feldman. Eine Polonica-Sammlung für Berlin

Im November 1880 war der 24jährige Privatdozent für slawische Philologie an der Universität Lemberg, Aleksander Brückner (1856–1939) als außerordentlicher Professor für slawische Sprachen und Literaturen an die Berliner Universität berufen worden. Er hatte die Nachfolge des bekannten kroatischen Slawisten Vatroslav Jagić (1838–1923) angetreten, der als Ordinarius für slawische Sprachen und Literaturen in den Jahren 1874 bis 1880 an der Berliner Universität gewirkt hatte. Von ihm war Brückner die merkwürdige Ignoranz der Berliner Professoren gegenüber der Welt der Slawen bekannt geworden. Jagić hatte bereits bei seinem ersten Besuch in Berlin 1871 diese schockierende Feststellung gemacht und an seinen verehrten Lehrer Franz Miklosich (1813–1891) in Wien geschrieben:

Im Ganzen haben diese Herren wohl einen günstigen Eindruck auf mich gemacht, nur eines gefiel mir nicht und das bezieht sich auf die ganze Berliner Universität, das ist das vollständige Außerachtlassen alles dessen, was slawisch heißt. Darin sind diese hochgelehrten Herrn merkwürdige Ignoranten und haben sich von dem gemeinen Leben, welches praktische Bedürfnisse vor Augen hat, wenigstens was Rußland anbelangt, weit überholen lassen¹.

¹ H. Rösel, *Aus Vatroslav Jagićs Briefwechsel Odessa – Berlin – Petersburg 1872–1892*, München 1962, S. 12.

Aleksander Brückner vertrat vom Frühjahr 1881 an 44 Jahre lang (1881–1924) die Slawistik an der Berliner Universität. Er trat seine Tätigkeit in der preußischen Hauptstadt in der schweren Zeit des Bismarckschen Kulturkampfes an, in die 1885 die aufsehenerregenden Ausweisungen von Polen aus preußischen Gebieten und eine Reihe antipolnischer Gesetze und Verwaltungsmaßnahmen fielen². Er war sich damals und auch später stets seiner hohen Verpflichtung nicht nur als Hochschullehrer und Gelehrter, sondern vor allem auch als Pole gegenüber der auf deutschem Territorium lebenden polnischen nationalen Minderheit bewusst. Er änderte bis zu seinem Tode nicht seine der Berliner polnischen Kolonie und den nach Berlin reisenden polnischen Intellektuellen wohlbekannte Wohnadresse in Wilmersdorf, Wilhelmsaue 18. Über Brückners enzyklopädisches Wissen als Slawist, seine souveräne Beherrschung noch der Gesamtheit seiner Disziplin sowie über seine großen Verdienste, der Berliner Slawistik zu internationalem Ansehen verholten zu haben, ist viel geschrieben worden³. Auf wie vielen Teilgebieten der Slawistik Aleksander Brückner geforscht hat, zeigt uns die Bibliographie seiner Arbeiten mit mehr als 1560 Positionen⁴.

Bei seiner umfangreichen und außerordentlich intensiven wissenschaftlichen Forschungstätigkeit interessierte sich Aleksander Brückner natürlich seit seinem Amtsantritt für die Literatursituation in Berlin. Und hier sah es an der Königlichen Bibliothek sehr traurig aus. Im Jahre 1929 erinnerte sich der Emeritus Brückner an ein Gespräch mit Valentin Rose (1855–1916)⁵, den ersten Direktor der neugegründeten Handschriftenabteilung, – er leitete von 1884 bis 1886 interimistisch die Königliche Bibliothek – und überlieferte uns dieses wie folgt: „Die Bibliotheksverhältnisse waren kläglich, die Moskauer *Čtenija*, die irgend jemand geschenkt hatte, lagen ungebunden unter dem Tisch und wurden erst auf Bitte von

² J. Marchlewski, *Zur Polenpolitik der preußischen Regierung*, Berlin 1957; W. Jakubczyk, *Problem Polski w Prusach*, in: *Europa – Słowiańszczyzna – Polska. Studia ku uczczeniu Profesora Kazimierza Tymienieckiego*, Poznań 1970, S. 561–566; L. Borodziej, *Pruska polityka oświatowa na ziemiach polskich w okresie Kulturkampfu*, Warszawa 1972.

³ H. Pohrt, *Beiträge zum Wirken des Slawisten Aleksander Brückner in Berlin 1881–1939*, „Zeitschrift für Slawistik” 15, 1970, S. 90–102; ders., *Der Hochschullehrer der Berliner Universität*, „Zeitschrift für Slawistik” 25, 1980, S. 170–175.

⁴ W. Berbelicki, *Aleksander Brückner 1856–1939*, Warszawa 1989, S. 167–298.

⁵ E. Jacobs, *Valentin Rose*, „Zentralblatt für Bibliothekswesen” 34, 1917, S. 168–182.

Jagić gebunden, als ich die Anschaffung von Dostojewskij anregte, antwortete mir Direktor Rose, die Bibliothek besäße bereits Turgenjev, das dürfte ausreichen”⁶. Diese merkwürdige Auskunft des klassischen Philologen Rose zeugt einmal von der großen Popularität Ivan Turgenjews in Deutschland, zum anderen aber auch von den sehr engen Erwerbungsgrundsätzen der Bibliothek bei ausländischer Belletristik, die nur die Anschaffung von gesammelten Werken der Schriftsteller vorsahen.

Aleksander Brückner nutzte von Berlin aus alljährlich die großen Universitätsferien, um in den Bibliotheken von Lemberg (Lwów), besonders in der Ossoliński-Bibliothek, zu arbeiten. Er hat natürlich auch die Königliche Bibliothek zu Berlin häufig benutzt, insbesondere zur Erforschung altpolnischer Quellen in der Handschriftenabteilung und zur Inanspruchnahme von Diensten des direkten Leihverkehrs unter den Bibliotheken, der von 1893 an zwischen der Königlichen Bibliothek in Berlin und den preußischen Universitätsbibliotheken und von 1905 an auch mit den öffentlichen wissenschaftlichen Bibliotheken an anderen Orten, d. h. auch im Ausland, bestand. Brückner war ein gründlicher Kenner der Kataloge der Königlichen Bibliothek zu Berlin, sowohl der gedruckten als auch der ungedruckten. Ich habe darüber mehrere Artikel geschrieben⁷ und konnte Aleksander Brückner als „Freund und Förderer“ der Bibliothek bezeichnen⁸. Natürlich interessierte sich der polnische Gelehrte in erster Linie für den Polonica-Bestand, und dieser wies in der Königlichen Bibliothek zu Berlin empfindliche Lücken auf. Wohl war die ältere Literatur, besonders die lateinisch-polnische Literatur, einigermaßen gut vertreten, denn sie war aus den aufgelösten Klöstern des Großherzogtums Posen und Westpreußens 1835 und 1839 in die Königlichen Bibliothek gelangt. Die neuere und neueste polnische und polenkundliche Literatur fehlte aber fast ganz im Bestand. An eine systematische Ergänzung war seitens der Bibliothek nie gedacht worden. Meine Analyse eines in den Jahren 1838 bis 1876 gesondert geführten Akzessionsjournals über die Ablieferung

⁶ A. Brückner, *Zur deutschen Slavistik*, „Archiv für slavische Philologie“ 42, 1929, S. 5.

⁷ F. Krause, *Aleksander Brückner i Biblioteka Królewska w Berlinie*, „Rocznik Biblioteki Narodowej“ 9, 1974, S. 349–365; dies., *Aleksander Brückner und die Königliche Bibliothek zu Berlin*, „Zeitschrift für Slawistik“ 22, 1977, S. 212–218.

⁸ F. Krause, *Der Freund und Förderer der Königlichen Bibliothek zu Berlin*, „Zeitschrift für Slawistik“ 25, 1980, S. 183–193.

von Pflichtexemplaren aus Polen hat ein trauriges Bild von der rigorosen Germanisierungspolitik in Preußen ergeben. Hier sind bedeutend weniger polnischsprachige Titel erschienen, als im gleichen Zeitraum in den beiden anderen polnischen Teilungsgebieten, auch gab es in Preußen andere und strengere Zensurbestimmungen für diese Literatur⁹.

Wie Aleksander Brückner selbst die Situation an der Königlichen Bibliothek bezüglich ihres Polonica-Bestandes einschätzte, erfahren wir aus einem ausführlichen handschriftlichen Gutachten, das er am 18. Oktober 1915 an den Generaldirektor der Königlichen Bibliothek, Adolf von Harnack (1851–1930), richtete, als er seine wissenschaftliche Arbeit durch den Ersten Weltkrieg ernsthaft gefährdet sah, da er nun nicht mehr die Bibliotheken in Lemberg (Lwów) besuchen konnte. Dieses Schreiben ist noch im Original vorhanden¹⁰. Ich habe es in seinem vollen Wortlaut bereits 1980 veröffentlicht. Das Gutachten setzt ein genaues Studium der Kataloge in der Königlichen Bibliothek und detaillierte Kenntnisse über den tatsächlich hier vorhandenen Polonica-Bestand seitens des polnischen Gelehrten voraus. Dieses Wissen hat er sich durch häufiges Arbeiten in der Königlichen Bibliothek erworben. Das Schreiben vom 18. Oktober 1915 hat folgenden Wortlaut¹¹:

Euere Exzellenz!

In den Beständen der Königlichen Bibliothek ist das *Polnische* [unterstrichen durch Brückner – F.K.] leider ungenügend vertreten; dem Unterzeichneten war seine polnisch-wissenschaftliche Arbeit nur dadurch möglich, daß er alljährlich die großen Universitätsferien in Lemberg verbrachte und sich an den dortigen Bibliotheken für den Mangel in der Königlichen Bibliothek schadlos hielt; seitdem ihm durch die Zeitereignisse der Weg nach Lemberg verlegt ward, stockt seine wissenschaftliche Arbeit.

⁹ F. Krause, *Zur preußischen Zensurpraxis nach 1833 und zum Pflichtexemplar aus dem Großherzogtum Posen im Bestand der Königlichen Bibliothek zu Berlin*, in: *Rund um die Bibliothek*, Berlin 1998, S. 109–117; A. Jazdon, *Polski ruch wydawniczy w Wielkim Księstwie Poznańskim w latach 1831–1862*, Warszawa–Poznań 1990.

¹⁰ Königliche Bibliothek. Akten betr. den Ankauf von Büchern in Berlin, Bd. 10 No III D 5 (1908–1922) Bl. 147a–147c.

¹¹ Der Brief erschien bisher nur in polnischer Übersetzung, in: F. Krause, *Aleksander Brückner i Biblioteka Królewska w Berlinie*, S. 356–359.

Für die ältere Zeit (Geschichte, Literatur usw.) sind die Lücken etwas weniger empfindlich; namentlich die lateinisch-polnische Literatur ist im erheblichen Umfang vertreten, es gibt sogar unica; aber je näher dem 19. oder gar 20. Jahrhundert, desto klaffender werden die Lücken, an deren irgendwie systematisches Ausfüllen nie gedacht wurde. Auch für das Ende des XVIII. Jahrhunderts fehlen die Hauptwerke von Kollataj, Staszic, für den Verfassungskampf 1789–1791 u. a.

Nun zählt Preußen 4 Millionen Polen als seine Bürger; ja, durch die heutigen Ereignisse, deren endgültige Folgen noch nicht zu übersehen sind, ist alles Polnische wieder in den Vordergrund gerückt, und doppelt schmerzlich empfindet der wissenschaftliche Arbeiter das Versagen der Königlichen Bibliothek.

Durch einen Hinweis auf die Königliche Bibliothek in Breslau als eine Zentralanstalt für slavische Studien wird diesem Mangel keineswegs abgeholfen; denn die Breslauer Sammlungen erstrecken sich hauptsächlich, wenn nicht ausschließlich, auf Sprachwissenschaft und können dem Historiker, Politiker, Statistiker usw. nichts bieten.

Eine rasche, ausgiebige, allseitige Ausfüllung polnischer Bestände, hauptsächlich durch Publikationen neuerer und neuester Zeit, ist zu einem dringenden Bedürfnis geworden. Es fehlen Hauptwerke, z. B. das große geographische Wörterbuch von Sulimirski und Chlebowski, 12 Bde¹²; ohne das der Historiker oft hilflos dasteht; es fehlen Sammelwerke, Zeitschriften, Gesamtausgaben, Einzelpublikationen jeglicher Art.

Wie enttäuscht kehrten Forscher der Königlichen Bibliothek den Rücken, die gekommen waren in der bestimmten Aussicht, z. B. die Posener Journale der Jahre 1840–1860 hier einsehen zu können! Man staunt, bekannte Namen von Publizisten, Politikern, Historikern, oft gar nicht oder nur durch Kleinigkeiten vertreten zu finden; ich nenne aufs Geratewohl Giller¹³, Dmowski, Rembowski, Limanowski (unentbehrlich für die sozialen Strömungen des 19. Jahrhunderts) usw. Bedeutende moderne Schriftsteller, Eliza Orzeszkowa, Żeromski, Świętochowski, Kasproicz [letzterer durchgestrichen durch Brückner – F.K.]¹⁴, A. Prus (Głowacki), Reymont, Tetmajer, Berent usw. sind nur durch Pflichtexemplare schlechter deutscher Übersetzungen oder in Reclams Universalbibliothek vertreten; die Gesamtausgaben von ihnen, wie von älteren namhaften Belletristen (Fredro Vater und Sohn, Korzeniowski

¹² *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, hrsg. F. Sulimirski, B. Chlebowski, Bd. 1–15, Warszawa 1880–1902.

¹³ A. Giller, *Wieczory Wielkopolanina do charakterystyki czasów naszych*, Lwów 1886.

¹⁴ Die durchgestrichenen Namen erklären sich vielleicht dadurch, daß die Königliche Bibliothek die Werke dieser Autoren bereits besaß.

[letzterer durchgestrichen durch Brückner – F.K.], Kaczkowski, Asnyk [letzterer durchgestrichen durch Brückner – F.K.], Faleński, die für ihre Zeit den besten Spiegel abgeben, fehlen vollständig. Unter den Revuen (Monatsschriften) ist nur die „Biblioteka Warszawska“ vertreten; es fehlt das „Ateneum“, die „Krytyka“, um von anderen kurzlebigeren oder unbedeutenderen oder bloß belletristischen („Sfinks, besonders aber die künstlerisch hochstehende „Chimera“) ganz abzusehen; unter den Fachzeitschriften wären die historischen („Przegląd Historyczny“, Warschau) und philologischen („Prace filologiczne“, ebenda) nicht zu entbehren.

Es ist nicht daran zu denken, ähnliche Desiderata für die ältere Zeit aufzuzählen, denn alte polnische Bücher sind teuer und schwer erhältlich, aber für das XIX. und XX. Jahrhundert sind die Forderungen nach einer umfangreichen Ergänzung des Fehlenden nicht mehr zu umgehen. Zudem sind in den letzten Jahren die früher so primitiven und unzulänglichen Zustände auf dem polnischen Büchermarkt erheblich verbessert; das große Antiquariat von Wilder in Warschau, dessen Kataloge der Bücherfreund mit Neid mustert, Jołowicz¹⁵ in Posen liefern gut und billig.

Wohl konnte für die Königliche Bibliothek lange der Grundsatz gelten: „Slavica sunt, non leguntur“, und danach die Neuanschaffungen auf ein Minimum eingeschränkt werden, aber auf die Dauer ist namentlich dem Polnischen und seiner aktuellen Bedeutung gegenüber dieser Grundsatz nicht mehr aufrecht zu erhalten. Aus demselben Grunde ist auch für das Litauische, jetzt namentlich, wo vielleicht noch alle Litauer unter preußischem Zepter vereint werden, die bisherige völlige Ignorierung der modernen aufblühenden Literatur ganz aufzugeben. Durch Geschenke kam die Königliche Bibliothek in den Besitz einiger älterer (von 1880–1900) Periodika, nicht ohne Lücken; heute müßten die Publikationen wenigstens der Gelehrten litauischen Gesellschaft in Wilno u. dgl. erworben werden; mit den frommen Traktätlein, die Mamkrode¹⁶ aus Tilsit hierherschickt, ist das Litauische nicht mehr abzuspeisen.

Nach diesen allgemeinen Ausführungen sei es gestattet, einige Vorschläge genauer zu formulieren. Ausgegangen wird für die Belletristik von dem Grundsatz, daß nur Gesamtausgaben oder fortlaufende Serien, ja nicht Einzeldrucke berücksichtigt werden können. Ich bezeichne

¹⁵ Die Firma Jołowicz in Poznań versorgte die Königliche Bibliothek mit Literatur seit 1864; vgl. *Akzessionsjournal über die Ablieferung von Pflichtexemplaren aus Posen 1838–1876*.

¹⁶ Eine Buchhandlung oder ein Verlag unter dem Namen „Mamkrode“, Tilsit, konnte nach den existierenden Akten nicht ermittelt werden.

nun als unabweisliches Bedürfnis die Gesamtausgaben der Werke von Henryk Sienkiewicz [letzterer durchgestrichen durch Brückner – F.K.], Eliza Orzeszkowa, Aleksander Głowacki (Prus), Al. Świętochowski, der Koryphäen der abgelaufenen Literaturperiode, sämtlich Warschau, Gebethner erschienen; dazu kamen von den älteren A. Fredro (Vater), Józ. Korzeniowski [letzterer Name durchgestrichen durch Brückner – F.K.], Z. Kaczkowski (die Dichter Asnyk und Faleński könnten eventuell zurückgestellt werden). Von den neuesten sind durch Gesamtausgaben oder Serien die beiden [Wort „beiden“ durchgestrichen durch Brückner – F.K.], der Dichter Kaz. Tetmajer und Kasprowicz [letzterer durchgestrichen durch Brückner – F.K.], die Romanciers W. Reymont, Żeromski, Berent einzuführen. Zu ergänzen sind literarhistorische Darstellungen, J. Kallenbach's zwei Bände über Mickiewicz¹⁷, Pawlikowski über die Mystik von Słowacki¹⁸, des Br. Chlebowski gesammelte Studien (Warschau 1911ff.)¹⁹, für die ältere Zeit die 25 Bändchen der „Biblioteka zapomnianych poetów“ (vergessene Schriftsteller), herausgegeben von T. Wierzbowski in Warschau.

Von Zeitschriften wäre das 1901 eingegangene Warschauer „Ateneum“ eine wesentliche Bereicherung zu nennen, es könnte „Krytyka“ (Krakau) und „Chimera“ (Warschau) hinzuzufügen sein.

Die veraltete Orgelbrandsche Encyklopädie²⁰ wäre durch die große Warschauer Encyklopädie²¹ zu ersetzen, die freilich ins Stocken geraten zu sein scheint. Das geographische Wörterbuch (Słownik geograficzny des Sulimirski, beendet durch Chlebowski) ist schon oben als unentbehrlich bezeichnet; ebenso das neue Wörterbuch, Słownik Języka Polskiego, Warschau, noch unvollendet.

Von historischpolitischen Schriften seien genannt: Gesamtausgabe der Werke und Skizzen von Wł. Spasowicz (die poln., eventuell die russ. Ausg.)²², des R. Hube²³, des A. Rembowski²⁴, des St. Łaguna (erscheint

¹⁷ J. Kallenbach, *Adam Mickiewicz*, Bd. 1–2, Kraków 1897.

¹⁸ J. Pawlikowski, *Mistyka Słowackiego*, Lwów 1909.

¹⁹ B. Chlebowski, *Pisma*, Bd. 1–2, Warszawa 1912.

²⁰ *Encyklopedia Powszechna*, Bd. 1–28, Warszawa 1859–1868; die Königliche Bibliothek erwarb sie 1887 aus Lwów.

²¹ Gemeint ist hier die *Wielka Encyklopedia Powszechna Ilustrowana*, die in 35 Bänden in den Jahren 1892–1914 erschien. Der erste Weltkrieg unterbrach das Erscheinen der Enzyklopädie bei dem Schlagwort „Patroklos“.

²² W. Spasowicz, *Pisma*, Bd. 1–9, St. Petersburg, 1892–1902; diese Ausgabe wurde der Königlichen Bibliothek 1912 geschenkt.

²³ R. Hube, *Pisma*, Bd. 1–2, Warszawa 1905.

²⁴ A. Rembowski, *Pisma*, Bd. 1–3, Kraków 1901–1906; die Königliche Bibliothek besaß nur Bd. 1.

eben in Warschau)²⁵, Wł. Smoleński²⁶, L. Kubala²⁷ sind unbedingt zu vervollständigen.

Für die laufende und ältere politische Literatur scheint sich eine günstige Aussicht zu eröffnen durch den eventuellen Ankauf der Bibliothek des Herausgebers der Krakauer „Krytyka“, W. Feldman, über die ein besonderer Bericht anbei folgt.

Das Genannte stellt das Minimum dessen vor, was für die systematische Ergänzung der Bestände der Königlichen Bibliothek für eine würdige Vervollständigung ihres Besitzes an älteren polnischen Sachen gemacht werden müßte.

Diese Vorschläge einer geneigten Berücksichtigung Ihrer Exzellenz unterbreitend

zeichnet hochachtungsvoll

Prof. A. Brückner
Berlin-Wilmersdorf,
den 18. Oktober 1915

Das Gutachten von Aleksander Brückner an Adolf von Harnack setzte ein genaues Studium der Kataloge in der Königlichen Bibliothek und detaillierte Kenntnisse über den tatsächlich hier vorhandenen Polonica-Bestand voraus. Ein solches Wissen konnte aber nur durch häufiges Arbeiten in der Bibliothek gewonnen werden.

Brückner gebührt das große Verdienst, daß er den Ankauf der kostbaren Bibliothek des fortschrittlichen polnischen Schriftstellers, Literaturhistorikers, Herausgebers der Zeitschrift „Krytyka“ und Politikers Wilhelm Feldman (1868–1919) durch die Königliche Bibliothek vermittelt hat.

Wilhelm Feldman gehört zu den bedeutendsten Literaturhistorikern und -kritikern Polens der damaligen Zeit, der seine schriftstellerische und politische Tätigkeit vor allem in Galizien entwickelt hat. Über ihn ist viel veröffentlicht worden²⁸. Spätestens 1894 ist Feldman mit Aleksander Brückner in engen persönlichen Kontakt getreten, nämlich als er sich ein Jahr lang in Berlin aufhielt und

²⁵ S. Łaguna, *Pisma*, Warszawa 1915.

²⁶ W. Smoleński, *Pisma historyczne*, Bd. 1–3, Kraków 1901; die Königliche Bibliothek besaß nur Bd. 1.

²⁷ L. Kubala, *Szkice historyczne*, Aufl. 3, Ser. 1–2, Kraków 1896; Ser. 3–5, Kraków 1910 bis 1913; die Königliche Bibliothek besaß nur die Serie 3–5.

²⁸ T.S. Grabowski, *Feldman Wilhelm*, in: *Polski słownik biograficzny*, Bd. 6, Kraków 1948, S. 399–404; *Pamięci Wilhelma Feldmana*, Kraków 1922; A. Jazowski, *Poglądy Wilhelma Feldmana jako krytyka literackiego*, Wrocław 1970, S. 36–40.

hier mit großer Begeisterung Vorlesungen bei dem von ihm sehr verehrten polnischen Gelehrten an der Berliner Universität gehört hat²⁹. Feldman nahm in dieser Zeit regen Anteil an dem politischen Leben der polnischen Kolonie in Berlin, der auch Brückner angehörte. Er muß den deutschen Behörden aufgefallen sein, denn Ende 1895 soll er von diesen aufgefordert worden sein, als „lästiger Ausländer“ das Deutsche Reich zu verlassen. Feldman entwickelte viele Jahre abwechselnd in Lemberg und Krakau eine sehr rege schriftstellerische und publizistische Tätigkeit, zumal von 1867 bis 1914 Galizien eine relativ große Autonomie innerhalb der österreichisch-ungarischen Monarchie genoß und hier die günstigsten Bedingungen aller drei Teilungsgebiete für die Entwicklung der polnischen Wissenschaft und Kultur existierten. Es sei daran erinnert, daß die Wiener Regierung in dieser Periode Galizien die Einführung der polnischen Sprache als zweite Amtssprache gestattete und verschiedene andere politische Zugeständnisse gegenüber ihren polnischen Staatsangehörigen gemacht hat. Die Literaturströmung „Młoda Polska“ hat sich daher vor allem in Galizien entwickelt und entfaltet. Diese günstigen politischen Bedingungen schlossen natürlich nicht aus, daß Wilhelm Feldman wegen seiner fortschrittlichen Haltung dennoch in Galizien auch Gegnern, materiellen Schwierigkeiten und einer Zensur zu begegnen hatte. Feldman war nicht Mitglied der Polnischen Sozialdemokratischen Partei, er vertrat aber in Schrift und Wort deutlich deren Positionen, besonders in der Frage der nationalen Unabhängigkeit der Völker. Sehr kritisch verhielt er sich stets gegenüber den Ansichten der Konservativen, der Nationalisten und der Klerikalen.

Von 1901 bis 1914 redigierte Feldman in Krakau die literaturkritische und sozialpolitische Monatsschrift „Krytyka“ (insgesamt 35 Bände), die in seinem Leben wie in der Geschichte der polnischen Literatur und Publizistik eine ganze Epoche darstellt. Diese Zeitschrift machte sich sehr verdient um die Demokratisierung, die politische Aufklärung und die Literaturpropaganda in der polnischen Gesellschaft. Sie wurde illegal auch in Kongreßpolen und im Großherzogtum Posen vertrieben. Ein weiteres großes Verdienst ist Feldmans sehr fundierte und materialreiche Synthese der Litteraturentwicklung Polens, die er in seiner mehrbändigen und im-

²⁹ W. Feldman, A. Brückner. *Sylwetka*, in: *Ognisko*, Kraków 1904–1905, S. 27–28.

mer wieder zeitlich ergänzten *Współczesna literatura polska*³⁰ für eine Periode von 120 Jahren und mit einer ersten tiefgreifenden Kritik der Literaturströmung „Młoda Polska“ gegeben hat. Feldman war mit vielen prominenten Vertretern dieser polnischen neoromantischen Literaturrechtung befreundet, besonders mit dem bedeutenden Krakauer Dramenschriftsteller und Maler Stanisław Wyspiański (1869–1907). Wyspiański hat Feldman porträtiert, und Feldman pflegte Wyspiański während dessen langer Krankheit.

Feldman hat sich auch um die polnische Geschichtsschreibung verdient gemacht. Er veröffentlichte ferner Romane, Novellen und Dramen, immer mit sozialem Hintergrund und Anliegen. In deutscher Sprache publizierte er u. a. *Die polnische Literatur der Gegenwart* (Leipzig 1915), *Wege zur polnischen Seele* (Berlin 1916) und *Geschichte der politischen Ideen in Polen seit dessen Teilung* (Berlin 1917).

Daß Aleksander Brückner dem Generaldirektor der Königlichen Bibliothek Adolf von Harnack in seinem Brief vom 18. Oktober 1915 ausgerechnet die Erwerbung der Privatbibliothek von Wilhelm Feldman in Krakau empfahl, hatte seine besondere Bewandnis. Diese war, außer mit der kriegsmäßig bedingten Isolierung Brückners von den slawistischen Beständen in Lemberg (Lwów), vor allem durch seine erneute Begegnung mit Wilhelm Feldman in Berlin zu erklären. Bei Ausbruch des Ersten Weltkrieges war Feldman in die Militärformation der Polnischen Legion eingetreten, die vom NKN (Polnisches Nationalkomitee) geleitet wurde und die für die Unabhängigkeit Polens kämpfte. Er hatte im Krakauer Pressebüro der Militärabteilung gearbeitet. Im Herbst 1914 war Feldman wegen seiner guten deutschen Sprachkenntnisse im Rahmen des NKN als Leiter des Polnischen Pressebüros nach Berlin geschickt worden. Und hier trafen Feldman und Brückner erneut zusammen. Fast vier Jahre leistete Wilhelm Feldman in Berlin eine sehr aufopferungsvolle Arbeit unter schweren, materiell äußerst bescheidenen Bedingungen. Seine Tätigkeit fand ihren Niederschlag in der

³⁰ Feldmans polnische Literaturgeschichte erschien unter verschiedenen Titeln und erlebte 8 Auflagen, bei wiederholt ergänzten Literaturperioden: *Piśmiennictwo polskie ostatnich lat dwudziestu*. 2 Bde. Lwów 1902; 2. Aufl. Warszawa 1903; 3. Aufl. 5 Bde unter dem Titel: *Współczesna krytyka literacka w Polsce*, Lwów 1905; 4. Aufl. 1906; 5. Aufl. unter dem Titel: *Współczesna literatura polska*, Lwów 1908; 6. Aufl. 3 Bde. Warszawa 1919; 7. Aufl. hrsg. u. erw. durch S. Lam, Lwów 1924; 8. Aufl. hrsg. u. erw. durch S. Kołaczkowski (bis zum Jahre 1930), Kraków 1930.

Herausgabe des Bulletins „Mitteilungen des Polnischen Pressebüros“, der Zeitschrift „Polnische Blätter“ und in einer Reihe von Büchern und Broschüren zur Verteidigung polnischer Anliegen und der staatlichen Unabhängigkeit Polens.

In dieser schweren Zeit fand Feldman eine starke Unterstützung durch die polnische Kolonie in Berlin und natürlich besonders durch Aleksander Brückner. Der polnische Gelehrte veröffentlichte in den Jahrgängen 1915 bis 1918 der *Polnischen Blätter* allein 25 Artikel, vor allem zu Fragen der polnischen Geschichte und Kultur; er rezensierte Arbeiten von Feldman und schrieb Einleitungen zu dessen Werken³¹. Während dieses engen persönlichen Verkehrs der beiden polnischen Patrioten muß der Gedanke gereift sein, Feldmans an Polonica so reiche Privatbibliothek der Königlichen Bibliothek zum Kauf anzubieten. Im Mai 1918 zwangen deutsche Behörden Wilhelm Feldman, das Polnische Pressebüro zu schließen und Berlin „ohne Recht auf Rückkehr“ zu verlassen. Ihm drohte die Verhaftung. Als Feldman am 25. November 1919 unerwartet an Scharlach in einem Dorf bei Krakau verstarb, erschütterte diese Nachricht Aleksander Brückner sehr. Er widmete ihm einen besonderen Artikel in dem 1922 erschienenen Sammelband *Pamięci Wilhelma Feldmana*³². Seiner Frau, Maria Feldman, erklärte Brückner 1927 in einem Brief³³, welche wichtige Rolle Feldman gespielt hat, als er ihn überzeugte, sein großes Werk einer polnischen Kulturgeschichte zu schreiben, die dann Brückner bekanntlich in drei Bänden 1930 bis 1932 in Krakau veröffentlicht hat³⁴.

Wie bereits erwähnt, veranlaßten nicht nur die Motive des nationalbewußten polnischen Gelehrten, sondern auch die Freundschaft mit Wilhelm Feldman Aleksander Brückner, den Ankauf der wertvollen Polonica-Sammlung von Feldman der Königlichen Bibliothek, sogar mitten im Ersten Weltkrieg zu empfehlen. Sicher wollte Brückner auch die elende finanzielle Situation Feldmans in Berlin verbessern helfen. Bevor der polnische Gelehrte sein Kaufangebot am 18. Oktober 1915 Harnack unterbreitete, muß er mit Feldman gemeinsam den Realkatalog der Königlichen Bibliothek auf Polo-

³¹ Vgl. W. Berbelicki, op.cit., S. 167–298 (Bibliographie).

³² A. Brückner, *Historyk literatury*, in: *Pamięci Wilhelma Feldmana*, Kraków 1922, S. 34–54.

³³ J. Hulewicz, *Aleksander Brückner jako historyk kultury polskiej*, in: T. Ulewicz, *W trzydziestolecie śmierci Aleksandra Brücknera*, Kraków 1971, S. 14–15.

³⁴ A. Brückner, *Dzieje kultury polskiej*, Bd. 1–3, Kraków 1930–1932.

nica überprüft haben. In dem seinem Brief beigefügten Vorbericht über die Bibliothek W. Feldmans³⁵ heißt es nämlich: „W. Feldman hat den Fachkatalog der Königlichen Bibliothek eingehend studiert und erklärte mir, daß etwa 2, höchstens 3% seiner Bibliothek die Königliche Bibliothek bereits besäße“. Brückner charakterisiert die angebotene Privatbibliothek Feldmans mit folgenden Worten:

Die Bibliothek umfaßt etwa 3000 Nummern in gutem Zustand; ihr vollständiger Katalog wird in etwa 1–2 Wochen eingereicht werden.

Ihre beiden Spezialitäten sind: einmal die vollständige politisch-soziale (polnische) Literatur des letzten halben Jahrhunderts, namentlich auch die illegale („unterirdische“) Literatur Russisch-Polens, Flugschriften, Proklamationen, Reden u. dgl., absolut vollständig sind die Veröffentlichungen der Unabhängigkeitsparteien an Zeitschriften der „Przegład Wszeczpolski“ u. a.

Zweitens: die vollständige neuere und neueste Literaturgeschichte mit den modernistischen Zeitschriften (das Krakauer „Życie“, die Warschauer „Chimera“ u. a.). Gewöhnliche Belletristik fehlt, dagegen ist Wyspiański (das originellste Talent) und Konopnicka, Tetmajer u. a. vollständig vertreten. Die literarhistorischen Werke eines Chmielowski, Kallenbach, A. Potocki usw. bis auf kleine Aufsätze, Pamphlete u. dgl. sind sämtlich lückenlos vertreten; das große Warschauer Wörterbuch u. a. [...] an Zeitschriften die „Krytyka“ u. a.; vieles zum Teil nicht mehr erhältlich im Buchhandel, einiges überhaupt nicht im Buchhandel erschienen.

Wenige Tage nach Aleksander Brückner beschrieb Wilhelm Feldman in einem Brief an die „hochlöbliche Generaldirektion der Königlichen Bibliothek in Berlin“ ausführlich seine Bibliothek. Das Schreiben ist undatiert, trägt aber einen Eingangsstempel der Bibliothek vom 2. November 1915³⁶. Der Brief ist nicht nur deswegen interessant, weil Feldman einige Wertungen von Autoren vornimmt, sondern weil wir auch eine Vorstellung erhalten von dem Reichtum dieser Polonica-Sammlung, die er bereit war, aus Krakau nach Berlin beordern zu lassen, falls Interesse an ihr seitens der Königlichen Bibliothek bestünde. Feldman schreibt:

³⁵ Königliche Bibliothek, Akten betr. den Ankauf von Büchern in Berlin, Bd. 10 No III D5 (1908–1922) Bl. 147d.

³⁶ Königliche Bibliothek, Akten betr. den Ankauf von Büchern in Berlin, Bd. 10 No III D5 (1908–1922) Bl. 155.

Meine Privatbibliothek besteht aus ungefähr 3000 Bänden. Sie enthält die wichtigsten Werke, Broschüren und Zeitschriften aus dem Gebiete der polnischen Literatur, Literaturgeschichte, Kunstgeschichte, ferner der politischen und sozialen Bewegung in Polen, vornehmlich von 1863 bis auf den heutigen Tag.

Die letzte Generation der polnischen Dichter ist in dieser Sammlung fast vollständig vertreten: also Konopnicka, Orkan, Berent, Nowaczyński, Żeromski, Sieroszewski, Daniłowski, Wyspiański etc. Romane obiger Schriftsteller sind nur insofern gesammelt, wenn sie von wirklich hohem dichterischen oder kulturellen Wert sind. Unter den genannten Schriftstellern hat nur Kasprowicz eine Gesamtausgabe seiner Werke erlebt, doch auch diese ist nicht komplett.

Von den Literaturhistorikern sind mit sämtlichen Werken vertreten: Chmielowski, der gründlichste Registrator der polnischen Literatur (gegen 30 Bände), Tarnowski, konservativer Literaturhistoriker und Kritiker (gegen 25 Bände), Brückner, hervorragendster Kulturschreiber und Sprachforscher, Matuszewski, Philosoph der Moderne, Witkiewicz, der bedeutendste Kunstkritiker und Philosoph, Tretiak, Kallenbach, Antoni Potocki, Adam Siedlecki, Jabłonowski, und fast alles, was über die jüngere Literatur- und Kulturbewegung in Polen veröffentlicht wurde. Dazu kommen die maßgebenden literarischen Zeitschriften der polnischen Moderne, die manchmal zu bibliographischen Seltenheiten gehören; z. B. komplett „Życie“ unter der Redaktion von Przybyszewski und Wyspiański, „Chimera“, „Młodość“, „Krytyka“, „Museion“.

Aus dem Gebiet der Politik sind die wichtigsten Werke, Broschüren und Manifeste der letzten Jahrzehnte gesammelt, u. a. von Tarnowski, Koźmian, Bobrzyński, Jaworski (Konservative); Spasowicz, Piltz (Warschauer-Petersburger Ausgleichspolitiker); Dmowski, Balecki, Wasilewski (Nationaldemokraten); Limanowski, Krauz, Krzywicki, Wroński, L. Wasilewski, Daszyński, Kulczycki, Rosa Luxemburg, Res (Sozialisten); Studnicki, Gruzewski, Sokolnicki (Polnische Irredenta). Die publizistische und auch Zeitschriftenliteratur betreffs der Revolutionsjahre 1905-06 und der Vorbereitungen zum gegenwärtigen Kriege ist fast vollkommen gesammelt; ebenfalls mehrere „unterirdische“ Flugschriften, Manifeste, Programme usw. Dazu gehören auch die bedeutendsten statistischen, ökonomischen und ethnographisch-politischen Studien über Galizien, Kongresspolen, Litauen und Ukraina.

Adolf von Harnack reagierte sehr schnell auf das Kaufangebot. Bereits am 22. Oktober 1915 bekundete er gegenüber Aleksander Brückner und noch am gleichen Tage auch gegenüber Wilhelm Feldman sein Interesse und seine Bereitschaft zum Kauf der polni-

schen Bibliothek³⁷. Die weiteren Verhandlungen führte sein Stellvertreter, der Erste Direktor Paul Schwenke (1853–1921), mit Wilhelm Feldman; letzterer hat Schwenke am 25. Oktober und nach dem 8. November 1915 zweimal in der Königlichen Bibliothek Unter den Linden aufgesucht, um Fragen des Ankaufs zu klären. Obwohl Feldman, wie ursprünglich vorgesehen, Schwenke keinen Katalog seiner Bibliothek vorlegen konnte, denn der war, wie Feldman in seinem Brief von Anfang November 1915 mitteilte, „in den Wirren der letzten Zeit verloren gegangen“, waren sich beide Partner schnell einig. Wilhelm Feldman ließ seine Bibliothek aus Krakau nach Berlin transportieren. Nach seinem Tode befand sich nur ein Restbestand seiner Büchersammlung bei seiner Witwe in Krakau³⁸. In der Zeit von Mai 1916 bis Mai 1917 akzessionierte die Königliche Bibliothek etwa 3000 Bände aus dieser wertvollen Sammlung. Ich habe vor einigen Jahren diese Bibliothek titelmäßig aus den Akzessionsjournalen der damaligen Deutschen Staatsbibliothek rekonstruiert³⁹.

Dieses Verzeichnis enthält 1364 Titel in ca. 3000 Bänden, fast ausnahmslos in polnischer Sprache und bis auf ganz vereinzelte Werke in Galizien und Kongreßpolen erschienen, wenige darunter auch von der polnischen Emigration in Paris, London und der Schweiz herausgegeben. Es ließen sich eine Reihe interessanter Untersuchungen anhand dieser Liste vornehmen, so zur Wirksamkeit Wilhelm Feldmans, zur großen Palette der im Selbstverlag erschienenen Titel, zur Tätigkeit profilierter polnischer Verlage in Krakau, Lemberg und Warschau, zur illegal erschienenen politischen Literatur und ihrer politischen Organisationen und Parteien als Herausgeber, zu der polnischen Emigrantenliteratur, u. a. m. Leider sind infolge von Einwirkungen des Zweiten Weltkrieges von den 1364 festgestellten Titeln nur noch etwa 200 Bände in der Staatsbibliothek zu Berlin – Preußischer Kulturbesitz erhalten. Sie sind alle gebunden und mit dem ovalen oder rechteckigen Besitzstempel „Königl. (bzw. Königliche) Bibliothek Berlin“ versehen. Fast alle Titel haben ein Exlibris „Z księgozbioru Wilhelma Feldma-

³⁷ Königliche Bibliothek, Akten betr. den Ankauf von Büchern in Berlin, Bd. 10 No III D5 (1908–1922) Bl. 149 und 147e.

³⁸ T.S. Grabowski, op.cit., S. 403.

³⁹ Verzeichnis der Bibliothek von WILHELM FELDMAN, erworben 1916/17 durch die Königliche Bibliothek zu Berlin. Zusammengestellt von Friedhilde Krause, Berlin 1999, 102 Seiten (maschinenschriftliches Manuskript).

na” und tragen eine Nummer. Feldman hat zwei Exlibris verwendet. Das eine Exlibris zeigt in einem Tulpenkranz einen Baum mit herabfallenden Blättern und dem Text „Mens immota manet” (Der Geist bleibt unerschütterlich). Es ist das Signet der alten Krakauer Druckerfamilie Cezary aus dem 17. Jahrhundert; die Druckerei ging 1734 in den Besitz der Krakauer Akademie über⁴⁰. Das andere Exlibris, wahrscheinlich von Wilhelm Feldman für seine Bibliothek in Auftrag gegeben, zeigt zwei Nelken auf weißem Grund, deren Stiele durch einen Rahmen stechen. Einige Bücher zeigen Bleistiftanstreichungen und -unterstreichungen, aber keine Randbemerkungen. Es ist anzunehmen, daß diese Bleistiftstriche von Wilhelm Feldman stammen.

Der Ankauf der Feldman-Bibliothek 1916/17 stellte eine große und sehr wertvolle Bereicherung des Polonica-Bestandes der Königlichen Bibliothek zu Berlin dar. Adolf von Harnack entschied sich für diese Erwerbung trotz erheblicher Schwierigkeiten. Einmal war er während des Ersten Weltkrieges zu größter Sparsamkeit verpflichtet, zum anderen hat er bestimmt durch Aleksander Brückner von der politischen Situation des polnischen Patrioten Wilhelm Feldman in Berlin erfahren. Es fällt jedenfalls auf, daß der sonst so an Öffentlichkeitsarbeit interessierte Adolf von Harnack auf eine Mitteilung über den Kauf der Büchersammlung von Wilhelm Feldman in den gedruckten Jahresberichten der Königlichen Bibliothek verzichtet und auch sonst an keiner anderen Stelle darüber informiert hat. Daher ist auch die Kaufsumme unbekannt geblieben, die Harnack gezahlt hat. Vielleicht haben den Gelehrten Adolf von Harnack nicht nur die „klaffenden” Lücken im Polonica-Bestand der Königlichen Bibliothek, sondern auch der Respekt vor den großen Leistungen seiner polnischen Kollegen Aleksander Brückner und Wilhelm Feldman zu dem Kauf dieser kostbaren Privatbibliothek bewogen. Wir wissen von ihm, daß er sehr slawenfreundlich war und, gebürtig aus Estland, bis ins hohe Alter die russische Sprache aktiv beherrschte.

⁴⁰ *Cezarowie*, in: *Encyklopedia wiedzy o książce*, Wrocław–Warszawa–Kraków 1971, Sp. 389–390; Begründer der Druckerei war Franciszek Cezary (1583–1651).

Katalog biblioteki
Wilhelma Feldmana
zakupionej w latach 1916/1917
przez
Bibliotekę Królewską w Berlinie

Periodyki

1. *Almanach żydowski*. Wydany pod red. Dr. Leona Reicha. – Lwów: Druk. Udziałowa /Rok 1./ . 1910.
2. /Tom zbiorczy pod tytułem:/ *Allgemeiner jüdischer Arbeiterbund in Litauen, Polen und Rußland „Bund”*. – London: Genf 1901–1905 (zawiera 11 numerów).
3. *Ateneum polskie*. Miesięcznik poświęcony sprawom kultury. Pod red. Stanisława Zakrzewskiego. – Lwów: Tow. Wydawn. T. 1–4. 1908.
4. *Literaturno-naukova Biblioteka*. Vidpov. za redakciju: Volodimir Gnatjuk. – L'viv: Tov. im. Ševčenka. Č. 17.19.37.78.86. 1901–1904.
5. *Biblioteka Publiczna w Warszawie w roku 1910*. – /Warszawa/ 1910. XIII s.
6. *Chimera*. – Warszawa: „Chimera”: Koral & Dmochowski. T. 1. 1901–10.1907.
7. *Dzieje porozbiorowe narodu polskiego w żywym słowie*. 1–3.5.6. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1905 (Tygodnik ilustrowany. Bezplatny dodatek).
8. (Wydawnictwo Związku Zagranicznego Socyalistów Polskich). *Na dziś*. Serya nowa. Zesz. 1. – Londyn 1893.
9. *Ekonomista*. Kwartalnik poświęcony nauce i potrzebom życia. – Warszawa. Rok 14.1914–16.1916.
10. *Eleusis*. Tom V. – Kraków 1909. T. V. Poświęcony Juljuszowi Słowackiemu w stuletnią rocznicę jego urodzin. Pod red. Stanisława J. Witkowskiego.
11. *Krytyka*. Miesięcznik poświęcony sprawom społecznym, nauce i sztuce. Pod red. Wilhelma Feldmana. – Lwów (sp. Kraków). Rok 3.1901, 1.2.; 4.1902, 1.2.; 13.1911; 15.1913.
12. *Kultura polska*. Miesięcznik wydany przez Towarzystwo Kultury Polskiej. Pod red. Aleksandra Świętochowskiego. – Warszawa: Sikorski. Rok 1.1908–5.1912.
13. *Lamus*. Red.: Michał Pawlikowski. – Lwów: Altenberg. Rok 1.1909.

14. Latarnia. Misye socjalistyczne dla ludu roboczego. Organ Polskiej Partji Soc.-Demokratycznej. – Kraków: Latarnia. Rok 1.1900, 2–8; 3.1903, 2–5; 5.1905, 1.
15. Museion. Miesięcznik poświęcony literaturze i sztuce. Wyd.: Władysław Kościelski i Ludwik Hieronim Morstin. – Kraków /i in./: Filipowski. Rok 1.1911, 1-3; 2.1912, 1–3.
16. Myśl niepodległa. – Warszawa: Kowalewski. Rok 1.1906; 2.1907, 1.2.; 3.1908, 1.2.3.; 5.1910, 1.2.3.
17. Myśl socjalistyczna. Miesięcznik polityczno-społeczny. Organ Polskiej Partji Socjalistycznej. – Kraków: Druk. Narodowa. Rok 1.1907, 1–5; 2.1908, 1.2.
18. Naród a państwo. – Warszawa: Kowalewski. Rok 1906.07. /Więcej się nie ukazało/. Kontynuacja patrz: Sprawa polska. 1907.
19. „O t a m a n”. Kaljendar dla naroda na rok zwičajnij 1905. – Kolumbia: Tril’ovski 1905. 244 s.
20. Placówka. Miesięcznik polityczno-społeczny. Rok 1, Nr 1–8. – Lwów 1912: Druk. Polska. 302 s. /Więcej się nie ukazało/.
21. Z pola walki. – b.m. (Czerwony Sztandar. Dodatek) Rok 1.1905, 3–13.
22. Poradnik dla samouków. Wyd. przez Aleksandra Heflicha i Stanisława Michalskiego. – Warszawa: Red. „Prawdy”. 1898–1900; 1902; 1903; 1907–1909; 1911; 1912.
23. Proletaryat. Organ Polskiej Partji Socjalistycznej „Proletaryat”. – b.m. 1909, 1–5; 6–9; 12; 14–20.
24. Proletaryusz. Organ Polskiej Partji Socjalistycznej „Proletaryat”. – Warszawa 1905.
25. Promień. Pismo poświęcone sprawom młodzieży szkolnej. – Lwów. Rok 3.1901, 3–11; 4.1902; 5.1903; + R. 3.1901, 3.
26. Przedświt. Miesięcznik polityczno-społeczny. Organ Polskiej Partji Socjalistycznej. – Londyn (sp. Kraków). Rok 21.1901–25.1905; 27.1908–30.1911; 31.1912, 1–9; 32.1914, 1.2.
27. Przegląd biblioteczny. Czasopismo ilustrowane, poświęcone bibliotekoznawstwu, bibliotekarstwu i bibliografii. Wyd. przez Towarzystwo Biblioteki Publicznej w Warszawie. Pod red. Stefana Dembego. – Warszawa: Towarzystwo. T. 1.1908, 1.2; 2.1909, 1–4.
28. Przegląd filozoficzny. – Warszawa. Rok 1.1897/98–19.1916 /braki/.
29. Przegląd robotniczy. Organ Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy. – Zürich. Nr 5.1904.

30. Przegląd socjaldemokratyczny. Organ Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy. – Kraków. Rok 3.1904, 1–5; 4.1908, 1–10; 5.1909, 11–15.
31. Przegląd wszechpolski. Miesięcznik polityczny i społeczny. – Lwów. Rok 7.1901–11.1905.
32. Wydawnictwo Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa. Rocznik krakowski. – W Krakowie. T. 4.1900.
33. Roczniki polskie z lat 1857–1861. T. 1–4. – Paryż: Biblioteka Polska 1865.
34. Ruś. Czasopismo poświęcone dziejom i kulturze Ukrainy, Podola, Wołynia i Rusi Czerwonej. Rocznik 1, Zesz. 1. – Lwów: Altenberg /i in./ 1911. 126 s. /Więcej się nie ukazało/.
35. Sfinks. Czasopismo literacko-artystyczne i naukowe. Wyd. i red. przez Władysława Bukowińskiego. – Warszawa: Pęczalski & Marszałkowski. Rok 1.1908, T. 1/4.
36. Sprawa polska. – /Warszawa: Kowalewski/ 1907, 1.2. /Więcej się nie ukazało/. Poprzednie zobacz: Naród a państwo. /1906.07./.
37. Świat. Tygodnik ilustrowany. – Kraków: Świat. Rocznik 2.1889; 3.1890; 5.1892.
38. Czerwony sztandar. Organ Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy. /Nebst/ Dodatek u.d.T. Z pola walki. – b.m. 1902–1906 /braki/.
39. Tek a. Czasopismo młodzieży polskiej. – Lwów. Rok 4.1902; 5.1903.
40. Trybuna. – Kraków: Druk. Narodowa. Nr 1–9. 1906–07; 10–18.1907.
41. Vidannja Ukrainskoi Radikal'noi Partii. – L'viv: Ukrainaska Radikal'na Partija. Č. 1–7.1905.
42. Życie. Tygodnik ill. lit. art. nauk. i społeczny. – Kraków /i in./ Rok 1.1897/98–4.1900. /Więcej się nie ukazało/.

Monografie

1. Abramowski, Edward: Ideje społeczne kooperatyżmu. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1907. 61 s. (Biblioteczka „Społem” 2).
2. Z. R. Walczewski /Edward Abramowski/: Jak się ludzie zarządzili w najdawniejszych czasach? Wyd. nowe. – Warszawa: Tow.

- Wydawnictw Ludowych 1906. 40 s. (Towarzystwo Wydawnictw Ludowych. Wyd. nowe. 2.).
3. M. A. Czaikowski /Edward Abramowski/: Socjalizm a państwo. (Przyczynek do krytyki współczesnego socjalizmu). – Lwów: Polskie Tow. Nakładowe 1904. 205 s.
 4. Adamowicz, Bogusław: Poezye. – Paryż: Kozakiewicz 1903. 222 s.
 5. 2-gi proces Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy. Akt oskarżenia w sprawie Wincentego Matuszewskiego z przedni. – b.m. Czerwony Sztandar 1904. 20 s.
 6. Kilka aktów i dokumentów odnoszących się do działalności Andrzeja Towiańskiego. Cz. 1.2. Dodatek. – Rzym: Gebethner, Kraków 1898/99. 1.1898; 2.1899; Dodatek. Tłóm. z francusk. 1899.
 7. Anarchizm a bandytyzm. – b.m. /ok. 1905/. 22 s.
 8. Anczyc, Władisław Ludwik: Pieśni zbudzonych i inne poezye. – Kraków: Anczyc 1916. 99 s.
 9. Ankiewicz, Julian: O piękności w sztuce ze szczegółowym do praktyki zwrotem. – Warszawa: Unger 1847. 228 s.
 10. Appel, Karol: Język i społeczeństwo. (Lingwistyka i socjologia). – Warszawa: Gebethner & Wolff 1908. 54 s. (Towarzystwo Wyższych Kursów Handlowych. Odczyty naukowe. 3).
 11. Askénazy, Szymon: Studya historyczno-krytyczne... – Kraków: Gebethner 1894. 352 s.
 12. — Wczasy historyczne. T. /1./2. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1902–04. 2 egz.
 13. Asnyk, Adam: Komedia konkursowa. Komedyjka w 1 akcie. – Kraków: „Nowa Reforma” 1888. 80 s.
 14. B. A. J.: Walka o swobodę prasy w Anglii. – Warszawa: Nakł. Biblioteki Ludowej 1907. 16 s. /W katalogach Staatsbibliothek zu Berlin – PK nieodnotowane/.
 15. Badeni, Jan: Radykali ruscy. – Kraków: Anczyc 1896. 63 s.
 16. Bąkowski, Klemens: Dawny Kraków. – Kraków: Kluczycki 1898. VII, 366 s.
 17. Balicki, Tadeusz: Szkice o narodowości. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1898. 172 s.
 18. Balicki, Zygmunt: Hedonizm jako punkt wyjścia etyki. – Warszawa: Fiszer 1900. 40 s. Z: „Przegląd filozoficzny”.
 19. Balicki, Tadeusz: Parlamentaryzm. Zarys socjologiczny. T. 1.2. – Lwów: Altenberg /i in./ 1900. (Wiedza i życie. Rok 2, T. 1.3.).

20. Balzer, Oswald: Jeszcze o punktach spornych pisowni polskiej. – Lwów: Autor 1910. 102 s.
21. B a n d u r s k i, Władysław: Czem Wypiański dla Polski. – Lwów: Tow. Wzaj. Pomocy Literatów i Artystów Polskich 1908. 27 s.
22. — Droga krzyżowa Polski. Ułożył w r. 1915. – Piotrków 1916: (Dr. Państwowa). 77 s.
23. — Polska a Rosya w pieśni największych wieszczów narodu. – Kraków: Centr. Biuro Wydawnictw N. K. N. 1916. 47 s.
24. B a r t o s z e w i c z, Julian: Historja literatury polskiej potocznym sposobem opowiedziana. 2^{ie} wydanie powiększone. Tom 1.2. – Kraków: Bartoszewicz 1877.
25. B a r t o s z e w i c z, Kazimierz: Rok 1863. Historja na usługach ludzi i stronnictw. (O książce i z powodu książki p. Koźmiana o r. 1863). T. /1./2. – Kraków: Autor; Gebethner 1895. 96 s.
26. B a r t o s z e w s k i, Witold: Pojedynek. Jego reguły i przykłady /nowy nakład/. – Lwów: Altenberg 1899. 186 s.
27. B a u d o u i n de Courtenay, Jan: Krzewiciele zdziczenia. – Kraków: Gebethner 1905. 72 s.
28. — Kwestya polska w Rosyi w związku z innemi kwestyami kresowemi i „innoplemiennemi”. – Kraków: Autor; Gebethner 1905. 18 s. /W: Świat słowiański. 1905/.
29. — W „kwestyi żydowskiej”. Odczyt wygł. w Warszawie 7 lutego 1913. 112, II s.
30. — Myśli nieoportunistyczne. – Kraków: Autor; Gebethner 1898. 35 s.
31. — i W/ilhelm/ F/eldman/: O panu Andrzeju Niemojewskim słów kilka. – Kraków: „Krytyka” 1912. 15 s.
32. — W sprawie „antysemityzmu postępowego”. – Kraków: Autor; Gebethner 1911. 52 s. /W: „Krytyka”/.
33. — Ze Zjazdu autonomistów czyli przedstawicieli narodowości nie-rosyjskich. – Kraków: „Krytyka” 1906. 29 s.
34. — O Zjeździe sławistów i o pansławizmie „platonicznym”. Dwa odczyty wygł. w Krakowie... 1903 r. – Kraków: „Krytyka” 1903. 31 s.
35. B a u d o u i n de Courtenay, Romuald: Sylwetki polityczne. Książd Stanisław Stojalowski. Ignacy Daszyński. Jakób Bojko. Jan Słapiński. Karol Lewakowski. Z 5 portr. – Kraków: Autor; Gebethner 1897. 32 s.
36. B a u m f e l d, Andrzej: Ewangelia Syna Bożego z ducha i natury. Odtworzył. – Kraków: Autor 1906. 71 s.

37. — Polska myśl mesjaniczna. – Warszawa: Wende 1910. 97 s.
38. — Sam na sam z duszą kapłańską. – Kraków: Friedlein 1908. 71 s.
39. — Sprawa polska a żydzi. – Warszawa: Wende 1911. 16 s.
40. — Andrzej Towiański. Dwa odczyty. – Lwów: „Odrodzenie” 1904. 35 s.
41. — Andrzej Towiański i towianizm. Zarys chwili i postaci skreślił. – Kraków: Friedlein 1908. 73 VI s.
42. Baumfeld, Gustaw: Grażyna. Powieść litewska Adama Mickiewicza. W 3 ustępy dramatyczne ułożył. – Brody: West /i in./ 1905. 8 s. (Biblioteka pisarzy nowoczesnych).
43. Baranowski, Władysław: O szkołę średnią w Galicyi. (Z powodu Memoryału Senatu Uniwersytetu Krakowskiego). – Warszawa: Gebethner & Wolff 1914. 29 s.
44. Barykowski, Karol: Z nad grobu. Wyd. 2., pomn. – Kraków: Friedlein 1903. 139 s.
45. Beck, Józef: Współdzielczość jako program życiowy. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1907. 48 s. (Biblioteczka „Spółem!” 5.).
46. Bełcikowski, Adam: Dramata i komedye. T. 1–4. – Kraków: Autor 1898.
 1. Hunyady. Kmita i Bonarówna. Adam Tarło. Król Donżuan.
 2. Nie jesteśmy sobie nic winni. Wizyta pana Feliksa. Dwaj Radziwiłłowie. Franczeska di Rimini. Protegujący i protegowani.
 3. Król Mieczysław II. Focyusz.
 4. Król Władysław Warneńczyk. Przysięga. Król Bolesław Śmiały.
47. Bełcikowski, Jan: Teorya polskiego słowa. Nauki o naszej ojczyźnie duchowej. Cz. 1, Zesz. 1. – Kraków: Autor; Gebethner /i in./ 1911.
48. Bem, Antoni Gustaw: Teorja poezji polskiej z przykładami w zarysie popularnym analityczno-dziejowym. – Petersburg: Grendy-szyński 1899. XV, 415 s.
49. Benis, Artur: Emigracya. Studium o galicyjskiem wychodźstwie. – Kraków: Druk. Uniwersytetu Jagiell. 1907. 57 s. /W: Pamiętnik Zjazdu prawn. i ekonom. polskich/.
50. — Zagłębie Krakowskie. Uwagi gospodarcze. Przemysł górniczy i fabryczny. – Kraków: Związek Górników i Hutników Polskich w Austrii 1910. 43 s. /W: „Monografia Węglowego Zagłębia Krakowskiego”. Cz. 4./.

51. Berent, Waclaw: Ozimina. Powieść. – Warszawa: Mortkowicz /i in./ 1911. 339 s.
52. — Próchno. Powieść współczesna. Ozdoby Maryana Wawrzeńskiego. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1903. 369 s.
53. — Źródła i ujścia Nietzscheizmu. – Warszawa: Mortkowicz 1906. 56 s. /W: Chimera/.
54. Berg, Mikołaj Wasyliewicz /Nikolaj Vasil’evič/: Zapiski o powstaniu polskim 1863 i 1864 roku i poprzedzającej powstanie epoce demonstracyi od 1856 r. /Zapiski o pol’skich zagovorach i vostanijach, 1863–1864, pol./. Z rosyjskiego oryginału, wydane go kosztem rządu, a następnie przez cenzurę zniszczonego, dosłownie przełożył K. J. T. 1.2. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1898–99 (1900).
55. Bergson, Henri: Wstęp do metafizyki. /Introduction à la métaphysique, pol./. Przełożył i wstępem poprzedził Kazimierz Błeszyński. – Kraków: Krzyżanowski /i in./ 1910. 104 s. (Książka naukowa i artystyczna. T. 8.).
56. Bericht an den Internationalen Arbeiter- und Gewerkschaftskongress zu Amsterdam über die polnische sozialdemokratische Bewegung in Russisch – Polen und Litauen 1900–1904. – b.m. /nach 1904/.
57. Biegeleisen, Henryk: Ilustrowane dzieje literatury polskiej. Tom 2.3.4. – Wiedeń: Bondy /1898/. Także 2. egz. T. 2.3.
58. Bienenstock, M.: O wpływie niemieckim na twórczość Słowackiego uwag kilka. /Schiller i Goethe/. – Wadowice: Dyr. c. k. Gimnazjum 1909. 113 s. Wadowice, Gimn. /Progr./ 1909.
59. Bignon, Louis-Pierre-Edouard: Polska w 1811 i 1813 roku. Pamiętniki francuzkiego dyplomaty. – Kraków: Wildt 1862. 390 s.
60. Biliński, Leon: Znamiona polityki narodowej i krajowej tak zwanych „Stańczyków”, referat z przedmową... – Kraków: Autor 1882. XX, 22 s.
61. Binder, Kazimierz: Stypendia w Królestwie Polskiem. – Warszawa: Bogucki 1915. 47 s.
62. Bliziński, Józef: Ciotka na wydaniu. Komedia w 1 akcie. Wyd. 3. – Lwów: Altenberg 1899. 19 s. (Biblioteka teatrów amatorskich. 32.).
63. — Pan Damazy. Komedia konkursowa w 4 aktach. – Lwów: Altenberg 1906. 62 s. (Biblioteka teatrów amatorskich. 7.).
64. — Marcowy kawaler. Krotchwila w jednym akcie. – Lwów: Richter 1879. 21 s. (Biblioteka teatrów amatorskich. 17.).

65. — Przeworna mama. Komedia w 3 aktach. – Lwów: Altenberg 1907. 38 s. (Biblioteka teatrów amatorskich. 4.).
66. — Mąż od biedy. Komedia w 1 akcie. Wyd. 2. – Lwów: Altenberg 1899. 21 s. (Biblioteka teatrów amatorskich. 11.).
67. — Opiekun w zalotach. Komedia w dwóch aktach. – Lwów: Altenberg 1887. 30 s.
68. — Zięć dla parady. Komedia w 1 akcie. Wyd. 2. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1901. 51 s. (Teatr amatorski. 2.).
69. Bluntschli, Johann Kaspar: Założenie Unii Amerykańskiej w roku 1787. – Warszawa: Spółka Wydawnicza Księgarzy 1874. 22 s.
70. Bobrzyński, Karol: Świadomość Z. Krasieńskiego na tle psychiki polskiej. – Warszawa: Friedlein /i in./ 1914. 131 s. (Biblioteka krytyczna. 3.).
71. — Socyalne zadania logiki w Polsce. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1912. 139 s. (Biblioteka krytyczna. 2.).
72. Bobrzyński, Michał, Władysław Leopold Jaworski i Józef Milewski: Z dziejów odrodzenia politycznego Galicyi 1859–1876. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1905. VII, 521 s.
73. Bogusławski, Władysław: Siły i środki naszej sceny. – Warszawa: Sikorski 1879. 378 s. (Teatr i literatura dramatyczna).
74. Bojko, Jakób: Dwie dusze. – Kraków: „Przyjaciel Ludu” 1904. 107 s.
75. — Pisma i mowy. Z przedmową Władysława Orkana /tj. Franciszek Smreczyński/. – Lwów: Wydawn. l. ś. p. K. Kulikowskiej 1904. 181 s. (Wydawnictwo im. ś. p. Kasyldy Kulikowskiej. Książeczka. 6.).
76. Bolcewicz, Henryk: Stosunki kościelne na Litwie. Listy otwarte księdza do księży. – Monachium: Zawadzki 1905. 104 s.
77. Dunin Borkowski, Leszek: Nieco o Stanisława Tarnowskiego doświadczeniach i rozmyślaniach. – Budapeszt: Horniański 1892. 30 s.
78. /Borkowski, Leszek/: Pierwszy sejm słowiański we Lwowie 1865–1866 przez nauczego świadka. – Lwów: Twardowski 1884. 184 s.
79. Borowski, Maryan: Humanistyczne i empiryczne pierwiastki w nauce. – Lwów: Polskie Tow. Filozoficzne 1913. 24 s. (Wydawnictwo Polskiego Towarzystwa Filozoficznego w Lwowie. Odczyty filoz. 1.).

80. B o r o w y, Wacław: Ignacy Chodźko. (Artyzm i umysłowość). – Kraków: Gebethner 1914. VI, 132 s. (Prace historyczno-literackie. 4.).
81. B o r y n a, Adam: Antysemityzm a kwestya żydowska. – Warszawa: Idzikowski 1907. 64 s.
82. B o u r g o g n e, Adrien Jean Baptiste François: Pamiętniki Sierżanta /Adrien Jean Baptiste François/ Bourgogne'a o wyprawie do Rosyi w r. 1812. /Mémoires, pol./ W przekładzie i z przedmową Walerego Przyborowskiego. T. 1.2. – Warszawa: Granowski & Sikorski 1899. (Biblioteka dzieł wyborowych. 93. 94.).
83. B o y /tj. Tadeusz B o y - Ż e l e ń s k i/: Piosenki i fraszki „Zielonego Balonika”. Zdobił Kazimierz Sichulski. – Kraków: Autor; Gebethner 1908. 101 s.
84. Adam Goraj /tj. Adam B r e z a/: Tendencyjność i krytyka, słów kilka z powodu dzieła dra P. Chmielowskiego pod tytułem: Zarys literatury polskiej z ostatnich lat szesnastu. – Warszawa: Szulc 1881. 98 s.
85. B r o d z i ń s k i, Kazimierz: O literaturze. Wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego. – Sanok: Pollak 1856.
86. — „Wspomnienia mojej młodości” i inne urywki autobiograficzne. Wydał i wstępem opatrzył prof. Józef Tretiak. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1901. 88 s.
87. B r o n i k o w s k i, Kazimierz: O Foricoeniach Jana Kochanowskiego. – Kraków: Autor 1888. 44 s.
88. B r ü c k n e r, Aleksander: Dzieje literatury polskiej w zarysie. 2. wyd. T. 1.2. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1908.
89. — Literatura religijna w Polsce średniowiecznej. Szkice literackie i obyczajowe. Skreślił. 1–3. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1902–04.
 1. Kazania i pieśni. 1902.
 2. Pismo Święte i Apokryfy. 1903.
 3. Legendy i modlitewniki. 1904.(Biblioteka dzieł chrześcijańskich. Zesz. 18.29.40.).
90. — O literaturze rosyjskiej i naszym do niej stosunku dziś i laty temu trzysta. Szkic literacki. – Lwów: Altenberg /i in./ 1906. 94 s. (Wiedza i życie. Ser. 3, T. 9.).
91. — O Piaście. – Kraków: Akad. Umiej. 1897. 46 s. /W: Rozprawy Akad. Umiej. w Krakowie. Wydz. histor.-filoz. T. 35./.
92. — Mikołaj Rej. Studjum krytyczne. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1905. VI, 418 s.

93. — Taniec Rzeczypospolitej Polskiej. Szkic historyczny. – Kraków: Przegląd Polski 1899. 56 s.
94. — Tragedya Moskiewska. Szkice historyczne. – Kraków: Przegląd Polski 1900 (1901). 89 s. /W: Przegląd Polski/.
95. — Drobne zabytki języka polskiego XV wieku. Pieśni. Modlitwy. Głosy. – Kraków: Akad. Umiej. 1896. 86 s. /W: Rozprawy Akad. Umiej. w Krakowie. Wydz. filol. T. 25./.
96. Jan Sten /tj. Ludwik Brunner/: Pisarze polscy. Wrażenia literackie. – Lwów: Nakł. Polskiego Tow. Nakładowego /i in./ 1903. 168 s. /Pozycja w katalogach Staatsbibliothek zu Berlin – PK nie odnotowana, tylko wspomniana w bibliografiach/.
97. — Poezye. I. Warszawa. II. Młode lata. III. Krajobrazy. – Lwów: Księg. Polska 1899 (1898). 68 s.
98. — Szkice krytyczne. – Lwów: Księg. Narodowa 1906. 207 s.
99. Brzozowski, Stanisław: Dębina. Powieść. Cz. 1. /Więcej się nie ukazało/. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1911. 1 Sam wśród ludzi.
100. — Teodor Dostojewski. Z mroków duszy rosyjskiej. – Kraków: Druk. Uniwers. Jagiell. 1906. 120 s.
101. — Głosy wśród nocy. Studya nad przesileniem romantycznym kultury europejskiej. Z teki pośmiertnej wydał i przedm. poprzedził Ostap Ortwin. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1912. XL, 377 s.
102. — Józef Kremer jako pisarz, filozof i estetyk. Szkic krytyczny. – Warszawa: Arct 1902. 87 s. (Książka dla wszystkich. 58).
103. — Współczesna krytyka literacka w Polsce. – Stanisławów: Staudacher /i in./ 1907. 213 s. (Literatura i sztuka. Monografie. T. 5.).
104. — Kultura i życie. Zagadnienia sztuki i twórczości w walce o światopogląd. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1907. 417 s.
105. — Legenda Młodej Polski. Studja o strukturze duszy kulturalnej. – Lwów: Połoniecki 1910. XI, 556 s.
106. — Nim serce ucichło. – Warszawa: Mortkowicz 1910. 74 s. (Pod znakiem poetów. /1./).
107. — Płomienie. Z papierów po Michale Kaniowskim wyd. i przedm. poprzedził. T. 1.2. – Lwów: Połoniecki 1908.
108. — Współczesna powieść polska. – Stanisławów: Staudacher /i in./ 1906. 203 s. (Literatura i sztuka. Monografie. T. 1.).
109. — Skarga to straszna. (Rzecz o „Róży” Józefa Katerli). – Kraków: „Zjednoczenie” 1910. 27 s. /O „Róży” Stefana Żeromskiego/.
110. — Hipolit Taine i jego poglądy na filozofję, psychologję i historję. – Warszawa: Arct 1902. 130 s. (Książka dla wszystkich. 61.).

111. — Wstęp do filozofii. – Kraków: Friedlein /i in./ 1906. 100 s. (D. E. Friedleina Biblioteka podręczników. 3.).
112. — Stanisław Wyspiański. (Wydanie pośmiertne). – Stanisławów: Haksler /i in./ 1912. XI,177 s. (Literatura i sztuka. Monografie. T. 8.).
113. — Stanisław Wyspiański jako poeta. Szkic krytyczny. – Warszawa: Arct 1903. 119 s. (Książki dla wszystkich. 118.).
114. — O Stefanie Żeromskim. – Warszawa: Centnerszwer 1905. 112 s.
115. B u c z y ń s k i, Roman: Zarysy stanu moralnego naszego społeczeństwa. Cz. 1.2. – Warszawa: Biblioteka umiejętności prawnych. 1885–1886.
1. Czarna księga czynów, wypadków i zjawisk społecznych z dodaniem 35 tablic statystycznych i 4 map kryminalistycznych. 1885.
2. Społeczeństwo i przestępcy z dodaniem 32 tablic statystycznych i 3 map kryminalistycznych. 1886.
116. B u d z y n o w s k i, Wacław: Chłopska posiadłość w Galicyi. – Lwów: „Prawo Ludu”, Kraków 1896. 38 s. /W: „Światło”/.
117. B u j a k, Franciszek: Galicya. T. 1.2. – Lwów: Altenberg /i in./ 1908–10.
1. Kraj. Ludność. Społeczeństwo. Rolnictwo. 1908.
2. Leśnictwo. Górnictwo. Przemysł. 1910. (Wiedza i życie. Ser. 4, T. 2.7.).
118. B u j n o, Marja: Jon Ruskin i jego poglądy. Opracowała. – Warszawa: Arct 1901. 69 s. (Książki dla wszystkich. 2.).
119. S. Bezstronny /tj. Stefan B u s z c z y ń s k i/: Przestroga historii. Chronologiczny rys prześladowania słowian przez Moskali. Skreślił. – Lwów: Łukaszewicz 1882. 129 s.
120. B u z e k, Józef: Pogląd na wzrost ludności ziem polskich w wieku XIX. – Kraków: Centr. Biuro Wydawnictw N. K. N. 1915. 74 s. (Wydawnictwa Instytutu Ekon. N. K. N. Zesz. 1.). 2 egz.
121. B y l s k i, Leopold: Rzut oka na kwestyę polską w dobie obecnej. – Kraków: Gebethner 1910. 132 s.
122. B y s t r o ń, Andrzej: Polityczny program oświatowy. – Kraków: Akademickie Koło Towarzystwa Szkoły Ludowej 1914. 51 s.
123. B y s t r z y c k i, Jan: O poezjach i mowach pogrzebowych Ks. Hieronima Kajsiewicza. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1902. 118 s.
124. C a l l i m a c h u s, Philippus: Życie i obyczaje Grzegorza z Sano- noka arcybiskupa lwowskiego /Vita et mores Gregorii Sano-

- cei, archiepiscopi Leopoliensis, pol./ . (Przekład polski z oryginału łacińskiego). Poprzedza Spór o Grzegorzu z Sanoka przez prof. dr. Tadeusza Sinkę. – Lwów: Kółka filologiczne 1909. 87 s.
125. Centnerszwerowa, Regina: O języku żydów w Polsce, na Litwie i Rusi. Szkic dziejowy. – Warszawa: Księgarnia Powszechna 1907. 43 s.
126. Charakterystyki literackie. Stefan Żeromski. Napisał Antoni (wielm. Tadeusz) Gałęcki. Stanisław Przybyszewski. Napisał Zygmunt Sytkowski. Stanisław Wyspiański. Napisał Piotr Chmielowski. – Lwów: Altenberg /i in./ 1902. III, 180 s. (Wiedza i życie. Rok 2, T. 7.).
127. Chmiel, Adam: Archeologia dramatu „Bolesław Śmiały” Stanisława Wyspiańskiego. – Kraków: Autor 1903. 16 s. /W: Czas/.
128. Chmielowski, Piotr: Tadeusz Czacki, jego życie i działalność wychowawcza. Zarys biograficzny. Z portr. Czackiego. – Petersburg: Grendyszyński 1898. 119 s. (Życiorysy sławnych Polaków. 10.).
129. — Dramat polski doby najnowszej. – Lwów: Altenberg 1902. 177 s.
130. — Estetyka Mickiewicza. – Lwów: Altenberg 1898. 218 s.
131. — Historia literatury polskiej. Z przedm. Bronisława Chlebowskiego. (Z ilustr.). T. 1–6. – Warszawa 1899–1900: Granowski & Sikorski. (T. 3.4.: Druk „Biblioteki Dzieł Wyborowych”; 5.6.: Jeziński). T. 1–3. 1899; 4–6. 1900.
132. — Klementyna z Tańskich Hofmanowa. Zarys biograficzno-pedagogiczny. Z portr. Hofmanowej. – Petersburg: Grendyszyński 1899. 118 s. (Życiorysy sławnych Polaków i Polek. 9.).
133. — Zygmunt Kaczkowski, jego życie i działalność literacka. Zarys biograficzny. Z portr. Z. Kaczkowskiego. – Petersburg: Grendyszyński 1898. 140 s. (Życiorysy sławnych Polaków. 4.). 2 egz.
134. — Jan Kasproicz. Próba charakterystyki. – Brody: West 1904. 68 s. (Biblioteka pisarzy nowoczesnych).
135. — Kobiety Mickiewicza, Słowackiego i Krasińskiego. Zarys literacki. Wyd. 4., popraw. i powiększ. Z ilustr. – Kraków: Zwoliński 1895. III, 275, IV s. 2 egz.
136. — Józef Korzeniowski, jego życie i działalność literacka. Zarys biograficzny. Z portr. J. Korzeniowskiego. – Petersburg: Grendyszyński 1898. 133 s. (Życiorysy sławnych Polaków. 3.).
137. — Liberalizm i obskurantyzm na Litwie i Rusi (1815–1823). Z przedm. Bronisława Chlebowskiego. – Warszawa: Sikorski 1898. 163 s.

138. — Nasza literatura dramatyczna. Szkice nakreślone. T. 1.2. — Petersburg: Grendyszyński 1898.
139. — *Metodyka historii literatury polskiej*. — Warszawa: Skaradziński 1899 (1900). 293, X s. (Wydawnictwo „Przeglądu pedagogicznego”).
140. — Adam Mickiewicz. *Zarys biograficzno-literacki*. Wyd. 3. popraw. Z 2 portr. poety. T. 1.2. — Warszawa: Gebethner & Wolff 1901. 2 egz.
141. — i Edward Grabowski: *Obraz literatury powszechnej w streszczeniach i przekładach ułożyli*. T. 1.2. — Warszawa: Paprocki 1895–96.
1. *Starożytność i wieki średnie*. 1895.
 2. *Czasy nowożytne*. 1896.
142. — *Współcześni poeci polscy*. Szkice nakreślone. — Petersburg: Grendyszyński 1895. 494 s.
143. — *Poezya w wychowaniu*. — Wilno: Blumowicz 1881. 42 s. (Wydawnictwa E. Orzeszkowej i S-ki. T. 8.).
144. — *Najnowsze prądy w poezji naszej*. — Lwów: Altenberg /i in./ 1901. 172 s. (Wiedza i życie. Rok 2, T. 6.).
145. — *Złota przędza poetów i prozaików polskich*. Pod red. dr. Piotra Chmielowskiego ze współudziałem Henryka Biegeleisena, Stanisława Krzemińskiego i Ernesta Świeżawskiego. T. 1-4. — Warszawa: Maleszewski & Paprocki 1884–1887.
146. — *Krytyczno-porównawczy przegląd dziejów piśmiennictwa polskiego nakreślił*. T. 1.2. — Warszawa: Arct 1805. (Podstawy wykształcenia współczesnego. T. 5.6.).
1. *Literatura staropolska*.
 2. *Literatura polska nowożytna*.
147. — Rousseau. *W stuletnią rocznicę jego śmierci*. — Warszawa: Spółka Nakładowa 1878. 46 s. (Wydawnictwo Spółki Nakładowej).
148. — Henryk Sienkiewicz w oświetleniu krytycznym. — Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1901. 225 s.
149. — *Zarys najnowszej literatury polskiej (1864–1897)*. Wyd. 4. — Kraków: Gebethner /i in./ 1898. XI, 516 s.
150. — *Idea, układ i artyzm „Dziadów” Kowieńskich i „Fragmentów” pośmiertnych*. — Warszawa: Nicz 1907. 27 s. /W: *Mysł Polska*/.
151. Chojeccki, Edmund: *Patryjotyzm i objawy jego u niektórych narodów*. Rzecz wygłoszona na posiedzeniu Tow. Naukowej Pomocy w Paryżu dnia 27 stycznia 1870 roku. — Paryż ... E. Martinet ... 1870. 2 Bl. 64 s.

152. Jeske-Choiński, Teodor: Neofici polscy. Materiały historyczne. – Warszawa: Laskauer 1904. 289, XX s.
153. — Historyczna powieść polska. Studium krytyczno-literackie. (Od Niemcewicza do Kaczkowskiego). – Warszawa: Granowski & Sikorski 1899. 152 s.
154. — Syonizm o oświeceniu antysemitów. – Warszawa: Autor; Gebethner & Wolff 1904. 84 s.
155. — Typy i ideały pozytywnej beletrystyki polskiej. – Warszawa: „Wiek” 1888. 225 s.
156. Chołoniowski, Antoni: Nad morzem polskim. – Warszawa: „Świat” 1912. 53 s. /W: „Świat”/.
157. — Nieśmiertelni. Fotografie literatów lwowskich. – Lwów /: Księg. Polska/ 1898. 104 s.
158. Choromański, Leon: Pościg za słońcem. – Warszawa: Mortkowicz 1914. 144 s.
159. Choynowski, Piotr: Historia naiwna. Nowele. – Kraków: „Książka” 1911. 211 s.
160. — Ruchome piaski. Sztuka w 3 aktach. – Kraków: „Książka” 1913. 113 s.
161. — Zdarzenie. Nowele. – Kraków: „Książka” 1911. 192 s.
162. Chropieński, M.: Szkoła Batignolska w Paryżu. – Lwów: I. Związkowa Druk. 1898. 91 s.
163. Chrzanowski, Ignacy: Historia literatury polskiej. Książka dla młodzieży. (Z wypisami). Cz. 1. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1906.
164. — O literaturze polskiej. Wykład wstępny wygłoszony w Uniw. Jagiellońskim... r. 1910. – Kraków: Autor; Spółka Wydawn. 1910. 39 s.
165. — Okruchy literackie... – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1903. 206 s.
166. Chrzanowski, Leon: Sprawozdanie posła z czynności jego w Radzie państwa w ciągu ostatniej trzechletniej sesji, złożone na zgromadzeniu wyborców tarnopolskiego okręgu większych posiadłości w Tarnopolu w dniu 8 stycznia 1894 r. – Kraków: Autor 1894. 31 s.
167. Cieszkowski, August Graf von: Ojciec – nasz. Tom 1. (Wstęp). – Paryż: Maulde & Renou 1848.
168. Corneille, Pierre: Cyd /Le Cid, pol./. Tragedya w 5 aktach. Tłumaczył Stanisław Wyspiański. – Kraków: Tłumacz; Gebethner 1907. 86 s.

169. C r o s, Edward: Orli szczyt. Dramat współczesny w 3 częściach. – Warszawa: Wende 1913. 96 s.
170. — Sen królowej. Trylogji dramatycznej. Cz. 1. – Warszawa: Thiell 1912. 64 s.
171. C y b u l s k i, Adam: Łada. W bagnie polskiej sztuki. Rzecz o c. k. Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. – Kraków: Autor 1911. 114 s. /W: Nowiny. 1911/.
172. — Bagno wyzwolone! List otwarty do wszystkich w Polsce i do nikogo. – Kraków: Autor 1911. 14 s.
173. — Psyche polska w kabarecie. Pan Józef z pod figowego listka albo prof. Mehoffer nie jest intrygantem. – Kraków: Autor 1911. 36 s.
174. — Na święto ducha w trzechsetletnią rocznicę śmierci księdza Piotra Skargi. – Kraków: Autor; Friedlein 1912. 13 s. /W: „Ilustr. Kuryer Codzienny” 1912, 26. Mai/.
175. C y b u l s k i, Napoleon: Próba badań nad żywieniem się ludu wiejskiego w Galicyi. – Kraków: Tow. Opieki Zdrowia 1834. 210 s. (Towarzystwo Opieki Zdrowia).
176. Franciszek Młot /tj. Franciszek Czaki/: Worek Judaszów czyli rzecz o klerykalizmie. – Warszawa: Centnerszwer 1908. 100 s.
177. C z e g o c h c ą s t r a j k i r o l n e ? – Warszawa: Polska Partja Socjalistyczna 1906. (Polska Partja Socjalistyczna).
178. C z e g o c h c e m y ? Komitet organizacyjny Żyd. Partji soc. dem. w Galicyi. – Kraków 1905. 8 s.
179. C z e g o n a s u c z ą o s t a t n i e w y p a d k i . – Genève: Impr. „Proletaryat” 1905. 19 s. (Wydawnictwo Polskiej Partji Socjalistycznej „Proletaryat”. Biblioteka „Do boju”. 7.).
180. C z e r k a w s k i, Włodzimierz: Wielkie gospodarstwa, ich istota i znaczenie. – Kraków: Akad. Umiej. 1896. 163 s. /W: Rozprawy Akad. Umiej. w Krakowie. Wydz. histor.-filoz. T. 34./.
181. C z e r m a k, Wiktor: Illustrowane dzieje Polski. Opracował. T. 1. /Więcej się nie ukazało/. – Wiedeń: Bondy /1905/.
1. Od początków do X wieku. Przeszło 100 ill. w tekście i na osobnych kartonach. VIII, 337 s.
182. — Studya historyczne. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1901. 341 s.
183. C z e s k a, Marya: Wieczór Grotgerowski w 5 odsłonach. Sceny dramatyczne z r. 1863. – Lwów: Związek teatrów i chórów włościańskich 1914. 36 s. (Biblioteka Teatrów Włościańskich. 19.).

184. Dąbrowiecki, Wojciech Stanisław: Z zagadnień sprawy polsko-ruskiej. – Kraków: Druk. Związkowa 1913. 67 s.
185. Dąbrowski, Ignacy: Pisma. T. 1.2. Wyd. 2. – Warszawa: Fiszer 1900.
 1. Śmierć.
 2. Felka.
186. Dąbrowski, Józef: Dzieje Polski w streszczeniu. Z tabl. chronologii oraz 12 mapkami. – Warszawa: Arct 1907. VIII, 168 s.
187. K. Stefański /tj. Józef Dąbrowski/: Na dziś. 2. – o. O.: Autor 1905; Teodorczuk, Kraków.
188. J. Grabiec /tj. Józef Dąbrowski/: O ludowcach, idei ludowej i polityce narodowej ludowców. – Warszawa: Wende 1913. 45 s.
189. — Współczesna Polska w cyfrach i faktach. – Kraków: Centnerszwer /u. a. 1911/. 284 s. („Życie”. Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. T. 20.).
190. Dąbrowski, Marjan: Dzieje założenia państwa belgijskiego w zarysie. Z 1 ryc. i 2 mapami. – Kraków: „Książka” 1913. 314 s.
191. Dąbrowski, Tadeusz: „Człowiek nowy”. (Problemat etyczny Słowackiego). – Lwów: Gubrynowicz 1909. /Z tomu zbiorowego: „Cieniom Juliusza Słowackiego”/.
192. — O Trójcy w „Królu Duchu”. – Lwów: Tow. Literackie im. Adama Mickiewicza 1909. 19 s. /W: Pamiętnik literacki. R. 8./.
193. Władysław Orwid /tj. Gustaw Daniłowski/: Henryk Baron. Życiorys. – Warszawa: Życie 1910. 20 s. (Biblioteczka popularna „Życia”. 7.).
194. Daniłowski, Gustaw: Z minionych dni. Fragmenty powieściowe. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1902. 285 s.
195. — Jaskółka. Powieść współczesna. T. 1.2. – Kraków: Gebethner 1908.
196. Władysław Orwid /tj. Gustaw Daniłowski/: Stefan Okrzeja. Życiorys. – Warszawa: Życie 1910. 23 s. (Biblioteczka popularna „Życia”. 8.).
197. Daniłowski, Gustaw: Poezje. Wyd. 2. – Lwów: Połoniecki 1910. 105 s.
198. — Na wyspie. Poemat. – Warszawa: Demby 1901. 71 s.
199. Daszyńska-Golińska, Zofia: Alkoholizm w Galicyi i jego zwalczanie. – Warszawa: Niemira 1911. 13 s. /W: Zdrowie. 1911. Nr 11./.

200. — Przed jutrem. Współczesny ruch kobiecy wobec kwestyi robotnic. Odczyt. — Kraków: „Krytyka” 1897. 21 s.
201. — Miasta i cechy w dawnej Polsce. Z rys. w tekście. — Warszawa: Księg. Naukowa 1906. 100 s. (Biblioteka współczesna. /5./).
202. — Nietzsche — Zarathustra. Studium literackie. — Kraków: Pobudkiewicz 1896. 133 s.
203. — Teoretyczne podstawy polityki społecznej w XIX stuleciu. — Warszawa: Księg. Naukowa 1906. 58 s.
204. — Rozwój i samodzielność gospodarza ziem polskich. — Warszawa /i in./: Mortkowicz 1914. 216 s.
205. — Spółki rolnicze i handlowe. — Warszawa: Księg. Naukowa 1904. 72 s. Biblioteka współczesna. /4./).
206. — Szkice metodologiczne. Zastosowanie obserwacji i eksperymentu w naukach gospodarczych. Kilka słów o metodzie statystyki historycznej. — Warszawa: Gebethner & Wolff 1892. 64 s.
207. — Własność rolna w Galicyi. Studium statystyczno-społeczne. — Warszawa: Autorka 1900. 65 s.
208. — Zarys ekonomii społecznej. — Lwów: Księg. Polska 1898. XV, 368 s.
209. Daszyński, Feliks Szczęsny: Trzy rozprawy. — Paryż: Okęcki 1891. 44 s. (Biblioteka dzieł treści społeczno-ekonomicznej. 6.).
210. Daszyński/, Ignacy/: Bankructwo demokracji galicyjskiej. (Szkice polityczne z Galicyi). — Londyn: Związek Zagr. Soc. Polskich 1895. 47 s. (Wydawnictwo „Związku Zagranicznego Socjalistów Polskich”. Biblioteka polityczno-społeczna. T. 2.). /W: „Przedświt”/.
211. — Socjalna demokracja wobec rządów hr. Thuna. Mowa pośła wypowiedziana na posiedzeniu Rady Państwa ... 1898 r. (Według stenogramu). — Kraków: Naprzód /i in./ 1898. 28 s.
212. Żegota /tj. Ignacy Daszyński/: Krótka historia rozwoju partii socjalistycznej w Galicyi. (Od 1 maja 1890 do 1 maja 1894). Z dodatkiem dziejów t. zw. „niezawisłych” lwowskich. — Lwów: „Nowy Robotnik” /i in./ 1894. 44 s.
213. Daszyński, Ignacy i Leon Verkauf: 50 milionów nowych podatków! Dwie mowy o ugodzie węgierskiej i § 14 posłów. — Lwów: „Naprzód” /i in./ 1898. 35 s.
214. Daszyński, Ignacy: Pogadanka o socjalizmie. — Warszawa: Tow. Wydawnictw Ludowych /1906/. 16 s. (Towarzystwo Wydawnictw Ludowych. /8./).

215. — Polityka proletariatu. Kilka uwag o taktyce rewolucyjnej w Polsce. – Warszawa: „Życie” 1907. 102 s. („Życie”. Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. T. 7.).
216. — Poseł o nędzy galicyjskiej. Mowa wygłoszona w Radzie Państwa na posiedzeniu ... 1897 r. (Dosłowny przekład z stenogr. protokołu). Wyd. 2. – Kraków: Naprzód /i in./ 1897. 16 s.
217. — Stan wyjątkowy w Galicyi przed sądem parlamentu. (Mowa posła wygłoszona w parlamencie dnia 22 listopada 1898 r.). – Kraków: „Naprzód” /i in./ 1898. 67 s.
218. — Strajki rolne w Galicyi przed forum parlamentu. Dwie mowy posła (dnia 28 i 30 października 1902 r.). (Dosłowny przekład z protokołu stenogr.). – Kraków: „Naprzód” 1902. 66 s.
219. — Szlachetczyzna a odrodzenie Galicyi. – Lwów: Autor 1899. 87 s.
220. — Wybory galicyjskie przed sądem parlamentu. Mowy posła. Według stenogramu. – Kraków: „Naprzód” /i in./ 1897. 32 s. (Biblioteka polityczno-społeczna „Prawa Ludu”. T. 3.).
221. D a w i d, Jan Władysław: Inteligencja, wola i zdolność do pracy. Z rys. w tekście i na tablicy. – Warszawa: „Społeczeństwo” 1911. XVI, 591 s.
222. — Mózg i dusza. – Warszawa: „Społeczeństwo” 1908. 44 s.
223. Dębicki, Ludwik: Z historii XIX wieku. Wspomnienia dziennikarza. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska w kom. 1903. s. 83–318. /W: „Jubileusz Czasu”/.
224. — Trzy pokolenia w Krakowie. – Kraków: „Czas” 1896. 173 s.
225. Delegacja sejmu galicyjskiego w Radzie Państwa w roku 1867. – Wiedeń: Księg. o. O. Mechitarzystów 1867. 15 s.
226. Dembowski, Edward: Piśmiennictwo polskie w zarysie. – Poznań 1845.
227. Dembowski, Leon: Moje wspomnienia. T. 1.2. – Petersburg: Grendyszyński 1898.
228. Demby, Stefan: Album pisarzy polskich (współczesnych). Zebrał i objaśnił. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1901. (Wydawnictwo Romana Kreczmera).
229. Demokracja sejmowa reforma wyborcza. – Lwów: „Rzeczpospolita” 1913. 37 s. /W: „Rzeczpospolita”. Nr 105./.
230. Demokracja narodowa i jej zasady. W dodatku: Odezwa stronnictwa demokratyczno-narodowego z d. 7 maja 1906 r. – Warszawa: „Naród” 1906. 96 s.

231. D i a m a n d, Herman: Tablice statystyczne gospodarstwa społecznego w Austrii z szczególnem uwzględnieniem Galicyi. Ze źródeł urzędowych zestawił. – Kraków: „Książka” 1913. 32 s.
232. D i c k s t e i n, Szymon: Kto z czego żyje? Z przedm. i uzupełn. wydawców oraz portr. autora. – /Zürich:/ Przegląd Socjaldemokratyczny 1903. VI, 52 s. (Biblioteka socjaldemokratyczna. 6.).
233. Jan Młot /tj. Szymon Dickstein/: Kto z czego żyje? Wyd. nowe przejrz. i popraw. – Warszawa: Tow. Wydawnictw Ludowych 1906. 40 s. (Towarzystwo Wydawnictw Ludowych. /1./ Wyd. nowe/.
234. D i c k s t e i n ó w n a, Julja: Trzy fazy w twórczości Narcyzy Żmichowskiej. – Warszawa: „Sfinks” 1909. 18 s. /W: „Sfinks”/.
235. — Poglądy Krasińskiego na twórczość i piękno. – Warszawa: Druk. Narodowa 1913. s. 335–382. /W: „Sfinks”/.
236. — Jeremi Polski (Kornel Ujejski). Wspomnienie dziesięć lat po zgonie. – Warszawa: Wende 1908.
237. D i c k s t e i n ó w n a /, Julja: Słowo o Adamie Asnyku. Odczyt niewyłoszony. – Warszawa: Anczyc, Kraków 1906. 40 s.
238. D i e n s t l, Marjan: Znaczenie Wyspiańskiego dla polskiego zdobnictwa. – Lwów: „Ateneum Polskie” 1908. 20 s. /W: „Ateneum Polskie” 1908/.
239. D ł u g o s z, Stanisław: Czachowski. – Poznań: Rzepecki /i in./ 1914. 104 s. (Boje polskie. T. 4.).
240. D m o c h o w s k i, Franciszek Salezy: Wspomnienia od 1806 do 1830 roku. – Warszawa: Jaworski 1858. 382 s.
241. D m o w s k i, Roman: Myśli nowoczesnego Polaka. Wyd. 3. pow. – Lwów /i in./: Towarzystwo Wydawnicze 1907. XXV, 279 s.
242. — Niemcy, Rosya i kwestya polska. – Lwów: Tow. Wydawn. 1908. XIII, 271 s.
243. D o s p o ł e c z e ń s t w a ! Zarząd tymczasowy. – Paryż 1910. 2 karty.
244. D o b r o w o l s k i, Adam: Józef Bliziński. Zarys biograficzno-literacki. – Kraków: „Świat” 1894. 107 s.
245. D o b r z y c k i, Stanisław: Z dziejów literatury polskiej. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1907. 303 s.
246. T a j n e d o k u m e n t y Rządu Rosyjskiego w sprawach polskich. Memoriał Ks. Imeretyńskiego /Aleksandra Konstantinoviča knjazja Imeretinskago/. Protokoły Komitetu Ministrów. Nota Kancelaryi Komitetu Ministrów. Wyd. 2. – Londyn: Kaniowski 1899. 143 s.

247. D r o g o s z e w s k i, Aureli: Eliza Orzeszkowa. – Warszawa /i in./: Gebethner & Wolff 1912. 95 s. /W: E. Orzeszkowa: Pisma. T. 1./.
248. — Władysław Syrokomla (1823–1862). – Warszawa: Księg. Naukowa 1905. 119, II s. /W: „Biblioteka warszawska”/.
249. D r u t, Józef: Ruch robotniczy w Królestwie Polskiem w okresie trzech ostatnich lat. – Berlin: Janiszewski & Quitt /ok. 1892/. 23 s.
250. D u b a n o w i c z, Edward: Sejmowa reforma wyborcza a ugoda polsko-ruska. – Lwów: Rada Narodowa 1912. 28 s. (Sejmowa reforma wyborcza. 2.).
251. D u b i e c k i, Maryan: Obrazy i studia historyczne. Skreślone. Ser. 1. Wyd. 2. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1901.
252. — Romuald Traugutt i jego dyktatura podczas powstania styczniowego 1863–1864. Wyd. 3 pow. (Z 3 ryc.). – Kijów: Idzikowski 1911. 256 s.
253. D u n a j e w s k i, Juljan: Mowy w Sejmie Krajowym i w Radzie Państwa. Przetłumaczył, objaśnił i wydał Dr Władysław Leopold Jaworski. Przedmowę napisał Dr Piotr Górski. T. 1. – Kraków: Księg. Spółki Wydawniczej Polskiej 1896.
1. Mowy sejmowe i mowy poselskie wypowiedziane w Radzie Państwa. 1896.
254. D y b o s k i, Roman: Charles Kingsley i socjalizm chrześcijański w Anglii. – Kraków: Autor 1910. 46 s. /W: „Przegląd polski”/.
255. — William Ewart Gladstone (1809–1898). Odczyt wygłosz. w auli Uniwersyt. Jagiell. ku uczczeniu setnej rocznicy urodzin Gladstone. – Kraków: Autor 1910. 29 s. /W: „Przegląd powszechny”/.
256. — Milton i jego wiek. – Kraków: Krzyżanowski /i in./ 1909. IV, 131 s.
257. D y g a s i ń s k i, Adolf: Gody życia. Opowieść. – Warszawa: Fiszler 1902. 168 s.
258. Dzieje literatury powszechnej z ilustr. T. 1–4. – Warszawa: Lewental 1880–97.
1. Dzieje literatury starożytnej. Oprac. przez Juliana Adolfa Święcickiego /u. a./. 1880.
2. (Cz. 1.2.) Dzieje literatury średniowiecznej. Oprac. przez Ignacego Radlińskiego /u. a./. 1883–87.
3. Dzieje literatury nowożytnej. Okres 1. Czasy humanizmu i reformacji. Cz. 1.I. Literatura włoska XV i XVI wieku. Oprac. przez Edwarda Porębowicza. II. Literatura hiszpańska wieku złotego. /III./ Literatura portugalska. /IV./ Literatura francuzka XVI

wieku. Oprac. przez Juliana Adolfa Świącickiego. 1890. Cz. 2. V. Literatura angielska. Oprac. przez Feliksa Jezierskiego. VI. Literatura niemiecka w wieku XVI i XVII. Oprac. przez Dr. Alberta Zippera. VII. Literatury słowiańskie w wieku XVI i XVII. Oprac. przez Bronisława Grabowskiego. 1891.

4. Dzieje literatury nowożytnej. Cz. 1. Okres 2. Czasy reakcyi i pseudo-klasycyzmu. Oprac. przez Edwarda Porębowicza /u. a./ 1893. Cz. 2. Okres 3. Czasy prądów rewolucyjnych. Oprac. przez Edwarda Porębowicza /u. a./ 1897.

(Biblioteka najcenniejszych utworów literatury europejskiej. Literatura polska).

259. Dzieje narodu polskiego. Wykład popularny na podstawie ostatnich badań naukowych. Z przedmową Władysława Smoleńskiego. Cz. 1-4. – Warszawa: Granowski & Sikorski 1898. (Biblioteka dzieł wyborowych. 52.53.54.58).
260. D z i e w u l s k i, Stefan: Statystyka ludności Guberni Lubelskiej i Siedleckiej wobec projektu utworzenia Guberni Chełmskiej. Wyd. staran. Red. „Ekonomisty”. – Warszawa: Wende 1909. 37 s.
261. E m i n o w i c z, Ludwik: Noc Listopadowa Stanisława Wyspiańskiego. – Jasło: Kuźniarski 1909. 33 s.
262. E p i t a f i u m Ignacego Maciejowskiego Sewera lat przeżytych Rzeczywopolitej powołanego pisarza na służbie ducha ku odrodzeniu narodu zaprzysięgłej zgonem z legionu żywych pojmanego druchowie przyjaciele a bracia młodzi myślą prześcigłą za onym się oglądając w wieńcu nieśmiertelnych idącym zebrali i w księgę zwarli w Krakowie w styczniu 1902 r. – Kraków: Gebethner 1902. 101 s.
263. E s t r e i c h e r, Karol: Michał Chomiński (*1821, † 24 października 1886). – Kraków: Kluczycki 1886. 19 s. /W: „Czas”, Nr 249./.
264. — Dochody nowego teatru. – Kraków: „Czas” 1893. 8 s.
265. — Gwiazda spadająca. I. II. – Kraków: „Czas” 1886. 12 s.
I. Teresa Damse-Markowska (*1825, † 16 stycznia 1886).
II. Flora Bogdani.
266. — 50 przedstawień operetki lwowskiej. – Kraków: „Czas” 1888. /W: „Czas”, Nr 178./.
267. — Gwiazda spadająca. Teodora Szeptycka – Wenclówna urodzona w 1843 r., zmarła w Brodach 23 czerwca 1897 r. – Kraków: „Czas” 1897. 16 s. /W: „Czas”, Nr 156.157./.

268. — Antonina Hoffmanowa urodzona w 1841 r., zmarła dnia 16 czerwca 1897 r. — Kraków: „Czas” 1897. 22 s. /W: „Czas”, Nr 138./.
269. — Konkurs teatralny o nagrody Wydziału Krajowego. — Kraków: Autor. 14 s.
270. Estreicher, Karol i Stanisław Koźmian: Kontrakt dzierżawy Teatru Krakowskiego. — Kraków: „Czas” 1893. 4 s. /W: „Czas”, Nr 95./.
271. Estreicher, Karol: Jan Królikowski (*1820, † 11 września 1886). — Kraków: „Czas” 1886. 19 s. /W: „Czas”, Nr 210, 211./.
272. — Pani Aleksandra Lüdowa na scenie krakowskiej (1877–1881). — Kraków: „Czas” 1900. 8 s. /W: „Czas”, Nr 138./.
273. — Modrzejewska w Ameryce. — Kraków: Kluczycki 1888. 8 s. /W: „Czas”, Nr 96./.
274. /Estreicher, Karol/: Projekt umowy o entrepryzę teatru w Krakowie. — Kraków: „Czas” 1899. 2 karty. /W: „Czas”, Nr 55./.
275. Estreicher, Karol: Rozwój organizacyi socjalistycznej w krajach polskich. — Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1896. 35 s.
276. — Scena polska wobec sejmu. — Kraków: Anczyc 1890. 62 s. /W: „Kurjer Polski”/.
277. — Scena polska ze względu na administrację teatru krakowskiego. — Kraków: „Kurjer Polski” 1892. 52 s. /W: „Kurjer Polski” 1892, Nr 114.116.123./.
278. — Kleinere Schriften zur Geschichte des polnischen Theaters. 1889–1900. Tom zbiorowy.
1. Głos w sprawie budowy teatru. 1889.
 2. Pięćdziesięciolecie gmachu teatralnego w Krakowie. 1892.
 3. Dochody nowego teatru. 1893.
 4. Jeszcze asekuracja teatru krak. 1893.
 5. Kontrakt dzierżawy teatru krak. 1893.
 6. Ceny miejsc w nowym teatrze. 1893.
 7. Asekuracja teatru i wartość inwentaryczna ruchomości. 1899.
 8. Jeszcze bilans teatru. 1899.
 9. Projekt umowy o entrepryzę teatru w Krak.
 10. Sprawozdanie o stanie teatru krak. za półrocze. 1900.

279. — Teatr krakowski. – Kraków: Tow. miłośników historii i zabytków Krakowa 1898. 19 s. /W: Rocznik Krakowski/.
280. — Teatr ludowy w Galicyi. – Kraków: „Czas” 1900. 13 s. /W: „Czas” 1900, Nr 250.251./.
281. — Teatr w Stanisławowie. – Kraków: „Świat” 1892. 11 s. /W: „Świat”/.
282. — Teatra w Polsce. T. II.III. – Kraków: Afisz Teatralny 1876–79.
283. Exposé o stanie obecnym Polski z okoliczności kongresu. /Redagował Paweł Popiel/. – Kraków: „Czas” 1878. 14 s. /W: „Czas” 1878, Nr 154./.
284. /F a l e ń s k i, Felicyan/: Z ponad mogił. Poezye. – Drezno: Kraszewski 1870. 191 s.
285. Felicyan /tj. Felicyan F a l e ń s k i/: Pieśni spóźnione. – Kraków: Autor; Centnerszwer, Warszawa 1893. 80 s.
286. Et cetera Bomba /tj. Felicyan F a l e ń s k i/: Świstki Syrena pozbiierała. Także Meandry. – Poznań: Kraszewski (Lebiński) 1876. 160 s.
287. F e l d m a n, Wilhelm: Asymilatorzy, syoniści i polacy. Z powodu przełomu w stosunkach żydowskich w Galicyi skreślił. – Kraków: Barański 1893. 62 s.
288. — Cudotwórca. Sztuka w 4 aktach. – Warszawa: Fiszer /i in./ 1901. 121 s.
289. — Współczesna krytyka literacka w Polsce. Z 12 portr. – Warszawa: Fiszer 1905. 438 s. (Feldman: Współczesna literatura polska. T. 4.).
290. — Nowi ludzie. Studium psychologiczno-społeczne. T. 1.2. – Lwów: Księg. Polska 1894.
291. — Pomniejszyciele olbrzymów. (Szkice literacko-polemiczne). – Stanisławów: Staudacher /i in./ 1905. 132 s. (Literatura i sztuka. Monografie. T. 3.).
292. — O Rosyi. (Wrażenia z wycieczki). – Kraków: „Książka” /1905/. 51 s.
293. — Rzecz o narodowej demokracji. – Kraków: Meus 1902. 34 s. /W: „Krytyka”/. (Polska i postęp. 8.).
294. Marjan Wileńczyk /tj. Wilhelm F e l d m a n/: Żagwie. Tetralogia (1812–1830–48–1863–1905). – Kraków: „Książka” 1912.
295. F e l d m a n, Wilhelm: Życie. Sztuka w 4 aktach. – Lwów: Altenberg 1903. 112 s. (Biblioteka utworów dramatycznych. 15.).
296. Figulus, Jan: Boskie posłannictwo Polski czyli Jutrzenka swobody. Księga 1. – Kraków: Autor 1899. 215 s.

297. Stefan Karski /tj. Tytus Filipowicz/: Co dalej? – Kraków: Red. „Przedświtu” & Wydawnictwo „Życie” 1913. 35 s. (Wydawnictwo Polskiej Partji Socjalistycznej).
298. Filipowicz, Titus: Czy robotnikowi potrzebna jest Konstytuanta w Warszawie? – Warszawa: „Życie” 1907. 65 s. (Biblioteczka popularna „Życia”. 1.).
299. — Djalogi o życiu i śmierci. – Kraków. „Życie” /1909/. 65 s.
300. Stefan Karski /tj. Tytus Filipowicz/: Etyka i socjalizm. – Londyn 1904. 27 s.
301. Filipowicz, Tytus: Marzenia polityczne. – Warszawa: Życie 1909. 162 s. („Życie”. Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. 14.).
302. — Polska i autonomia. – Warszawa: „Życie” 1908. 68 s. („Życie”, Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. 12.). 2 egz.
303. — Zagadnienia postępu. – Kraków: „Książka” 1909. X, 210 s.
304. Z filozofii nauk przyrodniczych. Sześć wykładów wygłoszonych ... 1902 r. przez profesorów Jagiell. Wszechnicy ... wydał i przedm. opatrzył Dr Maurycy Straszewski. – Warszawa: Wende 1904. XVI, 151 s.
305. F l a c h, Józef: Stanisław Wyspiański. Studium. – Brody: West /i in./ 1908. 112 s.
306. F l a m m, Michał: Przemiany. Dramat w 3 aktach. Nie na scenę. – Kraków: Gebethner /i in./ 1912. 160 s.
307. F r a n k o, Iwan: Mojżesz /Mojsej, pol./. Poemat. Tłumaczył z ukraińskiego przy współudziale autora Włodzimierz Kobryn. – Lwów: Nakł. tłumacza 1913. XXIII, 97 s.
308. — Panščina i ii skasovanje v 1848 r. – L'viv: „Prošvit” 1898. 135 s.
309. Andrzej Strug /tj. Tadeusz G a ł e c k i/: Dzieje jednego pociągu. Powieść. – Kraków: „Książka” /1910/. 299 s.
310. — Jutro ... – Kraków: „Książka” /1908/. 143 s.
311. — Ludzie podziemni. Wyd. 2. – Kraków: „Książka” 1913. 313 s.
312. — W twardej służbie. – Kraków: „Książka” /1909/. 170 s.
313. G a d o n, Lubomir: Emigracja polska. Pierwsze lata po upadku powstania listopadowego skreślił. T. 1–3. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1901. 02.
1.2. 1901;
3. 1902.
2 egz.

314. G a r c z y ń s k i, Stefan: Poezye. Wydawca Adam Kaczurba. – Przemysł: Piątkiewicz 1882. 203 s.
315. /G a r f e i n/ – Garski, Stanisław: Etyka Ludwika Feuerbacha. – Kraków: „Krytyka” 1900. 205 s.
316. — Materyalistyczne pojmowanie dziejów a etyka. Studium społeczno-filozoficzne. – Lwów: Polskie Tow. Nakładowe 1906. 78 s.
317. — System filozofii. T. 1. – Warszawa: Mortkowicz /u. a./1907.
318. G a r g a s, Zygmunt: Poglądy ekonomiczne w Polsce XVII wieku. – Lwów: Jakubowski & Zadurowicz 1897. 73 s. /W: Przegląd prawa i administracji/.
319. — Teatry chłopskie w Galicyi. – Lwów: Tow. Wydawn. 1903. 132 s.
320. G a s z t o w t t, S. Thadée: Turcyja a Polska. – Paryż: Heymann 1913. 56 s. 2 egz.
321. G a w a l e w i c z, Maryan: Poezye (n.) 2^{ie} wydanie. – Kraków: Żupański & Heumann 1889. 268 s.
322. — Sylwetki i szkice literackie. – Kraków: Żupański & Heumann 1888. 280 s.
323. — Franciszek Zabłocki. Szkic biograficzno-krytyczny. Skreślił. – Kraków: „Świat” 1894. 83 s.
324. G a w i ń s k i, Antoni: Józef Buchbinder, polski malarz religijny (1839–1909). Na zasadzie źródeł biograficznych zebranych przez Maryana Wawrzenieckiego czł. Kom. do Badań nad Historją Sztuki w Polsce przy Akad. Umiej. w Krakowie. 42 jednobarwnych reprodukcji oraz 1 kolorowa. – Warszawa: Dziewulski 1910. 112 s.
325. Rawita – G a w r o ń s k i, Franciszek: Historia ruchów hajdamackich. 1.2. – Lwów: Altenberg 1901. 2 egz.
326. — Adam Mickiewicz na Wschodzie (1855). – Lwów: Altenberg 1899. 170 s.
327. — Rok 1863 na Rusi. T. 1.2. – Lwów: Altenberg 1902. 03.
1. Ruś Czerwona i Wschód. 1902.
2. Ukraina, Wołyń, Podole. 1903.
328. Gazeta Narodowa o naszym stronnictwie rządzącem. – Lwów: „Gazeta Narodowa” 1888. 44 s. /W: „Gazeta Narodowa”/.
329. G e r m a n, Ludomił: O dramatach Józefa Szujskiego. Studium. – Kraków: Gebethner 1889. 258 s.
330. G e r s t m a n n, Zygmunt: Patryotyzm Krasińskiego w dobie młodości. (Studium analityczne). – b.m. /ok. 1913/. 48 s.

331. — Świat nadzmysłów i teoria ewolucji w początkach filozofii Krasińskiego. – /Stanisławów: Jasielski 1911/. 45 s.
332. G i e r s z y ń s k i, Henryk: Emigracja i Skarb Narodowy. – Kraków: „Książka” /1905/. 30 s.
333. — Generał Ludwik Mierosławski. Jego działalność polityczna i wojenna. – Kraków: „Książka” /1913/. 48 s. (Wydawnictwo „Życie”).
334. — Przyczynek historyczny do „Wyjaśnienia” T. T. Jeża. – /Warszawa:/ Kowalewski 1906. 10 s. /W: „Prawda”/.
335. — W sprawie miniatury Chodowieckiego darowanej Muzeum w Rapperswilu. – Paryż: Levé 1911. 7 s.
336. — W sprawie Skarbu Narodowego. – Lwów: „Promień” 1903.
337. Samotnika z pod Gołogor /tj. Agaton G i l l e r/: O serwilizmie i serwilistach. Studium polityczno-krytyczne. Zeszyt 1. /Więcej się nie ukazało/. – Bruxella: Maquardt 1879. VIII, 144 s.
338. G ł a b i ń s k i, Stanisław: Ludność polska w Galicyi Wschodniej. Referat wygłoszony na I. Wiecu narodowym we Lwowie... 1903 r. – Lwów: Autor 1903. 84 s. /W: „Pamiętnik Wiecu narodowego”/.
339. G ł a s s, Grzegorz: Gromada i człowiek. – Kraków: Księg. Literacka 1912.
340. G ł o g e r, Zygmunt/: Księga rzeczy polskich. Opracował. – Lwów: Macierz Polska 1896. 498 s. (Wydawnictwo Macierzy Polskiej. 66.).
341. G ł o s kobiet w kwestyi kobiecej. – Kraków: Stow. Pomocy Naukowej dla Polek im. J. I. Kraszewskiego 1903. VII, 341 s.
342. G ł o s Polski do Braci Rusinów i Polaków. – Lwów: „Słowo Polskie” 1902. 16 s.
343. G ł o s Polski do wszystkich humanitarnych rządów, stronnictw i klubów politycznych, mężów stanu, pism peryodycznych, stowarzyszeń i. t. d. – Paryż: Maurin 1905. 15 s.
344. G ł o s y akademickiej młodzieży polskiej w sprawie Dra Iwana Franki. – Lwów: Autor 1897. 22 s.
345. G ł o s y o wojnie domowej z końcem roku 1878. – Lwów: Nakładem Drukarni Ludowej 1879. 20 s. /W: „Przegląd Lwowski”/.
346. G ö t z, Emil: Żydzi a rozwój gospodarczy. Lwów: Tow. Akad. „Zjednoczenie” 1913. 16 s. (Biblioteka popularna „Zjednoczenia” . Zesz. 2.).
347. G o ł d a, Andrzej: Austrya i Polska. – Kraków: Kornecki 1878. 140 s.

348. G o l d b e r g, Mieczysław: *Historia miliona narodowego w Rapperswyłu*. – Kraków: „Naprzód” 1905. 45 s. /Tytuł na okładce:/
Gdzie się podział Skarb Narodowy.
349. G o l d f a r b, Leon: *Projekt ustawy o utworzeniu dóbr dla gmin włościańskich w Galicyi. Przyczynek do rozwiązania kwestyi agrarnosocyalnej naszego kraju wypracował*. – Lwów: Druk. Polska 1899. 15 s.
350. G o ł ę m b e r s k i, Władysław: *Przesilenie rolnicze w kraju naszym*. – Lwów: Autor 1885. 16 s.
351. G o l i a n, Zygmunt: *Sztuka wobec Ewangelii...* – Kraków: Wydawnictwo Dzieł Katolickich 1875. 76 s.
352. G o ł u c h o w s k i, Józef: *Filozofia i życie*. /Die Philosophie in ihrem Verhältnis zum Leben ganzer Völker und einzelner Menschen, pol./ Przełożył Piotr Chmielowski. Pod red. Henryka Struwego. – Warszawa: Wende 1903. XXV, 128 s.
353. G o m u l i c k i, Wiktor: *Wybór wierszy*. (Z portr. autora). – Warszawa: Paprocki 1900. 204, III s.
354. G ó r s k i, Bohdan: *Dusza ludu w „Panu Balcerze”*. – Warszawa: Sadowski 1914. 112 s.
355. G ó r s k i, Stefan: *Dziennikarstwo polskie. Zarys historyczny*. – Warszawa: Arct 1905. 134 s. (Książki dla wszystkich. 245.).
356. G o r z k o w s k i, Maryan: *O Rusińskiej i Rosyjskiej szlachcie*. 2. wydanie. – Kraków: „Czas” 1876. 220 s.
357. G o r z y c k i, Kazimierz: *Zarys społecznej historii państwa polskiego*. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1901. 412, III s.
358. G o s t o m s k i, Walery: *Z przeszłości i terażniejszości. Studya i szkice krytycznoliterackie*. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1904. 437 s. (Wydawnictwa „Arkonii”).
359. G o s z c z y Ń s k i, Seweryn: *Pisma*. Wyd. kompletne uzupełn. pismami pośmiertnymi. Pod red. Zygmunta Wasilewskiego. T. 1.2. – Lwów /i in./: Tow. Wydawnicze 1904.
360. A. Orłowski /tj. Edward Grabowski/: *Ubezpieczenia robotnicze w Dumie państwowej*. – Warszawa: Centnerszwer 1912. 35 s.
361. G r a b o w s k i, Edward: *Ustrój państwowy Rosji*. (Zarys obowiązującego prawodawstwa). – Warszawa: Wende 1914. 102 s. /W: „Gazeta Sądowa Warszawska”/.
362. — *Zrzeszenia wielkiego kapitału a polityka prawodawcza*. – Warszawa: Wende 1913. VII, 195 s.
363. G r a b o w s k i /, Michał/: *Literatura i krytyka*. Pisma. 1.2. – Wilno: Glücksberg 1837–38.

364. — Literatura i krytyka. Pisma. T. 1.2. – Wilno: Glucksberg 1840.
365. G r a b o w s k i, Tadeusz: Czy historia literatury jest nauką? Szkic o metodzie w badaniach historyczno-literackich ze szczególnym uwzględnieniem historii literatury polskiej. – Kraków: Koziański 1910. 43 s.
366. — Piotr Skarga na tle katolickiej literatury religijnej w Polsce wieku XVI. 1536–1612. – Kraków: Akad. Umiej. 1913. X, 647 s. 2 egz.
367. G r a b o w s k i, Tadeusz Stanisław: Rosja jako „opiekunka słowian”. (Dwa odczyty, wypowied. w Piotrkowie 1916 r.). 1.2. – Kraków: „Tow. słowiańskie” 1916.
1. Ruś – Ukraina.
 2. Białoruś.
- (Biblioteka słowiańska. Dział 1, T. 5.6.)
368. — Rosyjskie rządy na Białej Rusi. (Odczyt wypowiedziany w Piotrkowie dn. 17 maja 1915 r.). – Piotrków: Departament Wojskowy Naczeln. Komit. Narodowego 1916.
369. G r a b s k i, Stanisław: Zarys rozwoju idei społeczno-gospodarczych w Polsce od pierwszego rozbioru do r. 1831. T. 1 /Więcej się nie ukazało/. – Kraków: Przegląd Polski 1903. 283 s.
1. Od pierwszego do trzeciego rozbioru. Z 5 portr. /W: „Przegląd Polski”/.
370. G r o s s e k, Marya: Djalogi Italiana. – Warszawa: Kopytowski 1914. 44 s. /W: „Echo literacko-artystyczne”/.
371. — Orzeł oslepiły. – Kraków: Gebethner 1913. 82 s.
372. G r o s s m a n, Henryk: Politique industrielle et commerciale de Marie Térèse et Josef II. en Galicie 1772–1790. (Thèse pour le V. Congres des économistes polonais). Polityka przemysłowa i handlowa rządu Terezyańsko-Józefińskiego w Galicyi 1772–1790. (Referat na V Zjazd prawników i ekonomistów polskich). – Lwów: Jakubowski 1912. 43 s. /W: „Przegląd prawa i administracji”/.
373. — Proletaryat wobec kwestyi żydowskiej. Z powodu niedyskutowanej dyskusji w „Krytyce”. – Kraków: Teodorczuk 1905. 45 s.
374. G r o t o w s k i, Zelisław: Rozwój pojęć ekonomicznych w Polsce w końcu XVIII wieku. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1908. (Towarzystwo Wyższych Kursów Handlowych. Odczyty Naukowe. 4.).
375. G r u b i Ń s k i, Wacław: Bunt. – Warszawa: Nakł. własnym; Wende 1909. 189 s.

376. — O „Kłatwie” Wyspiańskiego. Szkic analityczny. — Warszawa: Wende 1911. 27 s.
377. — Pijani. Dramat w 4 aktach. — Warszawa: Laskauer 1907. 149 s.
378. — Pocałunek. Przedmowa Stanisława Przybyszewskiego. — Warszawa: Wende 1906. 189 s.
379. — Na rubieży. Przedm. Stanisława Przybyszewskiego. — Warszawa: Wende 1906. 82 s.
380. G r u ż e w s k i, Tadeusz: Kryzys państwowy Rosji. — Petersburg: Kejdani 1908. 54 s. (Wydawnictwo: Literatura polityczna. 1.).
381. G. Topór /tj. Tadeusz G r u ż e w s k i/: Odbudowanie Polski. Trzy rozprawy polityczne. — Lwów: Tow. Wydawnicze 1904. 174 s.
382. — Państwowość rosyjska. Serya rozpraw i artykułów politycznych. — Lwów: Tow. Wydawn. 1904. III, 290 s. 2 egz.
383. G r u ż e w s k i, Tadeusz: Zbytek czy brak indywidualności. — Warszawa: Kowalewski 1908. 43 s.
384. G u m p l o w i c z, Ludwik: System socjologii. — Warszawa: Spółka Nakładowa /1887/. 473, IV s. (Wydawnictwo Spółki Nakładowej).
385. G u m p l o w i c z, Maksymilian: Początki religii żydowskiej w Polsce. (Z teki pozgonnej). — Warszawa: Wende 1903. 49 s.
386. — Żywot Balduina Gallusa biskupa Kruszwickiego (1066–1145) skreślił. (Z teki pozgonnej). — Warszawa: Cotta 1901. 41 s. /W: Ateneum/.
387. G u m p l o w i c z, Władysław: Dzieje założenia Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki. Z 3 mapkami. — Kraków: „Książka” 1909. VI, 142 s.
388. — Kwestya polska a socjalizm. — Warszawa: Życie 1908. 115 s. (Nakład Wydawnictwa dzieł społeczno-politycznych „Życie”). 2 egz.
389. H a e c k e r, Emil: Rzecz o „Płomieniach” Stanisława Brzozowskiego. — Kraków: Klemensiewicz 1909. 47 s.
390. H a h n, Wiktor: Juliusz Słowacki. W sześćdziesiątą rocznicę zgonu poety. — Brody: West 1909. 13 s.
391. — Juliusz Słowacki w poezji polskiej. (Antologia poetycka). Ułożył. — Lwów: Gubrynowicz 1910. IV, 247 s.
392. H a n d e l s m a n, Marceji: Anglia – Polska 1814–1864. — Warszawa: Wende /i in./ 1917. 114 s.
393. H a n k i e w i c z, Mikołaj: Niepodległość Polski. — Warszawa: Druk. Narodowa, Kraków 1910. 59 s. („Życie”. Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. 15.).

394. H a r t g l a s, Apolinary: Terytorjum a naród. Wyd. 2., przejr. i znacznie rozszerz. – Lwów /i in./: „Moriah” 1912. 32 s. (Biblioteka Żydowska. 1.).
395. H/a r t m a n n/, Wacław: Bojownikom wolności. – Warszawa 1906. 12 karty.
396. H a u s m a n n, Aleksander: Żywiół żydowski w Palestynie. Spostrzeżenia z podróży. – Kraków: Gebethner /i in./ 1911. 61 s.
397. H e i l p e r n, A.: Przyczynki do psychologii twórczości. – Lwów: „Polskie Tow. Nakładowe” 1912. 207 s.
398. H e l t m a n, Wiktor: Demokracja Polska na emigracji. Wyjątki z pism ... – Lipsk: Brockhaus 1866. 303 s. (Biblioteka pisarzy polskich. 35.).
399. Jastrzębiec – H e m p e l, Jan: Kazania Piastowe. – Bielsk: Schmeer 1912. 228 s.
400. — Kazania polskie. Księga 1. – Kurytyba: Rolbiecki 1907.
401. H e r b a c z e w s k i, Józef Albin: I nie wódź: nas na pokuszenie. Szkicowane wizerunki dusz współcześnie wybitnych na tle myśli dziejowej. – Kraków: Gebethner 1911 (1910). 246 s.
402. — Odrodzenie Litwy wobec idei polskiej. – Kraków: Druk. Uniw. 1905. 79 s.
403. — Potępienie. Tragedya duszy (cztery miraże na pustyni kłątwy i wygnania). – Kraków: Gebethner 1906. 144 s.
404. H e r s c h e l Schossburg, Gabryel syn Jozuego: Brama pokuty, elegia historyczna, przez znakomitego rabina ... dzieło drukowane w Amsterdamie 1651 r. u Emanuela Benwenisty, przekład polski dokonany ze współpracownictwem Xawerego Korczak Branickiego. – Paryż: Reiff 1879. XXIX, 64 s.
405. H e r t z, Benedykt: Bajki. – Kraków: Teodorczuk 1903. 56 s.
406. — Bajki i satyry. – Warszawa: Centnerszwer 1911. 103 s.
407. H e r y n g, Zygmunt: Gawędy ekonomiczne. Wyd. 2. popr. i uzupełn. – Warszawa: Księg. Powszechna 1906 (1907). 141 s.
408. — Logika ekonomii. Zasadnicze pojęcia ekonomiczne ze stanowiska nauki o energii. – Warszawa: Csernák 1896. 312, IV s. (Wydawnictwo „Głosu”).
409. H o d u r, Franciszek: Nasza wiara, czyli streszczenie nauki Kościoła Polsko-Narodowego Katolickiego w Ameryce, wraz z objaśnieniami niektórych zasad Chrystusowej religii. – Scranton, Pa.: P. N. Spółka Wydawnictwa 1913. 52 s.

410. H ö s i c k, Ferdynand: Julian Klaczko. Rys życia i prac (1825–1904). Z portr. J. Klaczki. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1904. 246 s.
411. — Juliusz Słowacki (1809–1849). Biografia psychologiczna. T. 1–3. – Kraków /i in./: Gebethner & Wolff 1897. 2 egz.
412. H o ł ó w k o, Tadeusz: Dwa głosy. Milukow – Mieńszkykow. – Warszawa: Bogusławski 1915. 35 s.
413. H o r o w i c z, Władysław: Prawdziwy katechizm Polskiego Robotnika. – Poznań: Nakł. Związku Katol. Towarzystw Robotników Polskich 1906. 95 s.
414. H o r w i t z, M. H.: W kwestye żydowskiej. – Kraków: Druk. Narodowa 1907. VIII, 100 s.
415. H u m n i c k i, Antoni: Wspomnienia z lat 1888–1892. (Przyczynek do historii naszego ruchu socjalistycznego). – Warszawa. „Życie” 1907. 27 s. („Życie”. Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. 8.).
416. Idea katolicka w społeczeństwie polskim. Ks. Leon Zbyszewski: Demokracja katolicka w Polsce (1896). Prawowitość i lojalizm (1896). – Kraków: „Głos Narodu” 1902. 25 s.
417. I n g a r d e n, Rudolf: Drogi wodne. Regulacja i kanalizacja Wisły i Sanu a kanał „Wisła-Dniestr”. 1 fototyp; 4 plany. – Kraków: Inst. ekon. N. K. N.: Tow. Techniczne 1916. 115 s. (Wydawnictwa Instytutu ekon. N. K. N. Zesz. 17.18.).
418. Adin /tj. Adolf I n l e n d e r/: Koło poselskie polskie wobec wyborów. – Wiedeń: Perles 1897. 39 s.
419. I r z y k o w s k i, Karol: Czyn i słowo. Glossy sceptyka. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1913. 404 s.
420. — Fryderyk Hebbel jako poeta konieczności. – Stanisławów: Staudacher /1907/. (Literatura i sztuka. Monografie. IV.)
421. — Nowele. – Stanisławów: Staudacher /i in./ 1906. 182 s.
422. — i Henryk Mohort: Dobrodziej złodziei. Komedya w 4 aktach. – Stanisławów: Staudacher 1907. 105 s.
423. — Wiersze i dramaty. – Stanisławów: Staudacher /i in./ 1907. 229 s.
424. J a b ł o n o w s k i, Władysław: Wśród obcych. – Lwów: Połoniecki 1905. 238 s.
425. J a c k o w s k i, Henryk: W sprawie Ruskiej uwag kilka do kapłanów dobrej woli. – Lwów: Gubrynowicz 1883. 49 s.
426. J a k gina instytucje narodowe na emigracyi napisał a. 1. – Paryż: Maurin 1896.

427. J a n e t, Paul: Zagadnienia wieku XIX. Polityka. (Tłumaczenie z francuzkiego). – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1890. 88 s.
428. J a n i k, Michał: Z dziejów wymowy w wieku XVII i XVIII. – Lwów: Tow. Lit. im. A. Mickiewicza 1908 (1910). 115 s. /W: „Pamiętnik literacki”. R. 7/8.1908/09./.
429. — Juliusz Słowacki. Próba syntezy. – Lwów: Dyrekcyja zakładu 1909. 95 s. (Lwów, II Szkoła realna, Progr. 1909.).
430. J a n t e k, z Bugaja: Błede kwiaty z wiejskiej chaty. Napisał Jan-tek z Bugaja, parobek wiejski. – Kraków: Friedlein /i in./1905. 123 s.
431. J a n u s z, Bohdan: 293 dni rządów rosyjskich we Lwowie (3 X 1914–22 VI 1915). – Lwów: Połoniecki 1915. 262, 4 s. 2 egz.
432. J a r o s z y ń s k i, Tadeusz: Zaranie malarstwa polskiego. Szkice do historyi. – Warszawa /i in./: Gebethner & Wolff 1905. 155 s. (Biblioteka Tygodnika Ilustrowanego. 15.).
433. J a w o r s k i, Franciszek: Lwów stary i wczorajszy. (Szkice i opowiadania.) Z ilustr. – Lwów: „Kurjer Lwowski” 1910. 472 s.
434. J a w o r s k i, Władysław Leopold: Listy z sejmu. R. 1910. – Kraków: „Stronnictwo prawicy narodowej” 1917. VIII, 255 s. (Wydawnictwo Stronnictwa Prawicy Narodowej w Krakowie).
435. — Zadania szlachty w naszym życiu publicznem. – Kraków: Klub Konserwatywny 1901. 16 s. (Wydawnictwa Klubu Konserwatywnego. Zesz. 10.).
436. J a w s k a, Irena: Łukasiński. Opowieść dramatyczna. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1914. 159 s.
437. J e d l i c z, Józef: Nieznanemu Bogu. – Warszawa: Mortkowicz 1912. 157 s. (Pod znakiem poetów. 11.).
438. Słoneczna pieśń. – Kraków: Friedlein /i in./ 1904. 123 s.
439. J e l e ń s k i, Szczepan: Zarys nowego programu. Wyd. 2. – Włocławek: Tłocznia Dyecezalna 1911. 32 s.
440. J e l l e n t a, Cezary /urspr. Napoleon Hirszband/: Dante Alighieri. Życiorys skreślił. – Warszawa: Natanson 1900. 145 s. (Życiorysy znakomitych ludzi).
441. — Galerya ostatnich dni. Wizerunki, rozbiory, pomysły. – Kraków: Anczyc 1897. 327 s.
442. — Meduza. Fantazyja dramatyczna w 3 aktach. – Kraków: Gebethner /i in./1912. 67 s.
443. — Nurty. Ogniwa dramatyczne. – Kraków: Anczyc 1896. 145 s.
444. — Orfan. – Kraków: Druk. Narodowa 1902. 136 s.

445. — Druid Juliusz Słowacki. – Brody /i in./: West 1911. 221 s.
446. J e l l e n t a, Cezary /początkowo: Napoleon Hirszbad/: Grający szczyt. Studya syntetyczno-krytyczne. – Kraków: Krzyżanowski /i in./ 1912. 229 s.
447. — Wszechpoemat i najnowsze jego dzieje. – Warszawa: Centnerszwer /i in./ 1895. 332 s.
448. J e l s k i, Aleksander: Zarys obyczajów szlachty w zestawieniu z ekonomiką i dolą ludu w Polsce i Litwie. Skreślił. T. 1.2. – Kraków: Nakł. Druk. Związkowej 1897. 98 s.
1. 1897;
2. 1898.
449. J ę z y k polski przedtem Poradnik językowy. Miesięcznik poświęcony sprawom języka polskiego. Wydawany przez Romana Zawilińskiego. – Kraków: Druk. Uniw. Jagiellońskiego. Rocznik 1. („Poradnika językowego” Rocznik 13.).
450. Narkiewicz – J o d k o, Witold i Szymon Dyksta /Dickstein/: Polski socjalizm utopijny na emigracji. (Dwie rozprawy). – Kraków: „Książka” /1904/. 107 s.
451. J u b i l e u s z „Czasu”. – Kraków: „Czas” 1899. VI, 405 s.
452. K a c z a ł a, Stefan: Polityka polaków względem Rusi. – Lwów: Autor 1879. 280 s.
453. Kaczkowski, Zygmunt: Kobieta w Polsce. Studium historyczno-obyczajowe. T. 1.2. – Żytomierz: Hussarowski (2; Petersburg: Grendyszyński) 1862–95.
1. Cz. 1.2.1862.
2. Z przedm. i uwagami Piotra Chmielowskiego. 1895.
454. — Romantyzm. Gawęda literacka. /Słowo o romantyzmie, tytuł na okładce/ – Lwów. „Gazeta Narodowa” 1891. 81 s. /W: „Gazeta Narodowa”/.
455. — Rewolucyjne sądy i wyroki. Rzecz osobista przedstawiona. – Paryż: Autor 1866. III, 87 s.
456. K a d e n-Bandrowski, Juliusz: Iskry. (Nowele). – Wiedeń. „Wied. Kuryer Polski” 1915. 36 s. (Biblioteczka polska. 16.).
457. — Zawody. Nowele. – Kraków /i in./: „Książka” 1911. 158 s.
458. K a l i n k a, Waleryan: Galicya i Kraków pod panowaniem austriackiem. Wyd. 2. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1898. (Kalinka: Dzieła. T. 10.).
459. K a l i n o w s k i, Kazimierz: Przepisy właściwego zachowania się w towarzystwie. Zebrał. – Warszawa: Arct 1901. 92 s. (Książki dla wszystkich. 24/25.).

460. K a l l e n b a c h, Józef: Czasy i ludzie. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1905. 399 s.
461. — Adam Mickiewicz. T. 1.2. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1897.
462. XYZ /tj. Henryk Korwin K a m i e ń s k i/: Rosyja i Europa Polska. – Paryż: Księgarnia Polska 1857. XXXV, 486 s.
463. Karłowicz, Jan: O człowieku pierwotnym. 7 odczytów. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./1903. 163 s.
464. K a s p r o w i c z, Jan: Anima lachrymans i inne nowe poezje. – Lwów: Jakubowski & Zadurawicz 1894. 180 s.
465. — Chrystus. Poemat społeczno-religijny. – Lwów: Księgarnia Polska. 1890. 118 s. /Tylko okładka. Strona tytułowa skonfiskowana. Strona 1. uzupełniona rękopisem/.
466. — Chrystus. Poemat społeczno-religijny. – Kraków: „Książka” /ok. 1908/. 81 s.
467. — O bohaterskim koniu i walącym się domu. Proza. – Lwów: Altenberg /i in./ 1906. 166 s.
468. — Krzak dzikiej róży. Poezje. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1898. 263 s.
469. — Krzak dzikiej róży. Poezje. Wyd. 2. zmien. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./1907. 256 s.
470. — Księga ubogich. – Lwów: Altenberg & Seyfarth, Wende 1916. 165 s., 1 karta.
471. — Miłość. Z ilustr. E. Okunia i E. M. Liliena. – Lwów: Księgarnia Polska 1902. 178 s.
472. — Poezje. – Lwów: Księgarnia Polska /1889/. VIII, 246 s. (Biblioteka Mrówki. T. 257–259.).
473. — Salve Regina. Hymn. św. Franciszka z Assyżu. Judasz. Maryja Egipczyanka. Poezje. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1902. 84 s.
474. — Uczta Herodyady. Poemat dramatyczny w 3 aktach. – Lwów: Altenberg /i in./ 1905. 194 s. (Z cyklu „Na wzgórzu śmierci”).
475. — Wybór poezji. – Lwów: Tow. Wydawn. 1902. 242 s.
476. Z chłopskiego zagonu. Opowiadania wierszem... Lwów: Księgarnia Polska 1891. 178 s.
477. K a t a l o g zbiorów Mickiewiczowskich znajdujących się w Muzeum Narodowym w Rapperswyłu. – Kraków: Muzeum Narod. w Rapperswyłu 1898. 70 s.
478. K a u t s k y, Karl: Rzeź w Kiszyniowie i kwestja żydowska /Das Massaker von Kiszineff und die Judenfrage, pol./ . – /Kraków:/

- „Przegląd Socjaldemokratyczny” /1903/. 8 s. /W: „Przegląd Socjaldemokratyczny”/.
479. K a w c z y ń s k i, Maksymilian: Jeszcze o folklorze i historii literatury celem objaśnienia deklaracji A. Brücknera i P. Chmielowskiego oraz pełnego ryzsztunku E. Porębowicza. – Kraków: Gebethner 1903. 43 s.
480. K a w e c k i, Zygmunt: Dramat Kaliny. Trzy akty z prozy życia. – Lwów: Altenberg 1902. 140 s.
481. K e l l e s-Kranz, Kazimierz (Michał Luśnia: Wybór pism politycznych. – Kraków: Nakł. Druk. Narodowej 1907. 272 s. („Życie”. Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. T. 1.).
482. K e m p n e r, Stanisław Aleksander: Indywidualizm najkrańcowszy. Szkic socyologiczny. – Kraków: Gebethner 1905. 78 s.
483. — Miscellanea społeczno-ekonomiczne. – Warszawa: „Nowa Gazeta” 1912. 106 s.
484. — Szereg uogólnień. – Warszawa. „Nowa Gazeta” 1912. 86 s. /W: „Nowa Gazeta”./.
485. — Zarysy ekonomii społecznej. – Warszawa: „Gazeta Handlowa” 1901. 272 s.
486. K i e l s k i, Bolesław: O wpływie Moliera na rozwój komedii polskiej. Studium historyczno-literackie. – Kraków: Akad. Umiej. 1906. 182 s. /W: Rozprawy Akad. Umiej. w Krakowie. Wydz. filol. T. 42./.
487. K i p a, Emil: Ks. Hugo Kołłątaj. (Z 14 rys.). – Lwów: Macierz Polska 1912. 136 s. (Wydawnictwo Macierzy Polskiej. 101. Nakł. Fundacyi im. T. Kościuszki z r. 1894. Nr 9.).
488. — Berka Joselowicza projekt legionu ochotniczego dla Austrii w r. 1796. – Lwów /1914/. s. 537–548. /W: „Przewodnik naukowy i literacki”/.
489. K i s i e l e w s k i, Jan August: Panmusaion. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1906. 206 s.
490. — W sieci. Wesoły dramat. (Wyd. sceniczne). Dylogia 1.2. – Lwów: Tow. Wydawn. /1903/.
1. W sieci. Komedya.
2. Ostatnie spotkanie. Komedya.
491. K i s i e l e w s k i, Jan August: Sonata. Dramat. – Lwów: Tow. Wydawn. 1899. 81 s.
492. — Życie dramatu. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1907. 436 s.
493. K i s i e l e w s k i, Zygmunt: Wędrowiec. – Warszawa: Muszkowski /i in./ 1912. 277 s.

494. — Żołnierka. – Kraków: „Książka” 1913. 192 s.
495. K l a c z k o, Julian: Aneksja w dawnej Polsce (Unia Polski z Litwą). (Une annexion d'autrefois, pol.). Tłumaczył Karol Scipio z przedm. Stanisława Tarnowskiego. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1901. 94 s.
496. — Pisma polskie w układzie i z objaśnieniami Ferdynanda Hoesicka. – Warszawa: Hoesick 1902. 374 s. 2 egz.
497. — Rzym i Odrodzenie. Szkice. Juliusz II. Przekład Antoniny Morzkowskiej. – Warszawa: Okręt 1900. VII, 421 s.
498. — Wieczory florenckie. Dzieło uwieńczone przez Akademię Francuzką tłum. Stanisław Tarnowski. Wyd. 3. popr. – Warszawa: Hoesick 1903. 315 s.
499. K l e i n e r, Juliusz: Studya o Słowackim. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1910. 201 s.
500. K l e m e n s i e w i c z o w a, Jadwiga: Bohaterski Jasiek. Opowiadania na tle prawdziwego zdarzenia z wojny w latach 1914 i 1915. – Warszawa: „Księg. Ludowa” 1917. 44 s.
501. K m i c i c: Przesady antysemickie w świetle cyfr i faktów. (Przyczynek do kwestji żydowskiej). – Wilno: „Wiedza” 1909. 72 s. (Wydawnictwo „Wiedzy”).
502. K o c h a n o w s k i, Jan Karol: Tłum i jego przywódcy. Studium historyzoficzne. – Warszawa: Wende 1906. 60 s.
503. — Kazimierz Wielki. Zarys żywota i panowania. – Warszawa: Natanson 1899 (1900). 142 s. (Życie znakomitych ludzi).
504. K o ł a c z k o w s k i, Klemens: Henryk Dąbrowski, twórca legionów polskich we Włoszech 1755–1818. Wspomnienie historyczne. Z franc. rękopisu przełożył. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1901. 102 s.
505. K o ł ł a t a j, Hugo: 1. Do Prześwietnej Deputacyi dla ułożenia projektu konstytucyi Rządu polskiego od sejmu wyznaczonej.
2. O sprawach moralnych człowieka (z dzieła p. n. „Porządek fizyczno-moralny”) na uczczenie setnej rocznicy śmierci H. Kołłątaja. Opracował Prof. Dr Michał Janik. – Brody: West /1913/. 75 s. (Arcydzieła polskich i obcych pisarzy. T. 82.).
506. — Stan oświecenia w Polsce w ostatnich latach panowania Augusta III (1750–1764). Z przedm. Henryka Mościckiego. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1905. 182 s. (Dzieje porozbiorowe narodu polsk. w żywym słowie. 1. Tygodnik Illustrowany. Dodatek).

507. K o m o r n i c k a, Marja: Szkice. – Warszawa: Obuchowski 1894. 202 s.
508. K o n, Feliks: Historja ruchu rewolucyjnego w Rosji. – Kraków: Altenberg we Lwowie 1908. 218, VIII s.
509. K o n c z y ń s k i, Józef: Ludność Warszawy. Studium statystyczne 1877–1911 r. – Warszawa: Wende 1913. 122, XL s.
510. — Stan moralny społeczeństwa polskiego na podstawie danych statystyki kryminalnej. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1911. 190 s.
511. K o n c z y ń s k i, Tadeusz: Demostenes. Tragedya. – Warszawa: Orgelbrand /i in./ 1911. 178 s.
512. K o n e c z n y, Feliks: Słowianoznawstwo a słowianofilstwo. (Przemówienie na założenie „Towarzystwa Słowiańskiego w Krakowie”). – Kraków: „Tow. Słowiańskie” 1913. 24, 8 s. (Biblioteka słowiańska. Dział 1. T. 1.).
513. K o n o p n i c k a, Marya: Pan Balcer w Brazylii. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1910. 396 s.
514. — Na normandzkim brzegu. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1904. 205 s.
515. — „Damnata”. Poezye. – Lwów: Seyfarth & Czajkowski 1900. 114 s.
516. — Drobiazgi z podróźnej teki. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1903. 196 s.
517. — Na drodze. Nowele i obrazki. – Kraków: Gebethner /i in./ 1893. 311 s.
518. — (Jan Wareź): Przez głębinę. – Lwów: Połoniecki 1907. 45 s.
519. — Imagina. Z przedmową Antoniego Grzymały-Siedleckiego. Z wizerunkiem autorki. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ /1913/. XII, 328 s.
520. — Italia. Z portr. autorki. Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1901. 201 s.
521. — Linie i dźwięki. – Kraków: Gebethner 1897. 184, II s.
522. — Ludzie i rzeczy. Szkice i obrazki. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1898. 479 s.
523. — Mickiewicz, jego życie i duch. – Warszawa: Natanson /i in./ 1899. 192 s.
524. — O Mickiewiczowskiej „Odzie do Młodości”. Odczyt wypowiedziany ... – Kraków: Kluczycki 1890. 32 s.
525. — Nowe pieśni. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1905. 206 s.

526. — Przed pochodem na Wawel. Na wiec 4 czerwca 1900. — /Kra-
ków/ 1900. 2 karty.
527. — Poezye w nowym układzie. 1–6. — Warszawa: Gebethner &
Wolff /i in./ 1902–04.
1. Fragmenty. 1902.
 2. Helenica. 1902.
 3. Pieśni i piosenki. 1903.
 4. Obrazki. 1903.
 5. Z mojej księgi. 1903.
 6. Przekłady. 1904.
528. — Z roku Mickiewiczowskiego. — Warszawa: Natanson 1900.
254 s.
529. — Trzy studia. O komedyi bohaterskiej Edmunda Rostanda.
Juliusz II Juliana Klaczki. Krzyżacy Henryka Sienkiewicza. —
Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1902. 305 s.
530. — Wybór pism. Nowele. — Warszawa: „Gazeta Polska” 1899.
147 s. (Gazeta Polska. Dodatku T. 8. (XXXI). 1899).
531. K o p e r a, Feliks: Dzieje skarbcza koronnego czyli insygniów
i klejnotów koronnych Polski. — Kraków: Spółka Wydawn. Pol-
ska 1904. 261 s. 2 egz.
532. — Sprawozdanie o stanie Muzeum Narodowego w Rapperswilu
na podstawie badań na miejscu w sierpniu 1911 roku dokona-
nych z polecenia Rady miasta Krakowa. — Kraków: Krakowski
Miesięcznik Artystyczny 1911. 12 s.
533. K o r b u t, Gabriel: Michał Wiszniewski i puścizna po nim. —
Warszawa: Wende 1901. 39 s.
534. K o r c z a k, Janusz /tj. Henryk Goldszmid/: Dziecko salonu. —
Warszawa: Księg. Powszechna 1906 (1907). 347 s.
535. K o r y b u t: Credo. Głos Polaka z Kongresówki. Jeszcze jedna
odpowiedź na broszurę p. n. „Polska i Rossija w r. 1872”. — Kra-
ków: Sagon 1873. 62 s.
536. K o r z o n, Tadeusz: Wewnętrzne dzieje Polski za Stanisława
Augusta (1764–1794). Badania historyczne z stanowiska eko-
nomicznego i administracyjnego. Wyd. 2. Z ill. i dodatkami.
T. 1–6. — Kraków: Zwoliński /i in./ 1897–98. 1–5. 1897; z 2 pl.
i mapą. 1898. 2 egz.
537. K o r z o n, Tadeusz i Stanisław Aleksander Kempner: Han-
del w przeszłości i w stanie dzisiejszym świata. Z dołączeniem
7 ill. — Warszawa: Wende 1901. 155 s. /W: Wielka Encyklopedia
Powszechna Illustrowana. T. 27./.

538. K o ś c i e l s k i, Józef: Prusy a Polacy. Rzecz ogłoszona w „The National Review”... 1904 r. Z angielskiego przełożył Zygmunt Słupski. – Kraków: Anczyc 1904. 48 s.
539. K o ś c i u s z k o. Rapsod Króla-Ducha. K. Z. – Kraków: Krzyżanowski 1904. 45 s.
540. K o s k o w s k i, Bolesław: Finlandja. Według zbiorowego dzieła autorów fińskich i rosyjskich opracował. – Warszawa: Czernak. 224, IV s. (Wydawnictwo „Głosu”).
541. K o s s o w s k i, Stanisław: Matka poety. Salomea Słowacka-Bécu i wpływ jej na syna w okresie młodości. – Lwów: Tow. Pryw. Gimn. Żeńsk. im. J. Słowackiego 1909. 63 s. /Lwów, Pryw. Gimn. Żeńskie im. J. Słowackiego, Sprawozd. za 1909/.
542. K o s z a r s k i, Stefan: Rozwiązanie kwestyi agrarnej w Galicyi przez organizowanie małych gospodarstw postępowych. – Lwów: Gubrynowicz & Schmidt 1897. 15 s.
543. K o t, Stanisław: Stan badań nad reformacją polską i przedstawienie jej w wykładzie szkolnym. (Odczyt i dyskusya na posiedzeniu Koła Krakowskiego Tow. Naucz. Szkół Wyższych ... 1912). – Lwów: Związkowa Drukarnia 1912. 24 s. /W: „Muzeum” 1912/.
544. — Szkoła Lewartowska. Z dziejów szkolnictwa aryańskiego w Polsce. – Lwów: Tow. Nauczyciele Szkół Wyższych 1910. 33 s.
545. — Wpływ starożytności klasycznej na teorye polityczne Andrzeja Frycza z Modrzewa. – Kraków: Akad. Umiej. 1911. 95 s. /W: Rozprawy Akad. Umiej. w Krakowie. Wyd. hist.-filoz. T. 54./.
546. K o w i e ņ s k i, M.: Nasza taktyka i hasła programowe w chwili obecnej. Odpowiedź na „List otwarty” tow. Ignacego Daszyńskiego do Centralnego Komitetu Robotniczego Polskiej Partji Socjalistycznej. – Warszawa: Polska Partja Socjalistyczna 1906. 24 s.
547. Janko /tj. Jan K o z a k i e w i c z/: Pokonani zwycięzcami. Dramat w 3 aktach. – Londyn: Związek zagraniczny Soc. Polskich 1895 (1896). 32 s. (Wydawnictwo „Związku Zagranicznego Socjalistów Polskich”. Biblioteka Robotnika Polskiego. Serya 3, T. 2.).
548. K o z ł o w s k i, Władysław Mieczysław: Dekadentyzm współczesny, jego geneza i filozofia. (Fryderyk Nietzsche). Wyd. 2., rozszerzone i przerobione. – Warszawa: Fiszer 1904. 127 s.
549. — Historia filozofii. Cz. 1./2./.. – Warszawa: Arct 1904 – /10/. 1. Do końca XVIII wieku. 1904.

- /2. U. d. T.:/ *Historia filozofii w XIX wieku od początku tego stulecia do chwili bieżącej.* /1910/.
(Podstawy wykształcenia współczesnego. T. 4. 18. /12./).
550. — *Hoene-Wroński jako filozof.* – Warszawa: Oberfeld 1907. 36 s. (Towarzystwo Wyższych Kursów Handlowych. Odczyty naukowe).
551. — *Jak czytać utwory. Literatura piękna jako źródło wykształcenia.* – Warszawa: Biernacki 1909. 368, III s.
552. — *Idea etyczno-społeczna w ostatnich powieściach Elizy Orzeszkowej.* – Kraków: Anczyc 1902. 47 s. /W: „Pogląd na świat”/.
553. *Jan Zamorski /tj. Władysław Mieczysław Kozłowski/: Do inteligencji polskiej. (Epilog niewydanej książki).* – Kraków: Czaczko 1902. 9 s. (Polska i postęp. /6./).
554. *Kozłowski, Władysław Mieczysław: Klasyfikacja umiejętności na podstawach filozoficznych jako wstęp do wykształcenia ogólnego. Wyd. 2. przerobione i rozszerzone.* – Kraków: „Pogląd na świat” 1902. 90 s. (Biblioteka samouków. 1.).
555. — *Szkice filozoficzne.* – Warszawa: Fiszer 1900. II, 294 s. (Wydawnictwo „Przeglądu Filozoficznego”. /14./).
556. *Kozłowski, Włodzimierz: Austriacka polityka agrarna. Przemówienie ...* Przemyśl: Kozłowski 1889. 17 s.
557. /*Koźmian, Andrzej Edward*/: *Ludwik Osieński.* – Poznań: Kamiński 1857. 24 s.
558. *Koźmian, Kajetan: Pisma prozą.* – Kraków: Żupański & Heumann 1888. XX, 420 s.
559. *Koźmian, Stanisław: Pisma polityczne.* – Kraków: „Czas” 1903. 756 s.
560. — *Rzecz o roku 1863. T. 1–3.* – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1894–96.
1.1894 (Na okładce: 2. tanie wyd. 1896).
2.3. 2. wyd. 1896.
561. — *Rzeczy teatralne.* – Kraków: Himmelblau 1904. 411 s.
562. *Kramář Karel a dr. Zd. V. Toboľka: Česka politika. Díl 3.* – Praha: Laichter 1909. (Laichterův výbor nejlepších spisů poučných. Kniha 31.).
563. *Krasicki, Ignacy: Dzieła. T. 1–5.* – Kraków: Bartoszewicz 1882–1883. (Wydawnictwa Kazimierza Bartoszewicza. T. X–XIV).
1.2. 1882; 3–5. 1883.
564. *Krasinski, Zygmunt: Irydion. Dramat w 9 odsłonach. Prolog i eksodos w duchu reformy teatralnej oryginalnie pojętej*

- wystawia na scenie Bernard Feller. – Kraków: Gebethner 1912. III, 131 s.
565. — i Ary Scheffer: Listy z nieznaných rękopisów. Wydał, wstępem i przypisami opatrzył Leopold Wellisch. – Warszawa: Autor; Wende 1909. 150 s.
566. — Myśli o sztuce. Zebrał i przedmową opatrzył Adam Grzymała-Siedlecki. – Lwów: Połoniecki 1912. LI, 147 s. (Symposion. 24.).
567. — Pisma za zezwoleniem rodziny poety. Wyd. Tadeusz Pini. Wydanie krytyczne zupełne ze słowem wstępnem Prof. Dr. Józefa Kallenbacha. T. 1–6. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1904.
1. (1833–1837).
 2. (1837–1859).
 3. (Drobne utwory poetyczne 1833–1959).
 4. (1828–1829).
 5. (1829–1832).
 6. (Utwory francuskie 1830–1847).
- 2 egz.
568. K r a s u s k i, Eugenjusz: Zagadnienia kultury. – Warszawa: Jakowicki 1913. 190 s.
569. Alkara /tj. Aleksander K r a u s h a r/: Bajkow. Z kartek pamiętnika rękopiśmiennego (1824–1829). Wyd. 2. – Kraków: Anczyc 1913. 256 s.
570. K r a u s h a r, Aleksander: Barss palestrant warszawski. Jego misya polityczna we Francyi (1793–1800). Z źródeł archiwalnych. – Warszawa: Fiszer 1904. 317, IX s.
571. — Kraszewski i Wielopolski. (Kartka z lat 1861–1863). – Warszawa: Orgelbrand 1912. 36 s. (Kraushar: Miscellanea historyczne. 52.).
572. S. M. Stiepniaak /tj. Sergej Michajloyiĉ Kravĉinskij/: Podziemna Rosja. Obrazki z przeszłości młodej Rosji /Podpol'naja Rossija, pol./. (Tłum. z oryg. rosyjskiego). – Lwów: Gubrynowicz & Schmidt 1897. 227 s.
573. K r e t z, Józef: Stanisława Wyspiańskiego „Akropolis” jako dramat świadomości narodowej. – Lwów: Chmielewski 1910. 62 s.
574. — Psychologia i patologia włóczęgi w wieku dziecięcym i młodzieńczym. – Lwów: Polsk. Tow. Pedagogiczne 1914. 29 s. /W: „Szkoła”/.
575. — Z studyów nad dramatem nowoczesnym. – Lwów: Zukerkandl, Złoczów 1914. 35 s. /W: Kretz: O dramacie naturalistycznym/.

576. K r i d l, Manfred: Mickiewicz i Lamennais. Studium porównawcze. – Warszawa: Wende 1909. 220 s.
577. — Mickiewicz w świetle nieznanych pism. – Warszawa: Wende 1910. 72 s. /W: Sprawozdania z posiedzeń Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Wydz. językoznawstwa i lit. Rok 3. Zesz. 6./.
578. K r ó l e s t w o Polskie. Opracowali: Zygmunt Gloger /u. a./ Dział ilustracyjny pod kier. Edwarda Nicza. – Warszawa: „Gazeta Polska” 1905. 346 s.
579. K r o n i k a Uniwersytetu Lwowskiego. l. 1894/95–1897/98. – Lwów: Nakł. Senatu akademickiego 1899. /Tytuł zwrócono W. Feldmanowi/.
580. K r u k o w i e c k i, Aleksander: Kilka słów prawdy. – Lwów: Krukowiecki 1879. 15 s.
581. K r u s i ń s k i, Stanisław: Szkice ekonomiczne i filozoficzne. – Warszawa: Jeżyński 1892. 183 s.
582. /K r z e m i ń s k i, Stanisław/: Fikcje ugodowe. Odpowiedź na rozmowę polityczną Piotra Warty /tj. Erazm Piltz/. O chwili obecnej głos z Warszawy. – Kraków: Autor 1898: Druk. Uniwers. Jagiellońskiego. 161 s.
583. K r z e m i ń s k i, Stanisław: Nowe szkice literackie. Z podobizną autora według portr. K. Mordasewicza. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1911. XII, 343 s.
584. K r z y w i c k i, Ludwik: Cerebracja żywiołowa. Przyczynek do psychologii spirytyzmu. – Warszawa: Kowalewski 1898. 83 s.
585. — Kurs systematyczny antropologii. 1.12.1 – Warszawa: Kowalewski 1897–1902.
1. Rasy fizyczne. 1897.
2. Rasy psychiczne (z 20 mapami). 1902.
586. — Kwestya rolna. Przełom w produkcji środków spożywczych w drugiej połowie XIX. – Warszawa: Księg. Naukowa 1903. VI, 407 s.
587. — Ludy. Zarys antropologii etnicznej. – Warszawa: Kowalewski 1893. XII, 431 s.
588. — W otchłani. – Warszawa: Druk. Naukowa 1909. 292 s.
589. — Nasze potrzeby naukowe. – Warszawa: Księg. Naukowa 1903. 23 s. /W: „Biblioteka Warszawska”/.
590. — Sic itur ad virtutem! – Warszawa: Druk. Naukowa 1907 (1908). 51 s.
591. K r z y w i c k i, Ludwik: Stowarzyszenia spożywcze. Ustęp z dziejów kooperacji. Z 76 ilustr. – Warszawa: Członkowie Stowarzy-

- szenia Spożywczego pracowników dr. żel. Warszawsko-Wiedeńskiej 1903. VII, 372 s.
592. K r z y w o s z e w s k i, Stefan: Dyabeł i karczmarka. Komedia fantastyczna w 3 aktach. – Warszawa: Orgelbrand 1913. 152 s.
593. K r z y ż a n o w s k i, Adam: Projekt reformy agrarnej. – Kraków: Klub Konserwatywny 1897. 30 s. (Wydawnictwa Klubu Konserwatywnego. Zesz. 3.).
594. — Studya agrarne. T. 1. /Więcej się nie ukazało/. – Kraków: Krzyżanowski 1900. II, 392 s.
595. — Wojna bałkańska w roku 1912/13. – Kraków: Koziańscy 1913 (1914). 154 s. /W: „Przegląd Powszechny”/.
596. Pamiątkowa K s i ę g a 1866–1906. Prace byłych uczniów Stanisława hr. Tarnowskiego ku uczczeniu 35-lecia jego nauczycielskiej pracy. T. 1. /Więcej się nie ukazało/. – Kraków: Nakł. autorów prac 1904. 358 s.
597. K t ó r z y idziemy ... Organ zrzeszonych kół naukowych Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Kraków: Gebethner 1913 (14). Rok 1, 2; 2, 2–3. /Więcej się nie ukazało/.
598. Korab-K u c h a r s k i, Henryk: Lawina. Komedia współczesna i romantyczna w 3 aktach. – Kraków: Krzyżanowski /i in./ 1914. 197 s.
599. K u c h a r z e w s k i, Jan: Maurycy Mochnacki. – Kraków: Gebethner /i in./ 1900. 550 s. 2 egz.
600. K u l c z y c k i, Ludwik; Anarchizm współczesny. – Lwów: Polskie Tow. Nakładowe 1902. XVI, 331 s.
601. — Autonomia i federalizm w ustroju państw konstytucyjnych. – Lwów: Polskie Tow. Nakładowe 1906. XI, 306 s.
602. — Bankructwo narodowej demokracji w Galicji na tle obecnej sytuacji politycznej. – Lwów: Autor 1911. 68 s.
603. Mieczysław Mazowiecki /tj. Ludwik K u l c z y c k i/: Materyalistyczne pojmowanie dziejów. – Lwów: „Zjednoczenie” 1908. 24 s.
604. K u l c z y c k i, Ludwik: Współczesne prądy umysłowe i polityczne. Szkice. Ser. 1.2. – Kraków: Autor (2: Lwów: Polskie Tow. Nakładowe) 1903–04.
605. — Rewolucja rosyjska. Cz. 1.2. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1909–1911.
1. Od dekabrystów do wędrowki w lud 1825–1870. Z 26 portr. uczestników ruchu rewol. 1909.
2. Od wędrowki w lud do upadku „Narodnej Woli” 1870–1886. Z 62 portr. uczestników ruchu rewol. 1911.

606. — Zarys podstaw socjologii ogólnej. — Lwów: Gubrynowicz & Schmidt 1900. 268 s.
607. K u r c j u s z, Aleksy: Votum separatum. (W sprawie żydowskiej). — Warszawa: Kaniewski 1913. 23 s. /W: „Izraelita”/.
608. — O kwestyi kobiecej ze stanowiska antropologii. — Lwów: „Księg. Polska” 1898. 43 s. (Biblioteka Mrówki. 335.).
609. K u r n a t o w s k i, Jerzy: Dobro i zło. Studya etyczne. — Lwów: Maniszewski & Meinhart 1907. 250 s.
610. — Katolicyzm i polskość. — Kielce: „Echo Kieleckie” 1907. 31 s.
611. — Nietzsche. Studya, tłumaczenia. — Łódź: Rychliński & Wegner 1903. 184 s.
612. — Pomoc wzajemna. — Warszawa: Sadowski 1910. 48 s. /W: „Gazeta Sądowa”/.
613. K u r n a t o w s k i, Jerzy: Robotnicze związki zawodowe. (Les syndicats ouvriers). Praktyka i teoria. — Warszawa: Centnerszwer 1911. 219 s.
614. K u t r z e b a, Stanisław: Charakterystyka państwowości polskiej. — Kraków: Gebethner /i in./ 1916. 64 s. (Wykłady powszechne Uniwersytetu Jagiellońskiego. Z cyklu „O państwie”).
615. — Wady i zadania naszej historyografii. Odczyt. — Kraków: Gebethner 1916. 20 s.
616. K w e s t j a polska a ruch socjalistyczny. Zbiór artykułów o kwestji polskiej Róży Luxemburg, ... i innych. Z przedm. R. Luxemburg. — Kraków: Moszoro 1905. XXX, 177 s. (Socjaldemokracja Królestwa Polskiego i Litwy).
617. K w i a t k o w s k i, Remigiusz: Antologi chińskie. — Petersburg: „Głos Polski” 1914.
618. L a c k, Stanisław: Notatki i uwagi pisane w latach 1900–1906. 1. — Kraków: Autor; Gebethner 1906.
619. — Spór o pomnik. Uwagi o sztuce monumentalnej. (Z powodu dyskusji w sprawie wystawienia pomnika Kościuszki w Rynku Krakowskim). — Kraków: Autor; Gebethner 1906. 57 s.
620. L a m, Stanisław: Józef Weyssenhoff: „O laurach Wyspiańskiego”. — Jarosław: Wiśniewski 1910. 22 s.
621. — Stanisław Wyspiański. — Jarosław: Meinhart 1909. 56 s.
622. L a n d a u, Helena: Zarys ekonomji społecznej. — Kraków: „Książka” 1908. VIII, 182 s.
623. J. L. Prawdzic /tj. Julian L a n d m a n/: Krótki rys ruchu socjalistycznego w Lwowie w ostatnim 25-leciu. (Od 1. strajku

- drukarskiego w r. 1870, do 1 maja 1895). – Lwów: Ostruszka 1895. 39 s.
624. L a n g e, Antoni: Attyła. Tragedya. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1910. 162 s.
625. — Pierwszy dzień stworzenia. Pieśni społeczne. – Kraków: Autor 1907: Druk. Związkowa. 182 s.
626. — Poezye. Cz. 1.2. – Kraków: Autor 1895–98.
627. Napierski /tj. Antoni L a n g e/: Pogrobowcom. – Kraków: Druk. Narodowa 1901. 42 s.
628. — O sprzecznościach sprawy żydowskiej. – Warszawa: Centnerszwer 1911. 77 s.
629. L a n g e, Józef: Postęp a nacyonalizm. – Warszawa 1913: „Gazeta Handlowa”. 129 s. 2 egz.
630. — W poszukiwaniu drogowskazu. Wstęp do programu politycznego. – Warszawa: Kowalewski 1911. 39 s.
631. — Sprawa żydowska jako zagadnienie ekonomiczne. – Warszawa: „Gazeta Handlowa” 1914. 66 s.
632. — Teksty konstytucji typowych państw europejskich. (Prawa zasadnicze Anglii, konstytucje: Austrii, Francji, Niemiec i Szwajcarji). – Warszawa: „Biblioteka Naukowa” 1905. 97 s.
633. — O zasadę solidarności. – Warszawa: „Gazeta Handlowa” 1912. 32 s.
634. Belaryusz /tj. Bernard L a u e r/: Nasze rachunki i syonizm. Głos na czasie. – Warszawa: Paprocki 1903. 32 s.
635. L e d n i c k i, Aleksander: Mowy polityczne. 1. /Więcej się nie ukazało/. – Kraków: „Świat Słowiański” 1906. 1. (Przed zwołaniem Dumy). 103 s.
636. L e l i w a, Hrabia /tj. Tyskiewicz/: Zarys stosunków polsko-rosyjskich /Russko-pol’skija otnošenija, pol./. (Przekład z rosyjskiego). – Kraków: Autor; Krzyżanowski 1895. 199 s.
637. L e m a n s k i, Jan: Bajki. – Warszawa: Fiszer 1902. 139 s.
638. — Colloquia albo rozmowy. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1905. 116 s.
639. — Czyn. Poezye. Satyry. Piosenki. – Lwów: Połoniecki 1911. 199 s.
640. — Noc i dzień. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1910 (1911). 288 s.
641. — Nowenna czyli dziewięćdziesiąt dziewięć dytyrambów o szczęściu. – Warszawa – Lwów: Laskauer 1906. 133 s. (Książnica polska. 3.).

642. — Prawo własności. Z portr. autora. – Warszawa /i in./ Sadowski 1909. 112 s. (Nowości literackie. 8.).
643. — Proza ironiczna. Bajki. Bajeczki. Przypowiadki dla dzieci. Sielanki. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1904. 279 s.
644. — Zwierzyniec. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1912. 223 s.
645. L e s z c z y ń s k i, Edward: Ballady i pieśni. – Kraków: Centralne Biuro Wydawnictw N. K. N. 1916. 123 s.
646. — Płomień ofiarny. Poezye. – Kraków: Gebethner 1907. 208 s.
647. L e w, Henryk: Żydowski humor (ludowy). Żydowscy dowcipnisie ludowi. Zebrał. 1. /Więcej się nie ukazało/. – Warszawa: Cohn 1898. 70 s.
648. L e w i c k i, Witold: Wstęp analityczny do statystyki Galicyi zestawił. /W: „Katalog powszechnej wystawy krajowej we Lwowie r. 1894”. XVI s./.
649. — Nasze czy obce żywiły? Studium społeczne skreślił. – Lwów: „Gazeta Narodowa” 1889. 89 s.
650. L e w k o w i c z, Jakób: Salomon Majnion i jego filozofja. (Szkic do sylwetki). – Warszawa: Centnerszwer 1908. 31 s.
651. L i m a n o w s k i, Bolesław: Historia demokracji polskiej w epoce porobizorowej. – Zurych: „Ogniwo” Towarzystwo Młodzieży Polskiej 1901. 487 s. (Wydawnictwo „Zjednoczenia Towarzystw Młodzieży Polskiej Zagranicą”. 2.).
652. — Historia ruchu rewolucyjnego w Polsce w 1846 r. Z 3 mapami, 1 facs. autografu i 10 portr. – Kraków: „Książka” /i in./ 1913. II, 266 s.
653. — Historia ruchu społecznego w drugiej połowie XVIII stulecia. – Lwów: Bartoszewicz 1888. 439 s.
654. — Historia ruchu społecznego w XIX stuleciu. – Lwów: Księgarnia Polska 1890. 498 s.
655. — Losy narodowości polskiej na Śląsku. Odczyt miany na dochód Towarzystwa Naukowej Pomocy dla Księstwa Cieszyńskiego. Lwów: Dobrzański & Groman 1874. 47 s.
656. — Odrodzenie i rozwój narodowości polskiej na Śląsku. – Warszawa: „Życie” 1911. 101 s. (Biblioteka popularna „Życie”. 15.).
657. — Szermierze wolności. – Kraków: „Książka” /i in./ 1911. 285 s.
658. — Stuletnia walka narodu polskiego o niepodległość. – Lwów: Połoniecki 1906. 464 s. 2 egz.
659. — Stanisław Worcell. Życiorys. Z 7 rys. – Kraków: „Książka” 1910. X, 417 s.

660. L i m a n o w s k i, Mieczysław: List otwarty do sądu partyjnego zwołanego w Krakowie w sprawie Stanisława Brzozowskiego. – Kraków: Autor 1909. 15 s.
661. L i s i c k i, Henryk: Talleyrand. – Kraków: Autor 1892. 253 s. /W: „Przegląd Polski”/.
662. L i s o w s k a, Janina: Poezje. – Kraków: Juffa w Lwowie 1912. 157 s.
663. L i s t y otwarte do księcia Uchtomskiego pisane przed przyjazdem cara do Warszawy. – Warszawa: „Walka” /1897/. 45 s.
664. L i s t y polskie. Zeszyt próbny pisma, poświęconego sprawom politycznym polskim wogóle i sprawom Królestwa w szczególności. Czerwiec 1904. /Więcej się nie ukazało/. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1904. IV, 256 s.
665. L i s t y ulotne do emigracyi polskiej w 1915 r. 1. – Lozanna 1915.
666. L o r e n t o w i c z, Jan: Młoda Polska. T. 1–3. – Warszawa: Sadowski (3: Lwów: Orgelbrand) 1908–/13/.
1. Portret autora 1908. (Nowości Literackie. T. 2.)
2. 1909. (Nowości Literackie. T. 19.20.)
3. /1913/.
667. Ł o z i ń s k i, Bronisław: Agenor hr. Gołuchowski w pierwszym okresie rządów swoich (1846–1859). – Lwów: Altenberg 1905. 288 s.
668. — Galicyjski sejm stanowy (1817–1845). – Lwów: H. Altenberg 1905. 139 s.
669. — Tłum. Szkic socyologiczny. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1895. 80 s.
670. Ł o z i ń s k i, Władysław: Z estetyki i życia. – Lwów: Seyfarth & Czaikowski 1872. 215 s.
671. — Galiciana. – Lwów: Wild 1872. VIII, 132 s.
672. — Madonna Busowiska. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1892. 61 s.
673. — Opowiadania Imć Pana Wita Narwoja rotmistrza Konnej gwardyi koronnej... – Lwów: Seyfarth & Czaikowski 1873. 313 s.
674. — Patrycyat i mieszczaństwo lwowskie w XVI i XVII wieku. Z 73 rycinami... – Lwów: Gubrynowicz i Schmidt 1890. 305 s.
675. — Prawem i lewem. Obyczaje na Czerwonej Rusi w pierwszej połowie XVII wieku. Wyd. 2. przejrz. i znacznie pomnoż. T. 1.2. – Lwów: Altenberg 1904.
1. Czasy i ludzie, z 42 ryc. w tekście.
2. Wojny prywatne, z 50 ryc. w tekście.

676. — Sztuka lwowska w XVI i XVII wieku. Architektura i rzeźba. Z 103 rys. w tekście. Wyd. wznow. — Lwów: Altenberg 1901. III, 228 s.
677. — Życie polskie w dawnych wiekach. (Wiek XVI–XVIII). — Lwów: Altenberg /i in./ 1907. 232 s.
678. Ł o z i n ś k i j, Michajło: Pol'skij i ruśkij rewolucyjnij i Ukraina. 1. povne vid. — L'viv: Autor 1908. VII, 200 s.
679. L u b e r t o w i c z, Zygmunt: Krasiński, jako wieszcz narodowy. — Brody: West 1912. 44 s.
680. — Paleta barw i klejnotów w utworach Juliusza Słowackiego. — Brody /i in./: West 1910. 49 s. Brody, Gimn., Sprawozd. 1909/1910.
681. Ł u b i e ń s k i, Tomasz Wentworth: Kwestya polska w Rosyi. List otwarty do rosyjskich publicystów. Tłum. z języka rosyjskiego przez autora. 2. Wyd. — Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1902. 105 s.
682. L u b i e r z y ń s k i, Feliks: Illuzye. Komedya w 3 aktach. — Kraków: Gebethner 1911. 129 s.
683. L u b i ń s k a, Teresa: Do sumienia waszego mówię! — Warszawa: Centnerschwer 1913. 15 s.
684. L u d k i e w i c z, Zdzisław: Kwestya rolna w Galicji. — Lwów: Autor; Gubrynowicz 1910. 276 s.
685. Ł u n i ń s k i, Ernest: Wspominki. Z dni historycznych kart kilka. Z ilustr. — Warszawa: Orgelbrand 1910. 367 s.
686. Ł u s k i n a, Ewa: Chińskim tuszem. Nowele. — Kraków: Friedlein /i in./1906. 161 s.
687. — Viraginitas. Romans stylizowany. — Kraków: Friedlein /i in./ 198 s.
688. L u t n i a Robotnicza. Wydał Zygmunt Klemensiewicz. (Na grzbiecie: T. 1.). — Kraków: „Naprzód” 1906.
689. L u d o ś l a w s k i, Wincenty: Z dziedziny myśli. Studja filozoficzne 1888–1899. — Warszawa: Fiszer 1900. XVI, 341 s.
690. — Rozwój potęgi woli przez psychofizyczne ćwiczenia. Według dawnych aryjskich tradycji oraz własnych swoich doświadczeń podaje. — Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1909. XXXIX, 192 s.
691. — Wykłady Jagiellońskie. T. 1.2. — Kraków: Seminarjum Filoz. Narodowej Polskiej 1901/02.
1. Wykłady wstępne z przedm. o wychowaniu narodowem. 1901.
2. Poprzednicy Platona. Wyd. ludowe. 1902.

692. L u x e m b u r g, Rosa: Czego chcemy? Komentarz do programu Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy. – Warszawa: Socjaldemokracja Królestwa Polskiego i Litwy 1906. 67 s. (Biblioteka Socjaldemokratyczna. 12.).
693. — Z doby rewolucyjnej. Co dalej? Nr 3. – Warszawa: „Czerwony Sztandar” 1906. 35 s. (Socjaldemokracja Królestwa Polskiego i Litwy. Biblioteka Socjaldemokratyczna).
694. Sewer /tj. Ignacy M a c i e j o w s k i/: Biedronie. Powieść. Z ill. K. Tetmajera. – Petersburg: Grendyszyński 1896. 320 s.
695. — I. W kleszczach. Nowela. II. Magdusia. Obrazek malowany w słońcu. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1897. 192 s.
696. — Szkice z Anglii. Cz. 1.2. – Kraków: Szczepanowski & Potocki 1898. (Czytelnia Polska. 7.8.).
697. M a d e y s k i, Stanisław: Nasza opozycja. – Kraków: Kluczycki 1889. 29 s.
698. M a j e w s k i, Erazm: Nauka o cywilizacji. Prologomena i podstawy do filozofii dziejów i socjologii. – Warszawa: Wende 1908. VII, 332 s.
699. — O wpływie nauk przyrodniczych i lekarskich na pokonanie przesądów ciemnoty i zniknięcie chorób umysłowych zwanych demonycznymi... Kraków: Leon Majewski 1882. 44 s.
700. M a k o w s k i, Wacław: Godzina pogardy. (Wrażenia). – Wilno: Makowski 1906. 202 s.
701. — Zbrodnie, kary i sądy wyjątkowe. – Warszawa: „Społeczeństwo” 1911. 182 s.
702. M a k u s z y ń s k i, Kornel: Dusze z papieru. T. 1.2. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1911. 2 egz.
703. — Romantyczne historie. Wyd. 2. – Lwów: Księg. Polska B. Połonieckiego 1911. 207 s.
/Tytuł zwrócono W. Feldmanowi/.
704. — Połów gwiazd. – Lwów: Altenberg /i in./ 1908. 285 s.
705. M a ł e c k i, Antoni: Z dziejów i literatury. Pomniejsze pisma. – Lwów: Altenberg /i in./ 1896. VI, 370 s.
706. M a ł k o w s k i, Konstanty: Modlitewnik dla kobiet z w. XVI. Ułomek z rękopisu wydał Stanisław Ptaszycki. – Kraków: Akad. Umiej. 1905. 50 kart.
707. M a n t e u f f e l, Gustaw: Cywilizacja, literatura i sztuka w dawnej kolonii zachodniej nad Bałtykiem. Na podstawie badań najnowszych skreślił. Wyd. 2., przyozdobione 23 oryg. rysunkami. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1897. 123 s.

708. M a r a s s é, Mieczysław: Przegląd polskiej literatury ekonomicznej z uwzględnieniem stosunków ekonomicznych Królestwa Polskiego. – Kraków: Autor 1869. 73 s.
709. J. Pereświt /tj. Jadwiga M a r c i n o w s k a/: W długą noc. – Lwów: Druk. „Słowa Polskiego 1902. 21 s.
710. M a r c i n k o w s k a, Jadwiga: Sejm Wielki. Dramat historyczny w 4 aktach. – Warszawa: Orgelbrand 1911. 181 s.
711. M a r k o w s k a, Marya: Poezye. – Kraków: „Książka” /i in./ /1900/. 162 s.
712. Kruk /tj. Marya M a r k o w s k a/: Za wolność. Poemat. – Londyn: Księg. Polskiej Partii Socjalist. 1902. 30 s.
713. M a r r e n é-Morzkowska, Waleria: „Cyganerya Warszawska”. Z przedmową Henryka Callego. – Warszawa: Sikorski 1945. 157 s. (Biblioteka dzieł wyborowych. 374.).
714. M a s ł o w s k i, Ludwik: Listy do przyjaciela. – Lwów: Autor 1884. 87 s.
715. M a s s o n i u s, Maryan: Rozdwojenie myśli polskiej. – Warszawa: Radziszewski 1902 (1901). 48 s. /Z tomu zbiorowego: „W naszych sprawach”. T. 3./.
716. M a s z e w s k i, Stanisław: Garibaldi za oceanem. Luźne karty z życia włoskiego bohatera. 1783–1848. – Kraków: Wydawnictwo im. Tadeusza Kościuszki 1902. 187 s.
717. M a t e r y a ł y do historii Polskiej Partii Socjalistycznej i ruchu rewolucyjnego w zaborze rosyjskim od r. 1893–1904. T. 1.2. – Warszawa: Druk. Narodowa w Krakowie 1907–1911.
1. Rok 1893–1897. 1907.
2. Rok 1898–1901. 1911. („Życie”. Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. 11. 18.).
718. M a t e r y a ł y i myśli polityczne. T. 1.2. – Kraków: Anczyc 1903.
719. M a t u s z e w s k i, Ignacy: Dyabeł w poezyi. Historia i psychologia postaci uosabiających zło w literaturze pięknej wszystkich narodów i wieków. Studium literacko-porównawcze. Wyd. 2. Znacznie powiększ, i przerob. – Warszawa: Natanson 1899 (1900). 280, IV s.
720. — Słowacki i nowa sztuka. (Modernizm). Twórczość Słowackiego w świetle poglądów estetyki nowoczesnej. Studium krytyczno-porównawcze. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1902. 400 s.
721. — Weyssenhoff i „Laura” Wyspiańskiego. (Szkic polemiczny z powodu feljetonów krytycznych o Wyspiańskim). – Warszawa: Autor 1910 (1911). 56 s. /Z: „Sfinks”/.

722. M a u r e r, Henryk: Poczucie misji u Słowackiego przed r. 1831. – Cieszyn: „Druk. Tow. Domu Nar.” 1909. 32 s. /W: Maurer: Studya nad Słowackim podjęte w 100 rocznicę jego urodzin z powodu „Grobu Agamemnona”/.
723. M a y k o w s k i, Stanisław: Anelli Słowackiego w świetle najnowszych badań krytyczno-literackich. – Lwów: Połoniecki 1909. 79 s.
724. M a z a n o w s k i, Antoni: Marya Konopnicka. – Lwów /i in./: Zukerkandl /1913/. 214 s. (Charakterystyki literackie pisarzy polskich. 20.) (Biblioteka Powszechna. 871–874.).
725. — Młoda Polska w powieści, liryce i dramacie. – Kraków: Friedlein 1902. 199 s.
726. M a z a n o w s k i, Antoni: Przegląd najnowszych badań z historii literatury polskiej (1893–1896). – Kraków: Anczyc 1897. 82 s.
727. — Kazimierz Przerwa-Tetmajer. – Lwów /i in./: Zukerkandl /1911/. 131 s. (Charakterystyki literackie pisarzy polskich. 19.) (Biblioteka Powszechna. 832–833.).
728. — Stanisław Wyspiański. – Łęczów: Zukerkandl /1907/. 96 s. (Charakterystyki literackie pisarzy polskich. 16.) (Biblioteka Powszechna. 602–603.).
729. M a z a n o w s k i, Mikołaj: Seweryn Goszczyński. – Lwów /i in./: Zukerkandl /1909/. 95 s. (Charakterystyki literackie pisarzy polskich. 18.) (Biblioteka Powszechna. 651–652.).
730. — Józef Ignacy Kraszewski. – Lwów /i in./: Zukerkandl /1905/. 158 s. (Charakterystyki literackie pisarzy polskich. 15.) (Biblioteka Powszechna. 531–533.).
731. M a z u r k i e w i c z, Jan: Andrzej Towiański. Studium psychologiczne. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1901. 132 s.
732. M e h o f f e r, Józef: Uwagi o sztuce. Odpowiedź na list hr. Karola Lanckorońskiego w sprawie restauracji katedry na Wawelu. – Kraków: Autor; Spółka Wydawn. Polska w Kom. 1903. 15 s.
733. M e l i t e l e, noworocznik literacki. (Na pamiątkę jubileuszu Henryka Sienkiewicza zebrał Antoni Potocki). – Kraków: Tyszkiewicz 1902. 370 s.
/Tytuł zwrócono W. Feldmanowi/.
734. M e m o r i a ł studentów czeskich przeciwko fakultetowi teologicznemu. – Kraków: Czarnowska 1906. 14 s.
735. M e n a s z e s, Maciej: Żydzi a sprawa polska. – Lwów: Tow. Akad. „Zjednoczenie” 1913. 16 s. (Biblioteka popularna „Zjednoczenia”. Zesz. 1.).

736. M e n d e l s o n, Stanisław: *Historia ruchu komunalistycznego w Francji 1871 r.* – Lwów: Polskie Tow. Nakładowe 1904. 430 s.
737. M e r c z y n g, Henryk: *Polscy deści i wolnomyśliciele za Jagiellonów.* – Warszawa: Łazarski. 30 s. /W: „Przegląd Historyczny”. T. 12, Z. 3./.
738. M e s t e r, Jakób: *Ustawa o Reprezentacji Państwa z dnia 21 grudnia 1867 roku. Ordynacja wyborcza dla Rady Państwa z dnia 2 kwietnia 1873 roku i spis okręgów wyborczych w Galicyi i Krakowskiem w ich obecnem brzmieniu /Gesetz vom 2. April 1873 betreffend die Wahl der Mitglieder des Abgeordnetenhauses des Reichrates, pol./.* Ustawa o prawie zgromadzenia się z dnia 15 listopada 1867 roku. Zestawił i przetłóm. – Kraków: Zwoliński 1897. 84 s.
739. Miron /tj. Aleksander M i c h a u x/: *Poezye.* – Warszawa: Pa-procki 1884. 160 s.
740. M i c i ń s k i, Tadeusz: *W mrokach złotego pałacu czyli Bazyliss Teofanu. Tragedja z dziejów Bizancjum X. wieku.* – Kraków: Gebethner 1909. VIII, 243 s.
741. — *W mroku gwiazd ... Poezye.* – Kraków: Autor; Gebethner 1902. 155 s.
742. — *Nietota. Księga tajemna Tatr.* – Warszawa: Kasa Przeworności i Pomocy Warsz. Pomocników Księgarskich /1910/. 487 s.
743. — *Książ Patiomkin.* – Kraków: Friedlein 1906. 116 s.
744. — *Walka o Chrystusa.* – Warszawa: Sadowski 1911. 139 s.
745. — *Do źródeł duszy polskiej.* – Lwów: Altenberg 1906. 180 s.
746. M i c k i e w i c z, Adam: *Artykuły Pielgrzymy Polskiego. Wyd. 4.* – Paryż: Księgarnia Luxemburska 1866. 64 s. (Biblioteka ludowa polska).
747. — *Artykuły polityczne. Red.: Bolesław Limanowski.* – Kraków: Wydawnictwo Młodzieży im. A. Mickiewicza 1893. XXXVIII, 126 s. (Wydawnictwo Młodzieży im. A. Mickiewicza. T. 1.).
748. — *Dziady. Cz. I, II i IV. Z ilustracyami Cz. B. Jankowskiego.* – Lwów: Altenberg 1896. 115 s.
749. — *Dziady. Sceny dramatyczne, tak, jak były grane w Teatrze Krakowskim dnia 31 paźdz. 1901. Wydał St. Wyspiański.* – Kraków: Nakł. własnym. Gebethner 1901. 180 s.
750. — *Korespondencya. T. 1.2.* – Paryż: Księgarnia Luxemburska 1870–1872.

751. — Książka zbiorowa ku uczczeniu pamięci Adama Mickiewicza w stuletnią rocznicę urodzin poety. — Petersburg: Grendyszyński 1898. 218 s.
752. — Pisma nie objęte czterotomowym wydaniem warszawskiem. 2 tomy w 1. Wyd. 2. — Lwów: Altenberg 1904. 381, 216 s. (Towarzystwo Zachęty Nauk Społecznych).
753. — Rozprawa o Jakóbie Boehmem. Tłumaczył Piotr Chmielowski. — Warszawa: Przegląd Filozoficzny 1898.
754. — Pod Stoczkim. (Tydzień miodowy rekruta). /Semaine de miel d'un conscrit, pol./ Z słowem wstępnem Wiktora Gomulickiego. — Warszawa: Bogusławski 1911. 31 s. (Książnica literacka. 1.).
755. — Trybuna ludów. /La Tribune des peuples, pol./. Wydał i przedmową zaopatrzył. Przełożył z franc. Antoni Krasnowolski. — Warszawa: „Biblioteka Naukowa” 1907. 331 s.
756. — Wykłady o literaturze słowiańskiej. Wygłoszone w Kolegium francuskim w Paryżu w latach 1840–1841 /Les Slaves. Cours professé au College de France/. Przekład Feliksa Wrotnowskiego uzup. i popr. uwagami autora. T. 1–7. — Lwów: Słowa Polskie 1900. (Biblioteka „Słowa Polskiego”).
757. M i e c z y s ł a w, G.: Sprawa wychowania narodowego a Wincenty Lutosławski. Odczyt. — Kraków: Księg. Wojnara 1903. 49 s.
758. M i e l ż y ń s k i, Maciej: Wyprawa na Litwę opowiedziana według zapisków. — Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1908. 68 s.
759. M i e s e s, Mateusz: W kwestyi nienawiści rasowej. — Lwów: Altenberg /i in./ 1912. 129 s.
760. M i g d a ł, Wincenty: W jaki sposób polskie instytucje finansowe popierają polski przemysł w Galicyi. (Kwiatki z Białej). List otwarty do W. P., Dra Kazimierza Niżyńskiego, dyrektora Powiatowego Towarzystwa Zaliczkowego i kierownika Ekspozytury Banku Krajowego w Białej. — Biała: Autor 1914. 43 s.
761. M i k u l s k i, Antoni J.: Marya Bartus. (Poetka nauczycielka). Sylwetka literacka. — Kraków: Gebethner 1908. 39 s.
762. M i l e w s k i, Edward: Kwitnące ciernie. — Kraków: „Naprzód” 1906. 80 s.
763. — Kooperacya i jej znaczenie w Polsce. (Przedm.: Leon Władysław Biegeleisen). — Kraków: Centr. Biuro Wydawnictw N. K. N. 1915. 61 s. (Wydawnictwa Instytutu Ekon. N. K. N. 3.).
764. M i l e w s k i, Edward: Sklepy społeczne. Rzecz o kooperacji spóżywców. — Lwów: Związek Stowarzyszeń Zarobkowych i go-

- spodarczych 1910 (1911). 239 s. (Współdzielcza biblioteczka „Odrodzenia”. 1.).
765. M i ł k o w s k i, Edward: Ave Vita! Poezye. – Warszawa: Centnerszwer /i in./1907. 48 s.
766. M i ł k o w s k i, Zygmunt: Odpowiedź na adresy Młodzieży Polskiej. – Kraków: „Nowa Reforma” 1883. 15 s.
767. — Skarb Narodowy Polski. Nieco o Lidze Narodowej. – Lwów: Tow. Wydawn. 1905. 211 s. /W: Miłkowski: Od kolebki przez życie/.
768. M i ł k o w s k i, Zygmunt (T. T. Jeż): Sylwety emigracyjne. – Lwów: Słowo Polskie 1904. 321 s.
769. M i ł k o w s k i, Zygmunt Fortunat: Rzecz o obronie czynnej i o Skarbie Narodowym. Wyd. nowe, rozszerz, i do stosunków obecnych zastosowane. – Kraków: Wojnar 1910. 126 s.
770. M i ł o s z, Oskar – Władysław: Méphiboseth. – Paris: Figuière 1914. 67 s. (Collection de „Vers et prose”).
771. M i n k i e w i c z, Romuald: O dysharmonjach w naturze ludzkiej, o śmierci naturalnej i t. zw. Instynkcie śmierci. (Uwagi krytyczne nad książką prof. Miecznikowa). – Warszawa: Księg. Naukowa 1905. 47, IX s.
772. M i n k i e w i c z, Romuald (Kazimierz Romin): O pełni życia i o komunie duchowej. – Kraków: Mortkowicz 1907. 77 s.
773. M i s s o n a, Kazimierz: Dziady, dzieło Adama Mickiewicza w 6 odsł. ułożył. (Muzykę podał Jan Głowacki). – Kołomyja: West w Brodach 1906. 78 s.
774. Mleczko, Stanisław: Serce a heksametr czyli geneza metryki poetyckiej w związku z estetycznym kształceniem się języków, szczególnie polskiego. – Warszawa: Wende 1901. XXII, 305 s.
775. Prawdzic z Kosarzw /tj. Alfred M ł o c k i/: Krótki rys walki zasad w Europie. Wyd. 2. – Lipsk: Autor 1870. 528 s.
776. Jan Brzoza /tj. Feliks M ł y n a r s k i/: Zagadnienie polityki niepodległości. – Kraków: Autor 1811. V, 218 s.
777. M o c h n a c k i, Maurycy: Pisma po raz pierwszy edycją książkową objęte. Wydał i przedm. poprzedził Artur Śliwiński. – Lwów: Połoniecki /i in./1910. XVI, 514 s.
778. M o k ł o w s k i, Kazimierz: Sztuka ludowa w Polsce. Cz. 1. Dzieje mieszkań ludowych. Cz. 2. Zabytki sztuki ludowej. – Lwów: Altenberg 1903. 552 s.
779. M o k r z y ń s k i, Józef: Polens ekonomiska krafter. Nagra viktiga anmärkningar rörande det ekonom. livet i hela Polen ome-

- delbart före Kriget. Med förord av Kart T. Petander, Doc. (Med 6 kt.) Korrekturet har benäget granskats av Dr. Alfred Jensen, Stockholm: Polonia 1917. 172 s.
780. M o n d a l s k i, Wiktor: Z trzecim pułkiem legionów. – Kraków: Centralne Biuro Wydawnictw N. K. N. 1916. 241 s.
781. M o r a c z e w s k i, Jędrzej: Jak Stańcyzy rządzą Galicyą? Odczyt p. t. „Budżet krajowy” wygłoszony w Towarzystwie Uniwersytetu Ludowego im. Adama Mickiewicza w Krakowie. – Kraków: „Naprzód” /i in./ 1908. 29 s. (Biblioteka polityczno-społeczna „Prawa Ludu”. 13.).
782. M o r a w s k i, Franciszek: Z zachodnich kresów. Szkice i rozpatrywania. – Kraków: Świat Słowiański 1906. VII, 412 s.
783. — Wizyta w sąsiedztwo i Listy poetyckie. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1909. 21 s. (Biblioteczka Uniwersytetów Ludowych i Młodzieży Szkolnej. 113.).
784. M o r a w s k i, Maryan: Asemityzm. – Kraków: Anczyc 1896. 31 s. /W: „Przegląd Powszechny”/.
785. — Wieczory nad Lemanem. – Kraków: Anczyc 1896. VIII, 181 s. /W: „Przegląd Powszechny”/.
786. M o s z c z e ń s k a, Iza: O wychowaniu religijnem. /Paryż:/ „Panteon”. Warszawa: Centnerszwer /1909/. 20 s. /W: „Panteon” 1./.
787. /M o s z y ń s k a, Anna:/ Uczucia i widzenia Polski w roku 1846. – Kraków 1848.
788. M o s z y ń s k i, Jerzy: Audiatur et altera pars. – Kraków: Autor 1896. 68 s.
789. — Z powodu pięćdziesięcioletnich roczników „Czasu”. – Kraków: Autor 1899. 27 s.
790. — Rzut oka na politykę austriacko-polską 1880 roku. – Kraków: Autor (Gebethner) 1880. 144 s.
791. M o s z y ń s k i, Jerzy: Kilka słów z powodu artykułów noworocznych gazety „Swiet” i „S. Pietierburgskija Wiedomosti”. – Kraków: Autor 1897.
792. — Śpiew łabędzi czyli kapitulacya Jerzego Moszyńskiego przed kocią muzyką „Czasu” i „Przeglądu Polskiego” dyrygowaną przez hr. Ludwika Dąbieckiego. – Kraków: Autor 1899. 14 s.
793. M o w y wygłoszone na wiecu polsko-katolickim w Poznaniu dnia 17 grudnia 1906 roku. – Poznań: „Straż” 1907. 64 s. (Wydawnictwo „Straży”. 4.).
794. M ü h l s t e i n, Anatol: Asymilacja, polityka i postęp. – Warszawa: Ambroziewicz 1913. 40 s.

795. N a l e p i ń s k i, Tadeusz: Gaśnienie. – Kraków: Gebethner /i in./ 1905. 59 s.
796. — On idzie! Rzecz o Królu-Duchu Rosyi. – Kraków: Gebethner 1907. 186 s.
797. — Śpiewnik rozdarty. Nowele. – Warszawa: Orgelbrand /1914/. 299 s.
798. Rygier-N a ł k o w s k a, Zofja: Kobiety. Powieść. 1. Lodowe pola. 2. W czerwonym ogrodzie. 3. Pieśń miłości. – Warszawa: Księg. Powszechna 1906. 272 s.
799. — Lustra. – Kraków: „Książka” 1914. 154 s.
800. — Narcyza. Powieść. Wyd. 2. – Kraków: „Książka” /1911/. 350 s.
801. — Noc podniebna. Nowele. – Warszawa: Sierzputowski 1911. 48 s. (Książnica Literacka. 3.).
802. — Rówieśnice. Powieść. – Warszawa: Kasa Przeworności i Pomocy Warszawskich Pomocników Księgarskich 1909. 388 s.
803. — Tajemnice krwi. – Warszawa: Autorka; Gebethner & Wolff 1917. 146 s.
804. N a ł k o w s k i, Wacław: Jednostka i ogół. Szkice i krytyki psycho-społeczne. – Kraków: Czatowicz 1904. 510 s.
805. — Sienkiewicziana. Szkice do obrazu. – Kraków: Autor 1904. 87 s.
806. N i e b e z p i e c z e ń s t w o obecnej chwili przez autora broszury „Naród a religia”. – Poznań: Kraszewski 1876. 26 s.
807. N i e m o j e w s k i, Andrzej: Któż ten mąż? (Widzenie księdza Piotra, Dziadów cz. III, scena V). – Kraków: Autor 1903. 34 s.
808. — Legendy. Ozdobił Stanisław Dębicki. – Lwów: Altenberg 1902. 240 s.
809. — Ludzie rewolucji. – Kraków: Kavka 1906. 133 s.
810. — Poezje. – Kraków: Kornecki 1891. 104 s.
811. — Polonia irredenta. – Lwów: Połoniecki 1907. 84 s.
812. Lambro /tj. Andrzej N i e m o j e w s k i/: Juliusz Słowacki. – Lwów: „Promień” 1902. 23 s. (Wydawnictwo Tow. „Uniwersytet Ludowy” im. Mickiewicza).
813. N i e m o j e w s k i, Andrzej: Sprawa legend. Objaśnienia katechizmu. Przyczynek do dziejów kultury w Polsce na początku XX stulecia. – Warszawa: Biliński & Maślankiewicz 1909. 112 s. (Wydawnictwo „Myśli niepodległej”).
814. — Wybór poezyi. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1899. 226 s.
815. — Stanisław Wyspiański. Studium literackie. – Warszawa: „Biblioteka samokształcenia” 1903. 48 s.

816. N o r w i d, Cyprian Kamil: O sztuce (dla Polaków)... – Paryż: Autor 1858. 24 s.
817. — Wybór poezji. Zebrał i objaśnieniami opatrzył Roman Zrębowicz. Portret poety według akw. Fr. Siedleckiego. Wyd. 2. przejrz. i pomn. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1911. 259 s.
818. N o s s i g, Alfred: Nowe drogi w syonizmie. – Lwów: „Moriah” 1905. 31 s.
819. — Kolonizacja żydowska w Palestynie /Das judische Kolonisations-programm, pol./. (Przekład z niemieckiego manuskryptu). – Lwów: „Kadimah” 1904. 45 s.
820. — Jan Prorok. Opowieść na tle galicyjskiem z r. 1880 w 9 księgach. – Lwów: Księg. Polska 1892. IV, 446 s.
821. N o w a c z y ń s k i, Adolf: Nowe Ateny. Satyra na Wielki Kraków. – Warszawa: Autor; Gebethner & Wolff 1913. 354 s.
822. — Bóg wojny. – Kraków: Gebethner 1908. 142 s.
823. — Co czasy niosą. Z portr. autora. – Warszawa /i in./: Sadowski 1909. 151 s. (Nowości literackie. 13.).
824. — Siedem dramatów jednoaktowych. – Lwów: Księg. Polska /i in./ /1904/. 308 s.
825. — Facecye sowizdrzalskie. O ludziach pióra, pędzla, nożyc dla ludzi pióra, pędzla, nożyc. – Kraków: Nakł. Druk. Narodowej 1903. 84 s.
826. — Wielki Fryderyk. Powieść dramatyczna. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1910. VIII, 352 s.
827. — Smocze gniazdo albo wybawienie dyabła z szlacheckiej opresyi. Dramat z czasów Zygmuntych. – Warszawa: Centnerszwer 1905. 232 s.
828. — Meandry. – Warszawa: Orgelbrand /i in./ 1911. 88 s.
829. — Jegomość Pan Rey w Babinie. Świecka krotofila w 3 sprawach na czterechsetny Anniwersarz. – Kraków: Wiediger 1906. 151 s.
830. — Car Samozwaniec czyli polskie na Moskwie gody. Kronika sprawdziwa o Dmitrze Joannowiczu, jedynorocznym autokratorze, jako się wznosił i padł on z przyczyny furyjej pani fortuny caricy wiecznej. W 6 obrazach i epilogu działająca się. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1908. 406 s.
831. — Skotopaski sowizdrzalskie. – Kraków: /Nakł./ Druk. Narodowej 1904. 102 s.
832. — Starościc ukarany czyli Niedole zoila. Tragikomedja z czasów Stanisława Augusta w 4 aktach. – Warszawa–Lwów: Laskauer 1906. 185 s. (Książnica Polska. 5.).

833. — Studya i szkice. — Lwów: Tow. Wydawn /i in./ 1901. 302 s.
834. — Wczasy literackie. — Warszawa: Fiszer 1906. 326 s.
835. — Oskar Wilde. Studium. Aforyzmy. Nowele. — Kraków: Wiediger 1906. 125 s.
836. — Wizerunek Mikołaja Reja z Nagłowic. — Warszawa: Fiszer 1905. 97 s.
837. N o w i c k i, Franciszek H.: Poezye. — Kraków: Autor. Seyfarth & Czajkowski 1891. 88 s.
838. N o w o d w o r s k i, Witold: Jan Zamojski. Jego życie i działalność polityczna. Zarys biograficzny. Z portr. Jana Zamojskiego. — Petersburg: Grendyszyński 1898. 98 s. (Życiorysy sławnych Polaków. 5.).
839. N u s b a u m-Hilarowicz, Józef: Dziedziczność w świetle badań dzisiejszych. — Warszawa: Kowalewski 1897. 84 s.
840. — Szlakami wiedzy. Odczyty dla wykształconego ogółu o zagadnieniach biologii współczesnej. Z portr. autora, 8 tabl. i liczn. rys. w tekście. — Lwów: Połoniecki /i in./. 334 s.
841. — Uczeni i uczniowie ... — Lwów: Altenberg /i in./ 1910. 123 s.
842. — Z zagadek życia. Szkice i odczyty z dziedziny biologii. — Lwów: Altenberg /i in./ 1900. 205 s. (Wiedza i życie. Rok 2, T. 4.).
843. N u s b a u m-Hilarowicz, Józef: Z zagadnień biologii i filozofii przyrody. (Z portretami: Darwina, Weismanna i Huxleya). — Lwów: Altenberg 1899. 216 s. (Wiedza i życie. Rok 1, T. 2.).
844. N u s s b a u m, Hilary: Historia żydów od Mojżesza do epoki obecnej. Opracował podług najwiarogodniejszych źródeł. T. 1–5. — Warszawa: Majzner 1888–1890.
845. N u s s b r e c h e r, Zygmunt: Sejmowa ankieta w sprawie „nędzy żydowskiej”. — Kołomyja: Kisielewski 1910. 34 s. (Wydawnictwo Żydowskiej Partii Socjalno-Demokratycznej w Galicyi).
846. O. A. Stare miasto. Obrazki z niedawnych lat. Poezye. — Kraków: Gebethner 1902.
847. O c h o r o w i c z, Julian: Bezwiedne tradycje ludzkości. Studium z psychologii historii. — Warszawa: Kowalewski 1898. 230 s.
848. — Wiedza tajemna w Egipcie. (Opowiadanie historyczno-przyrodnicze). Istota bytu. (Legenda historyczno-filozoficzna). Z przedm. Ignacego Matuszewskiego. — Warszawa: Granowski & Sikorski 1898. 159 s. (Biblioteka dzieł wyborowych. 30.).
849. O k ó l n i k i Towarzystwa Demokratycznego Polskiego. Od 13 listopada 1837 r. do 25 grudnia 1838 r. — Poitiers: Saurin 1838. 284 s.

850. O l k i e w i c z, Aleksander: Rozdźwięki. Nowele. – Warszawa: Kasa Przeworności i Pomocy Warsz. Pomocników Księg. 1917. 227 s.
851. O l s z e w s k i, Maryan: Droga sugerowanego optymizmu. Napisał i ozdobił. – Lwów: Altenberg 1906. 32 karty.
852. — Rozwój polskiego malarstwa. Cz. 1. /Więcej się nie ukazało/. – Kraków: Friedlein /i in./ 1907.1. (Od baroku do Matejki). Z 25 rys. 183, VII s. (D. E. Friedleina Biblioteka podręczników. 6.).
853. O p a ł e k, Mieczysław: Dzieciom polskim na gwiazdkę w wielkim roku wojny 1915. – Kraków: Centralne Biuro Wydawnictw N. K. N. 1915. 45 s.
854. O r d y n i e c, H.: Kwestya ludu starozakonnego w Polsce. – Kraków: Autor 1872. 19 s.
855. Orkan, Władysław /tj. Franciszek Smreczyński/: Drzewiej. Powieść. – Kraków: „Książka” 1912. 189 s.
856. — Pomór. Powieść. – Kraków: Krzyżanowski /i in./ 1910. 172 s.
857. — Franek Rakoczy. Epilog w 3 aktach. – Lwów: Tow. Wydawn. 1918. 122 s.
858. — W roztokach. Powieść. T. 1.2. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1903.
859. — Z martwej roztoki. – Kraków: „Książka” 1912. 201 s.
860. — Skąpany świat. Dramat w 4 aktach z epilogiem. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1903. 70, 2 s.
861. — Nad urwiskiem. Szkice i obrazki. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1900. 216 s.
862. — Wina i kara. Tragedya w 3 aktach. – Kraków: „Książka” /usw/ 1905. 127 s.
863. — Z tej smutnej ziemi. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1903. 144 s.
864. O r z e c z e n i e komisji w sprawie Muzeum Narodowego w Rapperswilu. Druk jako rękopis. – Rapperswil 1911; Lwów: Jakubowski. 29 s.
865. O s t a s z e w s k i-Barański, Kazimierz: Krwawy rok. Opowiadanie historyczne. – Złoczów: Zukerkandl 1896. 296 s.
866. — Wacław Michał Zaleski (1799–1849). Zarys biograficzny. Słowo wstępne napisał Adam Krechowicki. – Lwów: Schmitt 1912. XIV, 387 s.
867. O s t r o w i e c, Zbigniew: „Naprzód”, organ Polskiej Partji Socjalno-Demokratycznej o „Zjednoczeniu”, organie Młodzieży Socjalistycznej. (Przyczynek do charakterystyki bagna galicyjskiego). – Kraków: „Zjednoczenie” 1905. 14 s.

868. O s t r o w s k a, Bronisława: Aniołem dźwięku. – Warszawa /i in./: Gebethner & Wolff /1913/. 552 s.
869. — Chusty ofiarne. – Warszawa: Mortkowicz 1910. 102 s. (Pod znakiem poetów. 4.).
870. — (Edma Mierz): Opale. Poezye. – Warszawa: Fiszer 1902. 96 s.
871. — /: Poezye, Lwów/ Polskie Tow. Nakładowe 1905. 125 s.
872. P a r v u s /tj. Aleksander Helphand/: Oportunizm socjalistyczny w praktyce /Der Opportunismus in der Praxis, pol./ Tłómaczenie z niemieckiego. Wydawnictwo Pol. Par. Soc. „Proletaryat”. – Kraków: Zieliński 1903. 54 s.
873. P a w i ń s k i, Adolf: Sejmiki ziemskie. Początek ich i rozwój aż do ustalenia się udziału posłów ziemskich w ustawodawstwie sejmu walnego 1374–1505. – Warszawa: Autor 1895. VIII, 240 s.
874. P a w l i c k i, Stefan: Żywot i dzieła Ernesta Renana. Wyd. nowe pow. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1896. IX, 479 s.
875. P a w l i k o w s k i, Jan Gwalbert: Ze studyów nad Królem Duchem. Cz. 1. Mistyka Słowackiego. – Lwów: Altenberg /i in./ 1909. XV, 548 s.
876. /P a w l i k o w s k i, Mieczysław/: Literatura Jezuicka w Krakowie. – Kraków: „Kraj” 1873. 55 s. /W: „Kraj”/.
877. P a y g e r t, Kornel: Rzut oka na działalność kraju na polu jego uprzemysłowienia. – Lwów: Autor; Księg. Polska 1905. 34 s. /W: „Przewodnik naukowy literacki”/.
878. Schnür-P e p ł o w s k i, Stanisław: Z tajnego archiwum (kartka z dziejów Galicyi). – Lwów: Spółka Wydawn. 1896. 110 s. /W: „Słowo Polskie”/.
879. — Z przeszłości Galicyi (1772–1862). T. 1.2. – Lwów: Jakubowski & Zadurawicz 1894.
880. — Wódz legionistów. (Opowiadanie dziejowe z lat 1790–1818). – Lwów: „Słowo Polskie” 1900. 193 s. (Biblioteka „Słowa Polskiego”).
881. Res /tj. Feliks P e r l/: Jak odpowiadać na zarzuty przeciwników? – Warszawa: „Życie” 1913. 89 s. (Biblioteczka popularna „Życia”. 17.).
882. P e r l, Feliks: Komunizm w pierwotnym chrześcijaństwie. – Warszawa: Tow. Wydawnictw Ludowych 1906. 14 s. (Towarzystwo Wydawnictw Ludowych. 19.).
883. Res /tj. Feliks P e r l/: Koordynacja czy utożsamienie? (Kilka słów o naszym stosunku do rewolucyi rosyjskiej). – Warszawa:

- Druk. Narodowa w Krakowie 1907. 32 s. („Życie”. Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. T. 3.).
884. — Kwestya polska w oświetleniu „Socyaldemokracji” polskiej. — Warszawa: „Życie” 1907. 89 s. („Życie” Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. T. 6.).
885. P e r z y ń s k i, Włodzimierz: Aszantka. Komedia w 3 aktach. — Lwów: Połoniecki /i in./ 1907. 74 s.
886. — Idealiści. 3 jednoaktowe fragmenty sceniczne. Dług wdzięczności. Sezon. Recenzyjka. — Lwów: Połoniecki /usw/ 1909. 58 s.
887. — Nowele. — Lwów: Połoniecki /i in./ 1909. 141 s.
888. — Poezye. — Warszawa: Okręt 1902. 74, II s.
889. — Lekkomysłna siostra. Komedia w 4 aktach. — Lwów: Połoniecki /usw/ 1907. 87 s.
890. — Majowe słońce. Komedia w 1 akcie. — Lwów: Połoniecki /i in./ 1907. 24 s.
891. — Świat po wojnie. — Warszawa /i in./: Gebethner & Wolff 1917. 55 s.
892. P i e k o s i ń s k i, Franciszek: Ludność wieśniacza w Polsce w dobie piastowskiej. Skreślił. — Kraków: Autor 1896. 151 s. /W: Piekosiński: Studya, rozprawy i materiały z dziedziny historii polskiej i prawa polskiego. T. 1./.
893. P i e t k i e w i c z, Zenon: Siły i środki ludu naszego. Zarys warunków ekonomicznych ludności włościańskiej w Królestwie Polskim. — Warszawa: Księg. Naukowa 1905. 202 s.
894. P i e t r z y c k i, Jan: O Erosie w winie. Przekłady z Safony, Anakreonta i poetów polsko-łacińskich. Wyd. 2. — Lwów: Chmielowski /i in./ 1911. 33 s.
895. — Powstanie listopadowe w dramatach Stanisława Wyspiańskiego. Uwagi historyczne i literackie. — Lwów: Księg. Powszechna 1909. 61 s.
896. M i r a n d o l a, F. /tj. Franciszek P i k/: Liryki. — Kraków: Druk. Narodowa 1901. 61 s.
897. P i l a t, Roman: Historia literatury polskiej. Wykłady uniwersyteckie ... pod red. Dra Wilhelma Bruchnalskiego. T. 2, Cz. 1.2.4, 1.2. /Więcej się nie ukazało/. Lwów: Altenberg /i in./ 1908–1909. 2. Historia poezji polskiej w. XVI i w trzech pierwszych dziesiątkach lat w. XVII (1500–1632).
Cz. 1. Rozwój poezji łacińskiej w pierwszej połowie XVI w. Rej. Kochanowski. Opracowali... Bruchnalski i Dr Stanisław Kosowski. 1909.

2. Następcy i naśladowcy Kochanowskiego. Opracował Stanisław Kossowski. 1909.
- 4,1. *Historia poezji polskiej XVIII wieku. Czasy Stanisława Augusta (1764–1795)*. Oprac. Dr Ludwik Bernacki. 1908.
2. *Historia ... XVIII–XIX wieku. Czasy poroborowe i Księstwa Warszawskiego (1795–1815)*. Oprac. Dr Konstanty Wojciechowski. 1908.
898. P i l a t, Tadeusz: *Uwagi nad książką p. Stanisława Szczepanowskiego pod napisem „Nędza Galicyi”* – Warszawa: Ratyński 1888. 41 s. /W: „Biblioteka Warszawska”/.
899. P i l s u d s k i, Józef: *Walka rewolucyjna w zaborze rosyjskim. Fakty i wrażenia z ostatnich lat dziesięciu. Cz. 1. /Więcej się nie ukazało/*. – Kraków: „Naprzód” 1903. VIII, 272 s.
1. Bibuła.
900. Tensam /tj. Erazm P i l t z/: *W chwili ciężkiej i trudnej*. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1912. 38 s.
901. *Scriptora* /tj. Erazm P i l t z/: *Nasza młodzież*. Wyd. 2. stereot. z dodaniem rozdziału „Odpowiedź krytykom”. – Kraków: Anczyc 1903. 210 s. (Materiały i myśli polityczne. 1.).
902. *Publicysta z Warszawy* /tj. Erazm P i l t z/: *Obrachunki polityczne*. Skreślił. /1./ 2. – Kraków: Anczyc 1896.
- /1./ *Rosya wobec Polski*. Wyd. nowe.
2. *Polska wobec Rosyi*.
903. P i l t z, Erazm: *Polityka rosyjska w Polsce. List otwarty do kierowników polityki rosyjskiej*. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1909. 100 s.
904. *Scriptora* /tj. Erazm P i l t z/: *Nasze stronnictwa skrajne*. – Kraków: Anczyc 1903. XVII, 385 s. (Materiały i myśli polityczne. 2.).
905. P i l t z, Erazm: *O naszym stronnictwie. Przemówienie na ogólnym zebraniu Stronnictwa polityki realnej odbytem w Warszawie ... 1910 r.* – Warszawa: Zarząd Stronnictwa polityki realnej 1910. 32 s.
906. *Swojaka* /tj. Erazm P i l t z/: *Wobec wojny. Głos z Warszawy*. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1904. 58 s.
907. P i n i, Tadeusz: *Mickiewicz jako wydawca poezji Garczyńskiego*. – Lwów: Tow. lit. im. A. Mickiewicza 1898. 48 s.
908. — *Dwaj poeci filozofowie. Szkic literacki*. – Lwów: Gubrynowicz & Schmidt 1900. 31 s.

909. — Zygmunta Krasińskiego tak zwany „Niedokończony poemat”. (Próba genezy). — Lwów: Gubrynowicz & Schmidt 1896. 43 s. /W: „Przewodnik naukowy i literacki”/.
910. — Studium nad genezą „Irydiona” Zygmunta Krasińskiego. — Lwów: Gubrynowicz & Schmidt 1899. 74 s.
911. Brzeg-P i s k o z u b, Adam: Krasiński a Wyspiański. 1. — Lwów 1912. 30 s.
912. — Zmierzch romantyzmu. Zarys poezji powstania styczniowego. — Lwów: „Kultura i Sztuka” 1913, 147 s.
913. — Do źródeł twórczości St. Wyspiańskiego. Studium o „Legionie”. — Lwów: Połoniecki 1913. 83 s.
914. P i s m o Towarzystwa Demokratycznego Polskiego. Część 1.2. — Poitiers: Saurin 1837–1840.
915. P ł a ż e k, Feliks: Trzy struny. Arsinoe. Zwiastowanie. Legenda o królowej Alkestis. — Lwów: Gubrynowicz 1914. 92 s.
916. W pięćdziesięcioletnią rocznicę zniesienia pańszczyzny w Galicyi. Chłopskie poddaństwo w Polsce. — Lwów: „Naprzód” /i in./ 1898. 85 s.
917. P o l, Wincenty: Pieśń o domu naszym. — Lwów: Wincenty Pol 1866. 155 s.
918. Janusz /tj. Wincenty P o l/: Pieśni. T. 1–3. — Lwów: Autor 1863.
1. (1831–1833).
2. (1833–1835).
3. (1835–1846).
919. P o l e n l i e d e r deutscher Dichter. — Lemberg: Połoniecki 1915. 32 s.
920. P o l i t y k czyli zbiór praktycznych uwag jak się należy przyzwyczoić zachować w towarzystwie i unikać najbardziej rażących nawyknień dla wszystkich, którzy tego potrzebują. — Drukowano w Galicyi /tj. Kraków/: Autor; Spółka Wydawn. Polska 1910. 177, IV s.
921. Przyszła P o l s k a jako droga do pokoju w Europie. — Berlin 1899. 32 s.
922. B. Jawnut /tj. Karol P o p i e l/: Trzy zagadnienia ruchu niepodległościowego. 1. Z powodu środków i celów kilka słów. 2. Warunki działania. 3. Pokój czy wojna. — Lwów: Spółka Wydawn. 1912. 56 s.
923. P o p ł a w s k i, Jan Ludwik: Pisma polityczne. Wyd. pośmiertne z portr. autora. Z przedmową Zygmunta Wasilewskiego. T. 1.2. — Kraków: Gebethner & Wolff 1910.

924. P o p o w s k i, Józef: Narodowość – rasa. (Słowiaństwo-panslawizm.) – Kraków: Autor; Spółka Wydawn. Polska 1893. 120 s. /W: „Przegląd Polski”/.
925. P o r ę b o w i c z, Edward: Andrzej Morsztyn przedstawiciel baroku w poezji polskiej. – Kraków: Akad. Umiej. 1893. 95 s. /W: Rozprawy Akad. Umiej. w Krakowie. Wydział filol. T. 21./.
926. P o t o c k a, Anna hr: Pamiętniki /Memoires, pol./. Tłum. J. A. Z przedm. Piotra Chmielowskiego. T. 1.2. – Warszawa: Granowski & Sikorski 1898. (Biblioteka dzieł wyborowych. 32. 33.).
927. P o t o c k i, Antoni: Marya Konopnicka. Szkic literacki. – Lwów: Tow. Wydawn. 1902. 94 s.
928. — Portret i krajobraz angielski. Z 84 ilustr. – Lwów: Altenberg /i in./ /1907/. 123 s. (Wydawnictwo Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych we Lwowie). (Nauka i sztuka. T. 6,1.).
929. — Szkice i wrażenia literackie. – Lwów: Tow. Wydawn. 1903. IX, 316 s. 2 egz.
930. — Stanisław Wyspiański. Studium literackie. – Lwów: Tow. Wydawn. 1902. 150 s. 2 egz.
931. — Wychowawcze zadania ogółu. Szkolnictwo francuskie od 1870–1895. Rok dziecięcy. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1907. 202 s.
932. P o t o c k i, Józef Karol: Współzawodnictwo i współdziałanie. – Lwów: /Tow. Wydawn./ /i in./ 1900. 443 s.
933. Z p o w o d u wyboru prezydenta miasta Krakowa. – Kraków: „Nowa Reforma” 1904. 46 s. /W: „Nowa Reforma”/.
934. P o w s t a n i a polskie. /1.2/. – Wiedeń: Bondy /1907–08/.
/1./ Bartoszewicz, Kazimierz: Dzieje insurekcji Kościuszkowskiej. /1907/.
/2./ Sokołowski, August: Dzieje powstania listopadowego. /1908/.
935. Bożawola-P o z n a ń s k i, M. M.: Cabaretiana. – Warszawa: Sierżputowski 1911. (Książnica czwarta. 4.).
936. P r a w d a. Książka zbiorowa dla uczczenia dwudziestopięcioletniej działalności Aleksandra Świętochowskiego 1870–1895. – Lwów: Altenberg; Petersburg: Grendyszyński 1899. LXXIX, 525 s.
937. Program Stronnictwa demokratyczno-narodowego w zaborze rosyjskim. – Kraków: „Przegląd Wszechpolski” 1903. 59 s.
938. P r o g r a m Polskiego Stronnictwa Demokratyczno-Narodowego w państwie austriackim. Uchwalony na 2 zjeździe stronnictwa

- w dniu 8 i 9 grudnia 1905 we Lwowie. – Lwów: Druk. Słowa Polskiego 1906. 30 s. (Wydawnictwo Stronnictwa Demokratyczno-Narodowego. 1.).
939. P r o g r a m szkół wojskowych Związków Strzeleckich. – Kraków: Związki Strzeleckie 1913. 40 s.
940. P r o g r a m wykształcenia wojskowego w stałych Drużynach Sokolich przyjęty na posiedzeniu wydziału Związku, dn. 21 lutego 1914, jako ramowy i przykładowy. Wyd. tymczasowo jako rękopis. – Lwów: Związek Polsk. Gimn. Tow. Sokolich 1914. 24 s.
941. T r z y p r o g r a m y. – Lwów: Drukarnia Lwowska 1868. 15 s.
942. P r o j e k t reform agrarnych w Królestwie Polskiem opracowany przez Piotra Górskiego i Stanisława Staniszewskiego. – Warszawa: Kowalewski 1906. 31 s.
943. P r o t o k o ł y Partii Socialistov-Revoljucionerov. – o. O.: Centralnyj Komitet P. S.-R. 1906. 368 s. (Partija Socialistov Revoljucionerov).
944. P r u s, Bolesław /tj. Aleksander Głowacki/: Najogólniejsze ideały życiowe. Wyd. 2., przejrzone. – Warszawa: Fiszer 1905. XIX, 296 s.
945. — Szkic programu w warunkach obecnego rozwoju społeczeństwa. – Warszawa: „Gazeta Handlowa” 1883. 123 s.
946. P r z e ł o m w polityce ludowej. Sprawozdanie z Rady Naczelnej Polskiego Stronnictwa Ludowego 13 grudnia 1913. – Lwów: Redakcja „Piasta” 1913. 31 s.
947. 1863–1913. P r z e w o d n i k po wystawie roku 1863. – Lwów: Komitet wystawy 1913. 79 s.
948. P r z e w ó s k i, Edward: Krytyka literacka w Francyi. T. 1.2. – Lwów: Altenberg /i in./ 1899. (Wiedza i życie. Rok 1, T. 6.8.).
949. P r z y b o r o w s k i, Walery: Historia sześciu miesięcy. Ustęp z dziejów 1862 roku. Wyd. 2. – Warszawa: Dubowski 1904. 350 s.
950. Z. L. S. /tj. P r z y b o r o w s k i, Walery/: Ostatnie chwile powstania styczniowego. Na podstawie autentycznych źródeł opowiedział. T. 1–4. – Poznań: Żupański /i in./ 1887.
951. /P r z y b o r o w s k i, Walery/: Stara i młoda prasa. Przyczynek do historii literatury ojczystej (1866–1872). Kartki ze wspomnień Eksdziennikarza. – Petersburg: Grendyszyński 1897. 214 s.
952. P r z y b y l s k i, Zygmunt: Z rozwoju polskiego teatru. Antonina Hoffmann. – Kraków: Gebethner 1898. 316 s.
953. P r z y b y s z e w s k a, Dagny: Krucze gniazdo. Dramat w 3 aktach. – Warszawa: Fiszer 1902. 45 s.

954. P r z y b y s z e w s k i, Antoni: O dramacie scenie. – Warszawa: Księg. Naukowa 1905. 39 s.
955. — Na drogach duszy. – Kraków: Zwoliński 1900. 126 s.
956. — Matka. Dramat w 4 aktach. – Lwów: Połoniecki /i in./1903. 76 s.
957. — Poezye prozą. – Warszawa: Fiszer 1902. 88 s.
958. P r z y b y s z e w s k i, Stanisław: Androgyne. – Lwów /i in./: Tow. Wydawn. 1900. 81 s.
959. — Z cyklu Wigilii. – Lwów: Księg. Polska 1899. 16 kart.
960. — Mocny człowiek. Powieść. /Cz. 1./: – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./1912.
961. — Dzieci nędzy. – Warszawa /i in./: Gebethner & Wolff 1913. 299 s.
962. — Dzieci szatana. Powieść. – Lwów: Księg. Polska 1899. 299 s.
963. — Z gleby Kujawskiego. – Warszawa: Borkowski 1902. 71 s.
964. — Gody życia. Dramat współczesny w 4 akt. – Warszawa: /Kasa/ Przewodności i Pomocy Warsz. Pomocników Księgarskich 1910. 172 s.
965. — W godzinie cudu. – Warszawa: Fiszer 1902. 88 s.
966. — Homo sapiens. Powieść. /1-3./: Lwów: Księg. Polska 1901.
/1./ Na rozstaju.
/2./ Po drodze.
/3./ W Malstromie.
967. — Nad morzem. – Kraków: Gebethner 1899. 50 s.
968. — De profundis. (Polnische Ausgabe). – Berlin: F. Fontane & Co 1904. 92 s.
969. P r z y b y s z e w s k i, Stanisław: Requiem aeternam ... trzecia księga Pentateuch'u. – Lwów: Księg. Polska 1904. 84 s.
970. — Śnieg. Dramat w 4 aktach. Wyd. 2. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1907. 130 s.
971. — Synagoga szatana. Przyczynek do psychologii czarownicy. – Warszawa: Fiszer 1902. 45 s.
972. — Synowie ziemi. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1904. 179 s.
973. — Dla szczęścia. – Lwów: „Księg. Polska” 1900. 81 s.
974. — Taniec miłości i śmierci. 1. Złote runo. Dramat. 2. Goście. Epilog dramatyczny w 1 akcie. – Lwów: Księg. Polska 1901. 125 s.
975. — Topiel. Dramat w 3 aktach. – Warszawa: Gebethner & Wolff /usw/ 1912. 153 s.

976. — Wyzwolenie. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1912. 311 s. (Przybyszewski: Mocny człowiek. Cz. 2.).
977. P r z y c z y n e k do jubileuszu p. Erazma Piltza redaktora „Kraju”. – Lwów: Karłowicz 1900. 15 s.
978. P u ł a s k i, Kazimierz: Szkice i poszukiwania historyczne. Serja 3. – Kraków: Nakład J. K. Żupańskiego & K. J. Heumanna /u. a./ 1906.
979. Do ogółu socjalistów polskich. Q u o – u s q u e tandem. W sprawie etycznej socjalizmu polskiego. – Zürich: „Przegląd Socjaldemokratyczny” 1903. 14 s.
980. R a c i b o r s k i, Maryan i Ludwik Sawicki: Badanie i ochrona zabytków przyrody. Program pracy dla działaczy kulturalnych. – Kraków: Druk. Narodowa 1914. 31 s. (Wydawnictwo Tow. Uniwersytetu Ludowego im. A. Mickiewicza w Krakowie).
981. Helena Orsza /tj. Helena R a d l i ń s k a/: Rozwój społeczny Polski. Opracowała. – Kraków: Tow. Wydawn. Encyklopedyi Ludowej /1912/. 80, XXIV s. (Encyklopedia ludowa. Broszura Nr 10.).
982. R a d l i ń s k i, Ignacy: Dwa dokumenty ludzkości. (Dziesięcioro przykazań bożych i Deklaracja praw człowieka). – Warszawa: Centnerszwer 1907. 124 s.
983. — Prorocy hebrajscy wobec krytyki i dziejów. – Warszawa: Paprocki 1904. 209 s.
984. — Na przełomie dziejowym. Początki piśmiennictwa judaistyczno-chrześcijańskiego. – Warszawa: Centnerszwer 1907. 158 s.
985. R a d l i ń s k i, Ignacy: Przeszłość w terażniejszości. Zbiór dociekań i rozważań społeczno-naukowych. T. 1. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1901.
986. — Spinoza. Rzecz historyczno-społeczna. – Warszawa: Centnerszwer 1910. 290 s.
987. R a f a ł o w i c z ó w n a, Marja: Krytyka w szkicach. – Warszawa: Wende 1914. 140 s.
988. R a k o w i e c k i, Tadeusz: Duma o Hetmanie Stefana Żeromskiego. – Warszawa: Sadowski 1909. 53 s.
989. — Szkice krytyczne o twórczości Żeromskiego. Popioły. Walgierz Udały. Dzieje grzechu. – Warszawa: Autor 1910. 142 s.
990. R a k o w s k i, Kazimierz: Wewnętrzne dzieje Polski. (Zarys rozwoju społecznego i ekonomicznego). – Warszawa: Wende 1908. 472 s.

991. R a p o p o r t, Arnold Porad: Mowa posła wypowiedziana na posiedzeniu Izby poselskiej... 29 maja 1901 r. – Kraków: Autor 1901. 21 s. /W: „Czas”/.
992. R a p p a p o r t, Marek: Kwestya polsko-ruska. Staffa „Wawrzy-ny”. – Lwów: Gubrynowicz /i in./ 1912. 28 s.
993. R a p p o p o r t, Charles: Socjalizm rządowy i socjalizm rewolucyjny w Francyi /Socialisme de gouvernement et socialisme révolutionnaire, pol./ (Z przedmowami E. Vaillanta i od wydawców). Przekład z francuskiego. (J. Trąbczyński. Antyrewolucyjny program Jauresa w świetle krytyki.) – /Lwów/: „Proletaryat” /1905/. 81 s. (Biblioteka Pols. Part. Soc. „Proletaryat”. 4.).
994. O r e f o r m i e żydów. Projekt podany w roku 1841. – Poznań: Żupański 1854. 29 s.
995. R e g u l a m i n musztry „Związku Strzeleckiego” i elementarna taktyka piechoty. – Kraków: Życie 1911. 85 s. (Wydawnictwo „Życie”).
996. R e g u l a m i n y i instrukcyje. Część 2. – Kraków: Polski Skarb Wojskowy 1913. 2. Regulamin służby polowej. 1913.
997. R e i t m a n, Jerzy: Kaplica smutku. Liryki. – Lwów: Altenberg /i in./ 1913. 72 s.
998. R e j, Mikołaj: Figliki. Dla uczczenia czterechsetnej rocznicy urodzin autora wydał w podobiznie Wiktor Wittyg. – Kraków: Druk. Uniw. Jagiell. 1905. 50 kart. 64 s.
999. — Pamięci 1505–1569. Towarzystwo Literackie im. A. Mickiewicza. R. P. 1905. – Lwów: Połoniecki 1905. 192 s.
1000. R e m b i e l i ń s k i, Antoni: Salomon Majmon. Przycznek do dziejów filozofii w Polsce. – Warszawa: Orgelbrand 1881. 56 s.
1001. R e t t i n g e r, Mieczysław: Notatki o pozytywistach. – Lwów: Jaffy 1913. 86 s.
1002. R e y m o n t, Władysław Stanisław: Fermenty. Powieść. T. 1.2. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1897.
1003. — Z pamiętnika ... W jesienną noc /u. a./ – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1903. 248 s.
1004. R i n g e l, Michał: Polacy (a. d. Umschl.: Społeczeństwo polskie) wobec syonizmu. – Lwów: Druk. Udziałowa 1910. 14 s.
1005. R o b i ń s k i, Seweryn: Nasze stosunki społeczno-polityczne z życia naszkicował jako przyczynek do ich historii i naprawy ... Berlin: Gerstmann 1885. XII, 216 s.
1006. R ö m e r, Michał: Litwa. Studium o odrodzeniu narodu litewskiego. – Lwów: Polskie Tow. Nakładowe 1908. 438 s.

1007. R o g a l s k i, Leon: *Historia literatury polskiej*. Tom 1.2. – Warszawa: Glücksberg 1871. 2 egz.
1008. R o k Mickiewiczowski. *Księga pamiątkowa* wyd. staraniem Kółka Mickiewiczowskiego w Lwowie. – Lwów: Altenberg 1899. II, 292 s.
1009. R o l i c z-Lieder, Wacław Damian: *Abu Sajid Fadlullah ben Abulchajr i tegoż czterowiersze*. Przełożył z perskiego (pośw. Izabeli hr. Działyńskiej z domu księżniczce Czartoryskiej). – Kraków: Anczyc 1895. 47 s.
1010. R o l l e, Antoni Józef: *O dziedziczności obłąkania*. – Kraków: Uniwersytet Jagielloński 1889. 73 s. /W: „Przegląd Lekarski”/.
1011. R o m a n o w i c z, Tadeusz: *Mowa posła miasta Lwowa w rozprawie ogólnej nad budżetem krajowym, na wieczornem posiedzeniu Sejmu galicyjskiego z dnia 16 października 1888*. Według stenogramu. – Kraków: „Nowa Reforma” 1888. 23 s.
1012. R o m a n o w i c z, Tadeusz: *Polityka Stańczyków. Odpowiedź na referat Prof. Dr. Leona Bilińskiego o „Stronnictwie Stańczyków”*. – Kraków: Wydawnictwo „Reforma” 1882. 35 s. /W: „Reforma”/.
1013. R o s t w o r o w s k i, Stanisław: *Szablą i piórem*. – Kraków: Centralne Biuro Wydawnictw N. K. N. 1916. 146 s.
1014. R o s y a „Oswobodzicielka” w Galicyi. – Piotrków: Wydział prasowy P. O. N. 1914. 15 s. (Wydawnictwo Polskiej Organizacji Narodowej. 3.).
1015. R o z b i ó r dwóch przekładów nowej procedury karnej. Napisał K. K. – Kraków: Wdowicki 1874. 33 s.
1016. R o z m y ś l a n i a polityczne. 1. *Próba programu pod rządem rosyjskim*. Przez F. A. /Więcej się nie ukazało/. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1898.
1017. R ó ż y c k i, Zygmunt: *Najmłodsza Polska w pieśni*. – Warszawa: Dubowski 1903. 158 s.
1018. *Polski ruch niepodległościowy*. – Piotrków: Wydział Prasowy P. O. N. 1914. 16 s. (Wydawnictwo Polskiej Organizacji Narodowej. 1.).
1019. R u d n i a ņ s k i, S.: *Pogadanki filozoficzne*. – Wilno: „Wiedza” 1910. 96 s. (Wydawnictwo „Wiedzy”).
1020. R u f f e r, Józef: *Posłanie do dusz*. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1903. 100 s.
1021. R u n d b a k e n, Jan: *Śladem Rosynanta*. *Poemat dramatyczny*. – Warszawa: „Chimera” 1907. 90 s.

1022. R u t o w s k i, Tadeusz: Prof. Antoniewicz o Grottgerze. – Lwów: Altenberg 1911. 61 s. /W: „Gazeta Wieczorna”/.
1023. R y d e l, Lucyan: Bajka o Kasi i królewiczu. Ozdobił Stanisław Dębicki. – Lwów: Tow. Wydawn. 1904. 30 kart.
1024. — Zaczarowane koło. Baśń dramatyczna w 5 aktach. Uwieńczona pierwszą nagrodą na konkursie dramatycznym Ignacego Paderewskiego w Warszawie. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1900. 272 s.
1025. — Poezye. Z rys. Stanisława Wyspiańskiego. – /Kraków/: Friedlein /i in./ 1901. 148 s.
1026. — Warszawa i jej dzieje kulturalne i wojenne. – Kraków: Centralne Biuro Wydawnictw N. K. N. 1915. 50 s.
1027. R y g i e r, Leon: Poezye. Serja 1. – Warszawa: Paprocki 1904.
1028. Ludwik Piotr Leliwa /tj. Jadwiga R z e w u s k a/: Jan Sobieski i jego wiek. Dzieło napisane na dwuwiekową rocznicę oswo-bodzenia Chrześcijaństwa i Wiednia przez Jana Sobieskiego. – Kraków: Anczyc 1882. XVI, 267 s.
1029. R z y m o w s k i, Wincenty: Podboje Rosji. – Warszawa: Nakł. Redakcji 1915. 21 s. (Biblioteka „Prawdy”).
1030. S. A. M. Idea w ruchu rewolucyjnym. – Kraków: Nakł. i druk. Drukarni Narodowej. – Lwów: Altenberg 1906. 77 s.
1031. S a c h s, Marcei: O „Płomieniach” Stanisława Brzozowskiego. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1909. 61 s.
1032. F. M. S a m o l u b s t w o. – Lipsk 1846.
1033. S a s, J.: W chwili bieżącej. Studium polityczne. – Lwów: Druk. Dziennika Lwowskiego 1870. 36 s.
1034. S a v i t r i /tj. Halina Zahorska/. Brunhilda. – Warszawa: „Sfinks” 1910, 55 s.
1035. — Księga milczenia. – Warszawa: Hoesick 1914. 172 s.
1036. — Pieśni walki. – Kraków: Naprzód /i in./ 1908. 45 s.
1037. — Poezye. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1908. 180 s.
1038. — Pani Słoneczna. Dramat. – Kraków: Kwaśniewski /i in./ 1912. 88 s.
1039. Stella – S a w i c k i, Jan: Rok 1863. – Lwów: Macierz Polska 1905. 208 s. (Biblioteka Macierzy Polskiej. 28.).
1040. S c h m i d t, Stefan: Kolonizacja wewnętrzna jako czynnik obro-ny ziemi. – Kraków: Centr. Bjurowy Wydawnictw N. K. N. 1916. 24 s. (Wydawnictwa Instytutu ekon. N. K. N. Zesz. 6.).
1041. S c h r e i b e r, Witold: Małżeństwo i jego dzieje. Z 1 tabl. i 20 ilustr. w tekście. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1903. VIII, 206 s.

1042. — Twórcy bogów. Z tajemnic wierzeń ludów pierwotnych. Z 78 ilustr. w tekście. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1904. 358 s.
1043. S c h r ö d e r, Artur: Echa. – Lwów: Gubrynowicz 1914. 78 s.
1044. S e m p o ł o w s k a, Stefania: Niedola młodzieży w szkole galicyjskiej. (Kilka słów o narodowej szkole w Galicyi). – Kraków: „Naprzód” 1906. 58 s.
1045. S i e m i e ņ s k i, Lucyan: Obóz klasyków. Ustęp z historii wyobrażeń literackich w XIX wieku. Z korespondencji. – Kraków: Druk. „Czasu” 1866. 116 s.
1046. — Wincenty Pol i jego poetyczne utwory. Liryki. – Gawędy. – Dramat. – Kraków: Himmelblau 1873. 272 s.
1047. S i e n k i e w i c z, Henryk: Dwie łąki... Diokles. Przygoda Arystoklesa. Biesiada. Dzwonnik. Płomyk. Sąd Ozyrysa. Kordecki. O Bismarku. Mowa przy pomniku Mickiewicza. Mowa polska. List do Bar. Suttner. Marya Konopnicka. Korynek. Książki i ludzie. Naród sobie. Trzeci maj. Ankieta o wywłaszczeniu. Z ankiety. Zjednoczenie narodowe. List do Wilhelma. Odpowiedź na artykuł Björnsona. List otwarty Polaka do ministra rosyjskiego. – Kraków: Gebethner 1908. 268 s.
1048. S i e r o s z e w s k i, Waclaw: Beniowski. Powieść historyczna. – Warszawa /i in./: Tow. Wydawn. 1916. 305 s.
1049. — Na kresach lasów. Powieść. Wyd. 2. niezmienn. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1898. 331 s.
1050. — Powieści chińskie. Uang-Ming-Tse. Kulisi. Jang-Hun-Tsy (Zamorski dyabeł). – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1903. 347 s.
1051. — Powrót. Powieść z życia wschodniej Syberyi. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1904. 175 s.
1052. K. Bagrynowski /tj. Waclaw S i e r o s z e w s k i/: Ucieczka. – Monachium: Marchlewski 1904. 411 s.
1053. S i e r o s z e w s k i, Waclaw: Na daleki Wschód. Kartki z podróży. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1904. 299 s.
1054. S i e r z p u t o w s k i, Tadeusz: Romantyzm polski, jego fazy, istota i skutki. Próba syntezy, uzupełniona rozbiorem literatury krytycznej, poświęconej temu przedmiotowi. – Lwów: Księg. Narodowa 1905. 278 s.
1055. Wemer – S i l b e r s t e i n, Adam: Wstęp do estetyki nowoczesnej. Cz. 1. – Warszawa: Wende /i in./ 1911. (Biblioteka estetyczna. Ser. 1. T. 1.).

1056. S i n k o, Tadeusz: Hellenizm Juliusza Słowackiego. – Kraków: Akad. Umiej. 1909. 192 s. /W: Rozprawy Akad. Umiej, w Krakowie. Wydz. filol. T. 47./.
1057. S i u d a, Antoni: Święty Stanisław w świetle Galla – Kadłubka i Wojciechowskiego. – Kraków: Autor 1910. 94 s.
1058. S k a ł k o w s k i, Adam: Rok 1812. Opowiadanie z dziejów wielkiej wojny. – Lwów: Macierz Polska 1912. 161 s. (Biblioteka Macierzy Polskiej. 74.).
1059. Polski S k a r b Wojskowy. Ustawa. – Kraków /: ok. 1911/. 7 s.
1060. S k i r m u n t t, Konstancja: Kartki krajowe w dalszym ciągu kartek politycznych. 2. – Wilno: Zawadski 1913.
1061. S ł a p a, Aleksander: Polska pieśń ludowa o wojnie i żołnierzu. Antologia. Zebrał. – Kraków: Anczyc 1916. IV, 91 s.
1062. S ł o ņ s k i, Edward: Z pod szronu. Wiersze. – Warszawa: Autor 1910. 64 s.
1063. — Wybór poezyi. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1911. 360, VII s.
1064. S ł o w a c k i, Juliusz: Genезis z Ducha. Wyd. 1. Krytyczne z komentarzem treści i formy opracował Wincenty Lutosławski. Cz. 1. /Więcej się nie ukazało/. – Kraków: Eleusis 1903. XXII, 41 s.
1. Tekst i komentarz krytyczny z przedm. ogólną. /W: „Eleusis”. T. 2./.
1065. — Krytyka krytyki i literatury. Nieznany utwór. Z autografu poety wydał Dr Bolesław Erzepski. – Poznań: Kuryer Poznański 1891. 23 s.
1066. S m o l a r s k i, Mieczysław: Poeta „Wiersza do Legionów” Cyprian Godebski. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1910. 47 s. /W: „Przegląd Polski”/.
1067. — Pieśni i śpiewy rycerskie. – Kraków: Friedlein /i in./ 1910. 133 s.
1068. S m o l e ņ s k i, Władysław: Prawda w badaniach historycznych prof. Szymona Askenazego. – Warszawa: Autor; Wende. 37 s.
1069. S m o l k a, Franciszek: Mowa deputowanego na sejm Wiedeński miana dn. 28 sierpnia 1861 roku. – /Paryż:/ Martinet /1861/. 16 s.
1070. — Mowy posła wygłoszone na posiedzeniach galic. Sejmu ... 1868 r. w kwestyi żydowskiej. – Lwów: Przełożęństwo Lwów. Zboru izraelickiego 1899. 36 s.
1071. S m o l k a, Stanisław: Józef Szujski. Jego stanowisko w literaturze i społeczeństwie. – Kraków: Gebethner 1883. V, 126 s.

1072. Ś n i a d e c k i, Jędrzej: Teorya jestestw organicznych. Wyd. jubileuszowe staraniem red. „Nowin lekarskich” z przedm. Adama Wrzoska, zawierająca rys życia i krótki rozbiór jego teoryi. – Poznań: „Nowinki Lekarskie” 1905. LXVI, 120, 219 s.
1073. S o b e s k i, Michał: Żeromskiego „Dzieje grzechu”. – Warszawa: Wende 1908. 51 s.
1074. — Interludia. Z pogranicza sztuki i filozofii. – Kraków: Gebethner /i in./ 1912. 219 s. (Książnica naukowa i artystyczna. 13.).
1075. — Cieszkowskiego Prolegomena do historyzofii. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1910. 37 s.
1076. — Przędziwo trachny. Z pogranicza sztuki i filozofii. – Kraków: Gebethner 1909. 176 s. (Książnica Naukowa i Artystyczna).
1077. S o b i e s k i, Waclaw: Szkice historyczne. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1904. II, 316 s.
1078. S o c y a l i z m, demokracja, patryotyzm. Wydawnictwo w celu uczczenia czterdziestoletniego jubileuszu pisarskiego 1860–1900 Bolesława Limanowskiego. – Kraków: Kaniowski, Londyn 1902. 228 s.
1079. S o k o l n i c k i, Michał: Hugo Kołłątaj. Próba syntezy, myśl na rocznicę zgonu. – Kraków: Tow. Szkoły Ludowej 1912. 27 s.
1080. — Skrzynecki. Okładka i rys. w tekście Zygmunta Rozwadowskiego. Z mapką i 7 szkicami sytuacyjnymi. – Poznań: Rzepecki 1914. 125 s. (Boje Polskie. T. 2.).
1081. — Juliusz Słowacki wychowawcą narodowym. – Kraków: Tow. Szkoły Ludowej. 1909.
1082. S o k o ł o w s k i, August: Geschichte Polens in allgemeinen Umrissen. – Krakau: Central – Verl.-Bur. Poln. Nationalkomitees 1915. 94 s.
1083. — O nowych poglądach na historję polską. – Kraków: „Nowa Reforma” 1888. 57 s.
1084. Międzynarodowa S o l i d a r n o ś ć proletaryatu. – Londyn: Księg. Polskiej Partji Socjalistycznej 1902. VII, 63 s. (Wydawnictwo poświęcone pamięci Janusza Tańskiego).
1085. S p a s o w i c z, Włodzimierz: Dzieje literatury polskiej. Przekład z rosyjskiego. 3. wydanie przejrzał i uzupełnił Antoni Gustaw Bem. – Kraków: Gebethner 1891. 440 s. /W: Pypin und Spasovič: „Istorija slawjanskich literatur” 1879–1881/.
1086. — Pisma. T. 1–9. – Petersburg: Rymowicz (T. 7.8.: Grendyszyński; 9: Warszawa: Wende) 1892–1808. 1-6. 1892. 7. 1899; 8. 1903. 9. 1908. 2 egz.

1087. — Potrzeby społeczne w Królestwie Polskiem. Praca zbiorowa pod red. Włodzimierza Spasowicza i Erazma Piltza. T. 1. /Więcej się nie ukazało/. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1902. 189 s.
1088. Ś p i e w n i k p o l s k i. – Cieszyn o. J. Część 2.
1089. W sprawie organizacji bojowej Polskiej Partii Socjalistycznej. – /Kraków:/ Wydział Bojowy P. P. S. 1906. 38 s.
1090. S p r a w o z d a n i e z c z y n n o ś c i p a r l a m e n t a r n e j k l u b u p o l s k i c h p o e t ó w s o c y a l n o - d e m o k r a t y c z n y c h z a l a t a 1 9 1 1 , 1 9 1 2 i 1 9 1 3 . – Kraków: Klub /1914/.
1091. S p r a w o z d a n i e z d z i a ł a ł n o ś c i P o l s k i e g o T o w a r z y s t w a P o m o c y d l a O f i a r W o j n y . / 1 . / o d d n i a 1 8 g r u d n i a 1 9 1 4 r . d o d n i a 3 1 g r u d n i a 1 9 1 5 r . – Warszawa: Łazarski 1916.
1092. S p r a w o z d a n i e z d z i a ł a ł n o ś c i P o l s k i e j P a r t i i S o c y a l i s t y c z n e j P r o l e t a r j a t / o d p o ł o w y 1 9 0 0 d o p o c z a t k u 1 9 0 8 r . / . – Lwów: Polska Partja Soc. „Proletariat” 1908. 146 s. (Biblioteka „Do Boju”).
1093. S p r a w o z d a n i e K r a j o w e j K o m i s y i d l a w ł o ś c i r e n t o w y c h z a c z a s o d 1 g r u d n i a 1 9 1 1 r . d o 3 1 g r u d n i a 1 9 1 2 r . , 1 9 1 3 u . d . T . : S p r a w o z d a n i e W y d z i a ł u K r a j o w e g o o W ł o ś c i a c h r e n t o w y c h , 1 9 1 1 / 1 2 . 1 9 1 3 . – Lwów 1912/13.
1094. P o l s k a P a r t j a S o c j a l i s t y c z n a . S p r a w o z d a n i e z d r u g i e j k o n f e r e n c j i p a r t y j n e j . 2 . w y d a w n i c t w o C e n t r a l n e g o K o m i t e t u R o b o t n i c z e g o P . P . S . – Kraków: „Myśl Socjalistyczna” 1910.
1095. S p r a w o z d a n i e P o l s k i e g o S k a r b u W o j s k o w e g o z a c z a s o d d n i a 1 w r z e ś n i a 1 9 1 2 d o d n i a 3 1 s i e r p n i a 1 9 1 3 r o k u . – Lipsk 1913.
1096. S p r a w o z d a n i e z z a r z ą d u M u z e u m N a r o d o w e g o P o l s k i e g o w R a p p e r s w i l u . Z a r o k 1 9 1 1 . R o k X L I I . – P a r y ż . 1 9 1 2 .
1097. P o l s k a P a r t y a S o c y a l i s t y c z n a . F r a k c y a R e w o l u c y j n a . S p r a w o z d a n i e z ... Z j a z d u P o l s k i e j P a r t y i S o c y a l i s t y c z n e j . (... Z j a z d u F r a k c y i R e w o l u c y j n e j) . – Kraków: Wesołowski. 10.1907; 11.1909.
1098. S r o k o w s k i , K o n s t a n t y : B o h a t e r o w i e . D r a m a t w 3 a k t a c h . – Lwów: „Nasz Kraj” 1906. 134 s.
1099. — L i k w i d a c y a c a r a t u . – Lwów: Tow. Wydawn. 1905. 149 s.
1100. — P o t r z e b a p r z e b u d o w y s t r o n n i c t w p o l s k i c h . – Kraków: „Krytyka” 1914. 28 s. /W: „Krytyka”/.
1101. — W s t o l i c y b i a ł e g o c a r a . – Lwów: Księg. Polska 1904. 164 s.
1102. S t a f f , L e o p o l d : W c i e n i u m i e c z a . – Lwów: Połoniecki /i in./ 1911. 189 s.
1103. — D z i e Ń d u s z y . – Lwów: Połoniecki /i in./ 1903. 156 s.

1104. — Gałąź kwitnąca. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1908. 200 s.
1105. — Godiwa. Dramat w 3 aktach. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1906. 157 s.
1106. — Igrzysko. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1909. 168 s.
1107. — Najmłodsza pieśń polska. Wydał. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1903. X, 280 s.
1108. — Ptakom niebieskim. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1905. 250 s.
1109. — Skarb. Tragedya w 3 aktach. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1904. 155 s.
1110. — Sny o potędze. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1901. 143 s.
1111. — To samo. Dramat w 3 aktach. Lwów: Połoniecki /i in./ 1912. 132 s.
1112. — Mistrz Twardowski. Pięć śpiewów o czynie. – Lwów: Połoniecki 1912. 204 s.
1113. — Uśmiechy godzin. – Lwów: Połoniecki /i in./ 1909. 165 s.
1114. — Wybór poezji. Z portr. autora. – Lwów: Połoniecki 1911. 252 s.
1115. S t a n dzisiejszy organizacyi socjalistycznych i robotniczych reprezentowanych na VIII Międzynarodowym Zjeździe w Kopenhadze. – Warszawa: „Życie” 1911. 100 s. („Życie”. Wydawnictwo Dzieł Społeczno-Politycznych. 19.).
1116. S t a r k e l, Juliusz: Rok 1848. – Lwów: Gubrynowicz & Schmidt 1899. 383 s.
1117. Ojczyźniak Podolanin /tj. Stefan S t a r o w i e j s k i/: Obraz Towarzystwa Demokratycznego Polskiego i jego organizacyi. – Kraków 1849.
1118. S t a s i a k, Ludwik: Są jeszcze w Polsce sędziowie. List otwarty w sprawie Stwosza. – Kraków: Gebethner /i in./ 1912. 28 s. /W: „Kurjer Lwowski”/.
1119. S t a t u t Towarzystwa „Zreformowanie wychowania i nauczania”. – Kraków: Nakł. Towarzystwa 1902. 8 s.
1120. S t e c k a, Marya: Edward Dembowski. – Lwów: Polskie Tow. Nakładowe 1911. 53 s. /W: „Przegląd Historyczny”. T. 12, Z. 1.2./.
1121. S t e i n h a u s, Władysław: Pamiętnik legionisty bł. p. Władysława Steinhausa, podchorążego 6 pp. legionów polskich. – Kraków: Centr. Biuro Wydawnictw N. K. N. 1916. 76 s.
1122. S t ę p o w s k i, Maryan: Setlementy angielskie a praca oświatowa wśród robotników w Polsce. Skreślił. – Lwów: Tow. Szkoły Ludowej 1907. 56 s.

1123. Stodor, Adam /tj. Adam Cehak/: Jan Kasprowicz. Szkic literacki. – Lwów /i in./: Zukerkandl 1905. 51 s. (Charakterystyki literackie pisarzy polskich. 13.). (Biblioteka Powszechna. 511.).
1124. Książ Stojałowski w świetle swoich własnych słów i listów. Przyczynek do historyi Galicyi. – Londyn: /Polska Part. Socj./ 1898. 81 s.
1125. Stojałowski, Stanisław: /Pisma, kalendarz i czasopisma, częściowo opublikowane a częściowo wydane przez Stanisława Stojałowskiego/ – Csacza u. Cieszyn 1896–1897. Sammelband. /Zaw. 11 nr./.
1126. Straszewski, Maurycy: Filozofia Św. Augustyna na tle epoki. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1905. 386 s.
1127. Polonius /tj. Maurycy Straszewski/: Psychologia obecnego sejmu galicyjskiego. Na podstawie spostrzeżeń poczynionych w ciągu pierwszej sesji dziewiątej kadencji tego sejmu w zimie r. 1910. – Kraków: Druk. „Głosu Narodu” 1910. 79 s.
1128. Strajk murarzy w Warszawie. Jednodniówka. – Lwów: Polsk. Par. Soc. „Proletaryat” 1904. 36 s. (Biblioteka „Do boju”. 1.).
1129. Strajk polityczny w Król. Polskiem. – Kraków: „Przedświt” i „Naprzód” 1905. 120 s. (Wydawnictwo Polskiej Partii Socjalistycznej).
1130. Stroma, Piotr: O społeczeństwie poznańskiem. – Poznań: Autor 1893. 27 s.
1131. Stronnictwa w Radzie Państwa i polityka Koła Polskiego. – Lwów: Nakładem Związkowej Drukarni 1882. 51 s.
1132. Z jednego strumienia. Szesnaście nowel przez dziesięciu autorów z przedm. Elizy Orzeszkowej. – Warszawa: Wende 1905. XVI, 420 s.
1133. Struwe, Henryk: Filozofia polska w ostatnim dziesięcioleciu (1894–1904). /Die polnische Philosophie d. letzten 10 Jahre 1894–1904, pol./ Przełożył z niemieckiego Kazimierz Król. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1907. 116 s.
1134. — Sztuka i piękno. Studya estetyczne ... – Warszawa: Wende 1892. VIII, 392 s.
1135. — Wstęp krytyczny do filozofii czyli rozbiór zasadniczych pojęć o filozofii. Z dodaniem słownika filozoficznego i spisu autorów. Wyd. 2. dopeln. – Warszawa: Autor; Wende 1898. XXIV, 751 s.
1136. Veto /tj. Władysław Studnicki/: Dwadzieścia lat walki proletaryatu polskiego. 1. – Lwów: Kułakowski 1899.

1137. S t u d n i c k i, Władysław: Finlandja i sprawa finlandzka. – Kraków: „Książka” /1910/. 223 s.
1138. — Historia ustroju państwowego Rosyi. T. 1. /Więcej się nie ukazało/. – Lwów: Maniszewski & Kędziński 1906. III, 216 s.
1139. — Od socjalizmu do nacyonalizmu. – Lwów: Tow. Wydawn. 1904. 387 s.
1140. — Polska Partya Socyalistyczna w ostatnich pięciu latach. – Londyn: Kaniowski 1900: Druk. Partyjna. 48 s.
1141. — Przeciw prądowi. W sprawie obchodu grunwaldzkiego. – Kraków: Autor 1910. 15 s.
1142. — Rosya w Azyi Wschodniej. – Lwów: Połoniecki 1904. 85 s.
1143. — Samodzielność Galicyi. – Lwów: „Związek Wydawn.” 1903. 16 s. (Tygodnik „Ojczyzna”. 1903. Dodatek Nr 3.).
1144. — Sprawa polska w dobie obecnej. Referat na Kongresie Polskim w Washingtonie ... 1910 roku. o. O. 1911. 30 s.
1145. — Wyodrębnienie Galicyi. – Londyn /: Druk. Związku Zagran. Socyalistów Polskich/ 1898. 29 s.
1146. — Wyodrębnienie Galicyi a kwestya narodowościowa. /Londyn: Druk. Związku Zagran. Socyalistów Polskich/ 1899. 24 s.
1147. S t u d z i ń s k i, Cyryl: Pierwszy występ literacki Hypacyusza Pocięja. – Lwów: Autor 1902. 79 s.
1148. Stulecie Gazety Lwowskiej 1811–1911. Pod red. Wilhelma Bruchnalskiego. T. 1.2.3. – Lwów: „Gazeta Lwowska” 1911–1913.
1. (Z 4 portr. i podobizną). Cz. 1. Historia „Gazety Lwowskiej” 1811–1911 na tle czasopiśmiennictwa galicyjskiego 1773–1811. Pod red. Wilhelma Bruchnalskiego. Cz. 2 Życiorysy ... Pod red. ... Bruchnalskiego. 1911.
2. (Z 2 portr. i podobizną). Cz. 1. Historia „Rozmaitości”, pisma dodatkowego do „Gazety Lwowskiej” 1817–1848 i 1854–1859. Napisał Wilhelm Bruchnalski. 1912. Cz. 2. Historia Dodatku „Tygodniowego” przy „Gazecie Lwowskiej” 1850–1862 i 1867–1869. Napisał Franciszek Jaworski. Pod red. ... Bruchnalskiego. 1912. Cz. 3. Historia „Przewodnika Naukowego i Literackiego” 1872–1911. Napisał Juliusz Kleiner. Pod red. ... Bruchnalskiego. 1912. Cz. 4. Miscellania... Pod red. ... Bruchnalskiego. 1912.
3. Cz. 1. Bibliografia „Rozmaitości, pisma dodatkowego do „Gazety Lwowskiej” 1817–1848 i 1854–1859. Ułożył Władysław Staniszewski. 1913. Cz. 2. Bibliografia Dodatku do „Gazety Lwowskiej” 1850–1862 i 1867–1869. Ułożył Władysław Staniszewski. 1913.

- skiej” 1850–1862 i 1867–1869. Ułożył Władysław Staniszewski. 1913.
1149. Supiński, Józef: Szkoła polska gospodarstwa społecznego. Charakterystykę J. Supińskiego skreślił Bolesław Limanowski. – Warszawa: Arct 1911. 164 s. (Biblioteczka dzieł społeczno-ekonomicznych. Ser. 1, T. 2.).
1150. Swiba, Bronisław: Szczegóły mitologiczne w Irydionie. – Kraków: Koziński 1912. 43 s. (Kraków, Gimn. 4., Sprawozdanie za 1912).
1151. Władysław Okoński /tj. Aleksander Świętochowski/: Klemens Boruta. – Warszawa: Pajewski 1880. 56 s. /W: „Nowiny”/.
1152. — Dramata. Antea. Na targu. Helvia. Poddanka. Błazen. Za maską. Warszawa: Spółka Nakładowa 1879. 191 s. (Wydawnictwo Spółki Nakładowej).
1153. — Nieśmiertelne dusze I. – Kraków: Dygasiński 1876. I. Ojciec Makary. Dramat w trzech aktach. 1876.
1154. — Niewinni. Dramat w trzech aktach. – Warszawa: Przegląd Tygodniowy 1876. 193 s.
1155. — Niewinni. Dramat w 3 aktach. 2. wyd. – Kraków: Wiesiołowski 1876. 119 s.
1156. — Piękna. Dramat w czterech aktach. – Warszawa: Przegląd Tygodniowy 1878. 156 s.
1157. Świętochowski, Aleksander: Pisma. T. 1–6. – Kraków: Gebethner /i in./ /1896/–1899.
1.2. Obrazki powieściowe /1896/.
3. Bajki /1897/.
4–6. Utwory dramatyczne. 1898–1899.
1158. — Poeta jako człowiek pierwotny. – Kraków: Gebethner 1896. 51 s.
1159. — Utopie w rozwoju historycznym. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1910. 347 s.
1160. /Szandlerowski, Antoni/: Elenchus cleri alias cholerae saecularis ac irregularis Consistorii Varsaviensis pro Anno Domini 1906 albo Ołtarzyk słoty gdzie najdziesz sprośne żywoty Braciej Konsystorskiej. – o. 0. 1906. 23 s.
1161. — Marja z Magdali. Tryumf. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1914. (Szandlerowski, Antoni: Pisma. T. 4.).
1162. Władysław Poświat /tj. Antoni Szandlerowski/: Paraklet. Poemat dramatyczny w 4 aktach. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1909. 154 s.

1163. Antoni Ziemiec /tj. Antoni S z a n d l e r o w s k i/: Sąd wam niosę! – Kraków: Gebethner /i in./ 1907. 73 s.
1164. Władysław Ordon /tj. Władysław S z a n s e r/: Poezye. – Kraków: Uniwersytet Jagielloński 1869. VIII, 173 s.
1165. S z a r z y ń s k i, Mikołaj Sęp: Poezye z pierwodruku /1601/ i rękopisu. Wyd. Ignacy Chrzanowski. Wyd. 2. – Kraków: Akad. Umiej. 1913. 78 s. (Biblioteka pisarzy polskich. 66.).
1166. S z c z e p a n o w s k i, Stanisław: Nędza Galicyi w cyfrach i program energicznego rozwoju gospodarstwa krajowego. 2. wyd. – Lwów: Gubrynowicz & Schmidt 1888. XIX, 198 s.
1167. — Narodowe Stronnictwo Demokratyczne w Galicyi wobec zadań chwili obecnej. – Lwów: „Ekonomista Polski” 1891. 39 s. /W: „Ekonomista Polski”. Tom V./.
1168. S z c z e p a ń s k i, Alfred: O prądach myśli narodowej. Wykład w Stowarzyszeniu Młodzieży „Ognisko”... – Lwów: Autor 1895. 42 s. /W: „Przegląd”/.
1169. S z c z e p a ń s k i, Ludwik: O „Życie”. Drobny przyczynek do poznania literacko-artystycznych i społecznych stosunków Galicyi (wraz z listem otwartym do p. Sewera Maciejowskiego). – Kraków: Autor 1898. 12 s.
1170. S z e l ą g o w s k i, Adam: Z dziejów współzawodnictwa Anglii i Niemiec, Rosyi i Polski. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1910. XIV /wielm. XVI/. 316 s.
1171. — Śląsk i Polska wobec powstania czeskiego. – We Lwowie: B. Połoniecki 1904. VIII, 423 s. (Szelągowski: Sprawa północna w wiekach XVI i XVII. Cz. 2.). 2 egz.
1172. S z k i c e i obrazki. Wydał Zygmunt Klemensiewicz. – Kraków: „Naprzód” 1905. 158 s. (Czytelnia Robotnicza. 4.).
1173. S z k i c e polityczne. Skreślił N... – Lwów: Vogel 1869. 33 s.
1174. S z m u r ł o, Adam: Historia Litterarum Romanorum brevissime exposita... – Varsaviae: Strąbski 1851. 42 s.
1175. S z p o t a ń s k i, Stanisław: Mochnacki. Profil historyczny. – Kraków: Gebethner 1910. 23 s.
1176. — Po zjeździe w Rapperswilu. – Kraków: „Życie” 1911. 18 s.
1177. Czerwony s z t a n d a r. Album ku uczczeniu pamięci Bolesława Czerwieńskiego. Wydał Zygmunt Klemensiewicz. – Kraków: Naprzód /1905/. 16 s.
1178. S z u j s k i, Józef i Franciszek Piekosiński: Stary Kraków. W dziewięćsetną rocznicę jego narodowego charakteru. 57 rycin auten-

- tycznych przy końcu tekstu. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1901. 164 s.
1179. — Opowiadania i roztrząsania historyczne (pisane w latach 1875–1880). Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1882. 414 s. 2 egz.
1180. — Józefa Szujskiego z Ludwikiem Wolskim polemika w sprawach narodowych... – Lwów: Wild 1878. 109 s.
1181. S z u k i e w i c z, Maciej: Jakim powinien być grób i pogrzeb Słowackiego? – Kraków: Autor 1909. 12 s.
1182. S z u m a n, Henryk: Rys historyczny początków i zawiązku parlamentaryzmu polskiego w Prusiech. – Poznań: Dziennik Poznański 1894. 53 s. /W: Rocznik Towarzystwa Przyjaciół Nauk Poznańskiego. T. 20./.
1183. S z u m a n, J. N.: Nietzsche. Człowiek, poeta, myśliciel. Trzy odczyty. – Lwów: Połoniecki 1905. VII, 105 s.
1184. S z w a r c e, Bronisław: Warszawa w 1794 r. Cz. 12. – Kraków: „Nowa Reforma” 1894. 95 s.
1185. S z y m a ń s k i, Adam: Aksinja. Opowiadanie z życia moskiewskiej Lechji. – Kraków: Filipowski 1910 (1911). 126 s.
1186. S z y m b e r s k i, Tadeusz: Atessa. Scen cztery. – Kraków: Gebethner 1910. 182 s.
1187. T a r n o w s k i, Stanisław Graf: O „Czasie” i jego redaktorach. Wspomnienie półwiekowego czytelnika. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1903. 79 s. /W: Jubileusz „Czasu”/.
1188. — Adam Mickiewicz. Pan Tadeusz. Uwagi napisane przez Prof. Stanisława hr. Tarnowskiego – Brody: West 1905. II, 73 s. (Arcydzieła polskich i obcych pisarzy. T. 35.).
1189. T a r n o w s k i, Stanisław Graf: O Mickiewiczu. Odczyt miany na posiedz. Akad. Umiej... 1898 r. – Kraków: Akad. Umiej. 1898. 31 s.
1190. — Próby rozstroju. – Kraków „Czas” 1889. 67 s. /W: „Przegląd Polski”/.
1191. — Skutki rozstroju, rozruchu. – Kraków: Autor 1898. 102 s.
1192. — Studya polityczne. T. 1.2. – Kraków: Autor; Spółka Wydawn. Polska 1895.
1193. Z t e o r y i i praktyki socjalizmu u nas i gdzie indziej. – Lwów: Pol. Par. Soc. „Proletaryat” 1905. 193 s. (Biblioteka „Proletaryatu”. 14.).
1194. T e r a t o l o g o s: Coś my zrobili! – Kraków: Kornecki 1876. 39 s.
1195. Przerwa-T e t m a j e r, Kazimierz: Z wielkiego domu. Z portr. autora. – Warszawa: Sadowski 1908. 101 s. (Nowości literackie. 1.).
1196. — Hasła. – Kraków: Friedlein 1901. 69 s.

1197. Kazimierz Przerwa /tj. Kazimierz Przerwa-T e t m a j e r/: Ula. – Kraków: Żupański & Neumann /i in./ 1886. 49 s.
1198. Przerwa-T e t m a j e r, Kazimierz: Melancholia. (Z portr. autora). – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1899. 246 s.
1199. — Panna Mery. Powieść. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1902. 258 s.
1200. — Otchłań. Fantazya psychologiczna. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1900. 183 s.
1201. — Na Skalnym Podhalu. 1.2. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1903–04.
1202. — Poezye. Serya/1./2.3.5.6.7. – Kraków: Gebethner (2: Autor) 1891–1912. /1./1891. 2. /wraz z:/ Sfinks. Fantazya dramatyczna. 1894. 3.1898. 5.1905. 6.1910. 7.1912.
1203. — Poezye współczesne. – Kraków: Friedlein 1906. 28 s.
1204. — Rewolucya. – Kraków: Friedlein 1906. 212 s.
1205. — Wrażenia. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1902. 208 s.
1206. — Zatracenie. Romans. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1905. 389 s.
1207. — Zawisza Czarny. Fantazya dramatyczna. Cz. 1. – Kraków: „Głos Narodu” 1901.
1208. T o k a r z e w i c z (Hodi), Józef: Wybór prac literackich (1872–1897). – Warszawa: Lewental 1898. 607 s. (Biblioteka najcenniejszych utworów literatury europejskiej. Literatura polska).
1209. T o m a s z e w s k a-Malanowska, Janina: W huk dział wplotła się pieśń... Warszawa: Wende 1917. (Tomaszewska-Malanowska: Poezye. 3.).
1210. T o p a s, Jan: Szlakami ducz twórczych. Sylwetki i Szkice. Warszawa /i in./: Orgelbrand 1913. 244 s.
1211. T o w a r z y s t w o demokratyczne polskie. (Zawiera: Manifest T. D. P. /wraz z:/ Uwagi centralizacyi przy dyskusyji nad Manifestem. Kwestya 2–7). – /Paryż/ 1836–41. /Tom zbiorowy/. /Zaw. 7 nr./.
1212. T o w a r z y s t w o „Zreformowanie wychowania i nauczania”. Odezwa. – Kraków: Nakł. Towarzystwa /o. J./ . 7 s.
1213. T o w i a ń s k i, Andrzej: Do Braci udających się do Polski w czasie powstania 1863 r. – Turin: Bona 1882. 53 s. /Tytuł na okładce:/ (Towiański: Pisma. 12 ?/.).
1214. /T o w i a ń s k i, Andrzej/: Do Rodaków tułacz kończący tułactwo. (Wydanie i przedmowa: Karol Różycki.) – Paryż: Martinet 1863. 71 s. /Tytuł oryginalny: Bracia udający się do Polski/.

1215. T r e n t o w s k i, Bronisław Ferdynand: Przedburza polityczna. – Frejburg w Br.: Emmerling 1848. 214 s.
1216. T r e t i a k, Józef: Szkice literackie. Polska 1896–1901. Ser. 1.2. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska. 1. 1896; 2. 1901.
1217. T r y l o w s k i, Cyryl: Nacyonalny ruch Rusinów a „Sicze” – Kraków: Autor; Orenstein w Kołomyi 1905. 43 s.
1218. T r z p i s, Henryk: Marzenia jasnowidzącego. Rzecz o Niedokończonym Poemacie Z. Krasieńskiego. – Kraków: Autor: Gebethner 1912. 125 s.
1219. — Estetyczno-krytyczne poglądy Słowackiego w Beniowskim. – Kraków: Gebethner 1909. 87 s.
1220. — Próchno Berenta. Wrażenie psychologiczno-estetyczne. – Kraków: Autor; Gebethner 1907. 51 s.
1221. — Z studyów nad Słowackim. 1. Krytyczna ocena charakteru Kordyana. Wyd. 2. II. Estopsychologia Słowackiego w Beniowskim. Nakład 2. – Kraków: Autor; Gebethner 1909. 275 s.
1222. T s c h i r n, Gustav: Moralność bez Boga /Die Moral ohne Gott, pol./ – Łódź: Strauch 1908. 54 s. /Vortrag geh. Zur Jubiläumsfeier des dt. Freidenker-Bundes. 1906/.
1223. T u r, Ludwik: Uniwersytet Wileński i jego znaczenie. Z 59 ryc. i 2 tabl. Kolor. – Lwów: Macierz Polska 1903. 102 s. (Wydawnictwo Macierzy Polskiej. 77. Nakł. Fundacyi im. T. Kościuszki z r. 1894. 3.).
1224. T w a r d o w s k i, Kazimierz: O filozofii średniowiecznej wykładów 6. – Lwów: Altenberg /i in./ 1910. 138 s.
1225. T y s z k i e w i c z, Władysław Hr.: Memoryał o położeniu polaków pod panowaniem rosyjskiem złożony ministrowi Światopełk-Mirskiemu. – Kraków: „Przedświt” 1905. 7 s. (Wydawnictwo Polskiej Partii Socjalistycznej).
1226. U c h w a ł y konferencji Polskiej Partii Socjalistycznej (opozycji). – /Kraków/ 1913. 7 s.
1227. Tadeusz ... wski /tj. U l a n o w s k i/: Czapla. Carski poemat. – Kraków: „Książka” 1905. 53 s.
1228. Za ukrainśkij u n i v e r s i t e t u L'vovi. (Zbirka statej v universitetśkij spravi). – L'viv: Ukrainśkij Studentśkij Sojuz 1910. 81 s. (Vidavnictvo „Moloda Ukraina”).
1229. U n s z l i c h t, Julian: Jeszcze o pogromach. – Paryż: Reiff 1910. 8 s.
1230. — O pogromy ludu polskiego. (Rola socyal-litwactwa w niedawnej rewolucji.). – Kraków: Autor; Krzyżanowski 1912. 374 s.

1231. W. Sedecki /tj. Julian U n s z l i c h t/: Socyal-litwactwo w Polsce. (Z teorii i praktyki „Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy”). – Kraków: Autor /1917?/. 167 s.
1232. U p a d e k absolutyzmu (w Rosyi). – Gènève Imp. „Proletaryat” 1905. 145 s. (Biblioteka „Proletaryatu”. 12.).
1233. U r m o w s k i, Klemens: Rzecz o Salomonie Majmonie, filozofie polskim. Z druku współczesnego wydał Stanisław Posner. – Warszawa: Wende 1904. V, 63 s. /W: „Izraelita”. 1904/.
1234. U s t a w y Komisji Edukacyi Narodowej dla stanu akademickiego i na szkoły w krajach Rzeczypospolitej przepisane. W Warszawie roku 1783. (Wydanie nowe staraniem Dyonizego Franciszka Bujalskiego). – Warszawa: Borkowski 1902. 113 s.
1235. U w a g i w sprawie taktyki socyalistów polskich w zaborze rosyjskim. – /Lwów: Polska Partya Socyalistyczna „Proletarjat” 1900/. 31 s.
1236. U w a g i o użyciu najkorzystniejszym czasie w emigracji, wraz z projektem ogólnego stowarzyszenia się wychodźców polskich przez Jednego z posłów. /Wydał Aleksander Jełowicki/. – Paryż: Pinar 1833. 18 s.
1237. K e v r e j s k o m u v o p r o s u v Polśe. Sbornik statej s predisl. N. N. Poljanskogo. – Moskva: „Nauka” 1915. 258 s.
1238. W a l e w s k a, Marya-Jehanne (hrabina Wiepolska): Sprawa Beilisa, jej konsekwencye i konkluzye. Odczyt... – Stanisławów: Haskler 1914. 62 s.
1239. W a r: Polska Partja Socjalno-demokratyczna Galicji a Polska Partja Socjalistyczna. 1. Europa czy Buczac? (czyli, wniosek V na IX Kongres Polsk. Partji Soc.-demokr. Galicji i Śląska. 2. Dyskusja kongresu nad wnioskiem V. Z uwagą wydawców. – Zurich: „Przegląd Socjaldemokratyczny” 1905. 44 s. /Oprawione/.
1240. W a r s c h a u e r, Jonatan: O spolszczeniu izraelitów galicyjskich. – Kraków: Druk. Związkowa 1882. 42 s.
1241. W a r s z a w i a k: Czego chcą socjaliści? Wyd. 2. popr. – Londyn: Druk. Partyjna 1902. 24 s. (Wydawnictwo Polskiej Partji Socyalistycznej).
1242. W a r t e n b e r g, Feliks: Mowa ku czci św. p. ks. Jana Koźmiana, kanonika archikatedry poznańskiej, protonotaryusza apostolskiego, prałata domowego Jego Świątobliwości Ojca św., podczas nabożeństwa przy odsłonięciu pomnika dnia 16 listopada 1880 r., miana w archikatedralnym kościele poznańskim. – Gniezno: Komitet pomnikowy 1880. 30 s.

1243. W a r t e n b e r g, Mścisław: Obrona metafizyki. Krytyczny wstęp do metafizyki. – Kraków: Friedlein /i in./: 1902. 158 s.
1244. W a s e r c u g, Józef: Dla przyszłości. – Warszawa: Wydawn. „Widnokregu” 1914. 195 s.
1245. St. Os ... arz /tj. Leon W a s i l e w s k i/: Narodowa Demokracja a ruch rewolucyjny w zaborze rosyjskim. – Warszawa: Druk. Narodowa w Krakowie 1907. 67 s. („Życie”. Wydawnictwo dzieł społeczno-politycznych. T. 9.).
1246. L. Płochocki (St. Os ...arz) /tj. Leon W a s i l e w s k i/: Przed jutrem. 1. /Więcej się nie ukazało/ – Kraków: Autor; „Książka” 1905. 1. Polska Partya Socyalistyczna na rozdrożu. (Z powodu uchwał VII Zjazdu). 27 s.
1247. W a s i l e w s k i, Leon: Kwestya żydowska na ziemiach dawnej Rzeczypospolitej. – Lwów: „Zjednoczenie” 1913. 41 s.
1248. L. Płochocki /tj. Leon W a s i l e w s k i/: Rosyjskie partje polityczne i ich stosunek do sprawy polskiej. – Kraków: „Książka” 1905. V, 144 s.
1249. W a s i l e w s k i, Leon: Słowniczek gwary partyjnej w Królestwie Polskiem. – Kraków: Nakł. Ak. Um. /i in./ s. 363–391. /W: „Materiały i prace Komisji językowej” Ak. Um. w Krakowie/.
1250. Informator /tj. Leon W a s i l e w s k i/: Stronictwa polityczne w Królestwie Polskiem. – Kraków: „Książka” /1904/. 116 s.
1251. W a s i l e w s k i, Zygmunt: Myśl przebudowy. Rozmowy z młodym przyjacielem. – Warszawa /i in./: Gebethner & Wolff 1912. 165 s.
1252. — Od romantyków do Kasprowicza. Studja i szkice literackie. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1907. 474 s.
1253. — Śladami Mickiewicza. Szkice i przyczynki do dziejów romantyzmu. – Lwów: Tow. Wydawn. 1905. 1905. III, 300 s. 2 egz.
1254. — O sztuce i człowieku wiecznym. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1910. VII, 186 s.
1255. W a s o w i c z, Władysław: Wszechpolacy. – Kraków: „Przyjaciel Ludu” 1911. 15 s. /W: „Przyjaciel Ludu”/.
1256. W ę g i e r s k i, Tomasz Kajetan: Pisma wierszem i prozą. – Lwów: Altenberg 1882. 201 s. (Biblioteka klasyków polskich. 6.).
1257. W e r n i c, Henryk: Stanisław Konarski, jego życie i działalność wychowawcza. Zarys biograficzny. Z portr. St. Konarskiego. – Petersburg: Grendyszyński 1900. 87 s. (Życiorisy sławnych Polaków. 11.).

1258. W e y s e n h o f f, Józef: Sprawa Dołęgi. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1901. 378 s.
1259. — Żywot i myśli Zygmunta Podfilipskiego. Wyd. 3. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1899. 332 s.
1260. W ę ż y k, Franciszek: Powstanie Królestwa Polskiego w roku 1830 i 1831. Pamiętnik spisany w r. 1836. – Kraków: Spółka Wydawn. Polska 1895. 283 s.
1261. W i d m a n n, Karol: Narodowość a rewolucja. Studium polityczne. – Lwów: Winiarz 1864. XI, 359 s. (Widmann: Nowe postawy praw narodowych. /1./).
1262. W i e l o g ł o w s k i, Walery: Godła rewolucyjne wobec prawdy. – Wrocław: Autor 1849. 44 s.
1263. W i e l o p o l s k i, Aleksander: Myśli i uwagi. Drukowane jako rękopis. – Kraków: „Czas” 1878. 32 s.
1264. W i n d a k i e w i c z, Stanisław: Teatr ludowy w dawnej Polsce. – Kraków: Akad. Umiej. 1902. 231 s.
1265. W i n i a r s k i, Leon: William Morris. – Warszawa: Natanson 1900. 143 s. (Życiorysy znakomitych ludzi).
1266. Marya Turzyma /tj. Marya W i ś n i e w s k a/: Wyzwalająca się kobieta. – Kraków: Gebethner 1906. 178 s.
1267. W i ś n i e w s k i, Antoni: Dziennik szpiega Antoniego Wiśniewskiego. Z 2 portr. szpiega i wyjątkami z tajnych dokumentów rządowych. – Londyn: Polska Partya Socjalistyczna 1901. 47 s.
1268. W i s z n i e w s k i, Michał: Bakona metoda tłómaczenia natury z dodaniem wiadomości o Sędziwoju, alchemiku polskim... – Warszawa: Lewental 1876. 136 s.
1269. W i t k i e w i c z, Stanisław: Bagno. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1903. 80 s.
1270. — Dziwny człowiek. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1903. 114 s.
1271. — Aleksander Gierymski. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1903. 191 s.
1272. — Jan Matejko. – Kraków: Tow. Bratniej Pomocy Uczniów Akademji Sztuk Pięknych 1903. 73 s.
1273. — Na przełęczy. Wrażenia i obrazy z Tatr. Ozdobione 135 drzeworytami... – Warszawa: Gebethner & Wolff 1891. 254 s.
1274. — Z Tatr. – Lwów: Tow. Wydawn. /i in./ 1907. 258 s.
1275. W i t y k, Semen: Jak żyje 10.500 mieszkańców Lwowa. Z 3 ryc. Opracował. – Lwów: Autor 1903. 123 s.
1276. — Precz z Rusinami! Za San z Polakami! – Lwów: Autor 1903. 83 s.

1277. W n i o s k i pana (Teofila) Merunowicza. Artykuły umieszczone w czasopiśmie „Izraelita” organie Stowarzyszenia „Schomer Izrael”, rocznik 1811. – Lwów: „Schomer Izrael” 1882. 34 s.
1278. Wojciechowski, Konstanty: Dwie notatki do dziejów romansu polskiego z początków XIX wieku. – Lwów: Tow. Lit. im. A. Mickiewicza 1905. 16 s. /W: „Pamiętnik literacki”/.
1279. — Piotr Skarga. (Z 23 ryc.). – Lwów: Macierz Polska 1912. 134 s. (Wydawnictwo Macierzy Polskiej. 99. Nakł. Fundacyi im. T. Kościuszki z r. 1894, Nr 8.).
1280. — Zagadnienia społeczne w powieści polskiej w w. XVIII i w początkach w. XIX. Notatka. – Lwów: Nakł. Fundaszu Naukowego 1906. 35 s.
1281. Wojciechowski, Stanisław: Ruch współdzielczy i rozwój jego w Anglii. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1907. 155 s. (Biblioteka „Społem!” 4.).
1282. Wojciechowski, Tadeusz: Chrobacya. Rozbiór starożytności słowiańskich. Tom 1. – Kraków: „Kraj” 1873. 341 s. /Więcej się nie ukazało/.
1283. W o l s k a, Maryla: Z ognia kupałnych. – Lwów: Autorka 1905. 45 s.
1284. — Swanta. Baśń o prawdzie. – Lwów: Altenberg /i in./ /1906/. 106 s.
1285. W o l s k i, Aleksander Antony: U źródła. Szkic sceniczny w 4 aktach. – Lwów: Autor; Połoniecki 1910. 83 s.
1286. W o r o n i e c k i, Edward: Stanisław Trembecki jako słowianofil. – Kraków: Świat Słowiański 1914. 27 s.
1287. W ó y c i c k i, Kazimierz: Forma dźwiękowa prozy polskiej i wiersza polskiego. Warszawa: Wende 1912. 1 X, 245 s. (Wydawnictwa Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Wydz. 1.).
1288. W r ó b l e w s k i, Augustyn: Listopadówka. 29 listopada. – Kraków: Nakł. Funduszu pozostałego po „Czystości” 1911. 88 s.
1289. — Porywy w dal kierunkową 13. Października. – Kraków: „Czystość” 1911. 82 s.
1290. — Przyrodniczo-naukowa teoria moralności. – Kraków: „Czystość” 1912. 112 s.
1291. W r ó b l e w s k i, Karol: Stanisława Wyspiańskiego Achilleis. Sceny dramatyczne objaśnił. – Lwów: Altenberg /i in./ 1909. VII, 99 s.
1292. — „Genezis z Ducha. Modlitwa” J. Słowackiego. (Obraz duszy poety). – Lwów: Altenberg /i in./ 1909. 50 s.

1293. — Legenda Stanisława Wyspiańskiego. objaśnił. — Lwów: Maniszewski & Meinhart /i in./ 1909. 73 s.
1294. W r o c z y n s k i, Jan: Gawoty gwiezdne. Poezye prozą. — Lwów: Altenberg 1905. 142 s.
1295. Hoene W r o n s k i: Odezwa do narodów słowiańskich względem przeznaczeń świata. — Paryż: Frank /usw/ 1848. 50 s.
1296. W r o t n o w s k i, Antoni: Porozbiorowe aspiracje polityczne narodu polskiego. Ed. 3. uzup. — Kraków: Gebethner 1898. 504 s.
1297. — Autonomia Galicyi i jej samorząd. — Kraków: Gebethner 1889. 62 s.
1298. W r o t n y /tj. Katarzyna Klimowiczowa/: Słoneczna rzeczywistość. — Warszawa: Wende 1913. 222 s.
1299. — i Fiat /tj. Zofia Stokowska/: Z żywej strugi. — Warszawa: Wende 1913. 80 s.
1300. W y b ó r poezyi. Tomik 3. — Londyn: Kaniowski 1902. 144 s. (Wydawnictwo Polskiej Partji Socjalistycznej).
1301. W y b u c h wielkiej rewolucji w Rosji. — Warszawa: Maślankiewicz 1917. 24 s.
1302. W y k ł a d y dla Towarzystw: 1. Tadeusz Kościuszko. 2. Stanisław Staszic. 3. Karol Libelt. — Poznań: „Straż” 1907. 32 s. (Wydawnictwo „Straży”. 3.).
1303. Ostatnie w y p a d k i w Rosji. (Z rosyjskiej prasy rewolucyjnej i opozycyjnej). — Lwów: „Proletaryat” 1905. 71 s. (Biblioteka Polsk. Part Soc. „Proletaryat”. 5.).
1304. Z a b o j e c k a, Marya: Gromnice. Powieść. — Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1907. 333 s.
1305. Z a h o r s k i, Jan: Szekspir w Polsce. Zebrał i zestawił. Z: Szekspira Williama Dzieła ... pod redakcją Dr. Henryka Biegeleisena. T. 9. 2. wyd. — Lwów 1897.
1306. Z a j ą c z e k, Józef: Historia rewolucji polskiej w roku 1794. /Histoire de la révolution de Pologne en 1794, pol./. Z przedm. Wiktora Gomulickiego. T. 1.2. — Warszawa-Lwów: Laskauer 1907. (Książnica. T. 11.12.).
1307. Z a l e s k i, Józef Bohdan: Poezye. T. 1.2. — Petersburg: Wolff 1851.
1308. Z a ł ę s k i, Stanisław: Czy Jezuici zgubili Polskę? 3. poprawne wydanie. — Kraków: „Czas” 1883. 527 s. 2 egz.
1309. — Geneza i rozwój nihilizmu w Rosji. Szkic historyczno-społeczny. — Kraków: Anczyc 1892. 256, III s.

1310. — Jezuici w Polsce porozbiorowej. Z mapą. Cz. 1.2. – Kraków: Anczyc 1906.07.
1. 1772–1820. 1907; 2. 1820–1905. 1906 (1907).
1311. Światłomir /tj. Stefan Zaleski/: Ciemnota Galicji w świetle cyfr i faktów 1772–1902. Czarna księga szkolnictwa galicyjskiego. – Lwów: Polskie Tow. Nakładowe 1904. 212 s.
1312. Zapałska, Gabryela: Fin-de-siècle'istka. Powieść. Cz. 1.2. – Warszawa: „Przegląd Tygodniowy” 1897.
1313. — O czym się nie mówi. Powieść współczesna. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1909. 368 s.
1314. Józef Maskoff /tj. Gabryela Zapałska/: Tamten. Dramat współczesny w 5 aktach. (Z ill. St. Janowskiego). – Kraków: „Krytyka” 1899. 128 s.
1315. Zasługi peterburskiego „Kraju” wobec Rosji, jej rządu i dynastji, memoriał własny redakcji tygodnika „Kraj” złożony rosyjskim sferom rządowym. – Kraków: Czaczki 1901. VI, 33 s.
1316. Zathej, Hugon: Młodość Bohdana Zaleskiego (1802–1830). 2. wyd. – Kraków: Żupański & Heumann 1887. 80 s.
1317. Zawałzki, Władysław: Literatura w Galicji (1772–1848). Ustęp z pamiętników. – Lwów: Weber 1878. 158 s.
1318. /Zawiązanie Klubu Konserwatywnego/. – Kraków: Krzyżanowski 1896. 16 s. (Wydawnictwa Klubu Konserwatywnego. 1.). /Brak strony tytułowej/.
1319. Zawirski, Zygmunt: O modalności sądów. – Lwów: Polskie Tow. Filozoficzne 1914. 108 s. (Wydawnictwo Polskiego Towarzystwa Filozoficznego w Lwowie. T. 7.).
1320. Zawistowska, Kazimiera: Poezye. – Lwów: Altenberg 1903. VII, 114 s.
1321. Zbierzchowski, Henryk: Impresye. – Kraków: Friedlein /i in./ 1902. 90 s.
1322. Zbiór pieśni. – Warszawa /i in./: Życie 1909. 40 s. (Biblioteczka popularna „Życia”. 4.).
1323. Zborowicz: Przyczynek do programu socjalnych demokratów polskich. – o. O. 1892. 32 s.
1324. Zbrowski, Marjan: Przemiany. – Warszawa: Gebethner & Wolff 1913. 153 s.
1325. Zbyszewski, Leon: Demokracja katolicka w Polsce. Wyd. 2. – Kraków: Miłkowski 1897. XVII, 428 s.
1326. Zdąnowicz, Aleksander: Dziesięć dni dyktatury, wspomnienie z lat ubiegłych. – Gorlice: Autor 1901. 27 s.

1327. *Z d z i a r s k i*, Stanisław: Pierwiastek ludowy w poezji polskiej XIX wieku. Studja porównawcze-literackie. – Warszawa: Wende 1901. VII, 590 s.
1328. — *Szkice literackie*. – Lwów: Księg. Polska /i in./ 1903. VIII, 311 s.
1329. *Z d z i e c h o w s k i*, Marjan: Mesyaniści i słowianofile. Szkice z psychologii narodów słowiańskich. – Kraków: Gebethner 1888. 338 s.
1330. — *Religia i sztuka. W sprawie Legend Niemojewskiego*. – Kraków: Autor 1902. 29 s.
1331. — *Szkice literackie. 1. /Więcej się nie ukazało/*. – Warszawa /i in./ Gebethner & Wolff 1900. 339 s.
1332. *Ż e l e ń s k i*, Stanisław: Jeszcze o bezrobociu rolnem we wschodniej Galicyi w lecie 1902 r. – Kraków: Autor 1902. 15 s.
1333. Antoni Sowa /tj. Edward *Ż e l i g o w s k i*/: Jordan. Fantazja dramatyczna. 3. wyd. – Lwów: Wydawnictwo Mrówki 1870. 167 s.
1334. *Ż e r o m s k i*, Stefan: Aryman mści się. Godzina. – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1904. 84 s.
1335. — *Duma o hetmanie*. – Warszawa: Kasa Przeworności i Pomocy Warsz. Pomocników Księgarskich 1908. 217 s.
1336. — *Dzieje grzechu. Powieść. T. 1.2.* – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1908.
1337. Maurycy Zych /tj. Stefan *Ż e r o m s k i*/: Echa leśne. – Kraków: Anczyc 1905. 39 s.
1338. *Ż e r o m s k i*, Stefan: Ludzie bezdomni. Powieść. T. 1.2. – Warszawa: Natanson 1900.
1339. — *Opowiadania. Wyd. 2.* – Warszawa: Natanson 1899 (1900). 268 s.
1340. — *Popioły. Powieść z końca XVIII i początku XIX wieku. T. 1–3.* – Warszawa: Gebethner & Wolff /i in./ 1910.
1341. Maurycy Zych /tj. Stefan *Ż e r o m s k i*/: Syzyfowe prace. Powieść współczesna. – Lwów: Tow. Wydawn. 1898. 375 s.
1342. *Ż e r o m s k i*, Stefan: O przyszłość Rapperswilu. Towarzystwo Przyjaciół Rapperswilu. Udowodnienie zarzutów, poczynionych Zarządowi Muzealnemu. – Kraków: „Życie” /1911/. 131 s.
1343. Józef Katerla /tj. Stefan *Ż e r o m s k i*/ Róża. Dramat niesceniczny. Wyd. 2. – Kraków: „Książka” 1909. 264 s.
1344. Maurycy Zych /tj. Stefan *Ż e r o m s k i*/: Słowo o bandosie. – Kraków: Altenberg, Lwów 1908. 27 s.

1345. — Sprawa Rapperswilska. Głosy Stefana Żeromskiego, b. bibliotekarza Muzeum Narodowego Polskiego w Rapperswilu, Dr. Feliksa Kopyry, dyr. Muzeum Narodowego w Krakowie, i Władysława Kłyszewskiego, b. pomocnika bibliotekarza Muzeum Narodowego Polskiego w Rapperswilu z wstępem Stanisława Szpotańskiego. — Kraków: „Życie” 1911. 31 s.
1346. — Sułkowski. Tragedya. — Kraków: „Książka” 1910. 255 s.
1347. — Uroda życia. Powieść w 2 tomach. T. 1.2. — Kraków: „Książka” /i in./ 1912.
1348. Z g l i ń s k i, Daniel /tj. Daniel Freidensohn/: Humor w Panu Tadeuszu. Szkic estetyczny. Wyd. 2., powiększ. — Warszawa: Dubowski & Gajewski 1898. 38 s.
1349. X Z j a z d Polskiej Partji Socjalistycznej. Program. Taktyka. Organizacja. — /Kraków: „Myśl Socjalistyczna”/ 1908.
1350. XI Z j a z d Polskiej Partji Socjalistycznej. — Kraków. „Myśl Socjalistyczna” 1912. 58 s. (Polska Partja Socjalistyczna).
1351. Litawa /tj. Marya Z i e l e w i c z-Hammarowa/: Książ w polskiej poezyi i powieści. — Poznań: „Dziennik Poznański” 1904. 83 s. /W: „Dziennik Poznański”/.
1352. Minister Floryan Z i e m i a ł k o w s k i. Rzecz napisana z okoliczności dziesiątej rocznicy jego Ministerstwa... — Kraków: Bartoszewicz 1883. 63 s.
1353. Ż m i c h o w s k a, Narcyza: Listy do rodziny i przyjaciół. Opatrzzone wstępem. T. 1.2. — Kraków: Gebethner 1885.
1354. Z m o r s k i, Roman: Lesław. Szkic fantastyczny. — Lwów: Wydawnictwo Mrówki 1870. 78 s. (Biblioteka Mrówki T. 27. Ser. 2. T. 9.).
1355. Z m o w a powszechna przeciw rządowi. — Warszawa: Ludowe Koło Oświaty 1905. 303 s.
1356. Z n a m i r o w s k i, Adam: Całun (1903). — Kraków: Krzyżanowski 1912. 135 s.
1357. Ż u b r z y c k i, Jan Sas: Filozofia architektury, jej teoria i estetyka... — Kraków: Autor 1894. 277 s.
1358. Ż u k o w s k i, Edward (Synpolski): Idea. 3. wydanie poprawione i pomnożone. — Kraków: Autor 1886. 489 s.
1359. Ż u k o w s k i, Władysław: Dochody i wydatki państwowe w Królestwie Polskiem. — Warszawa: Gebethner & Wolff 1907. 136 s. 2 egz.
1360. Ż u ł a w s k i, Jerzy: Eros i Psyche. — Lwów: Altenberg 1904. 268 s.

-
1361. — Prolegomena. Uwagi i szkice. – Lwów: Tow. Wydawn. 1902. 170 s.
1362. — Benedykt Spinoza. Człowiek i dzieło. – Warszawa: „Poradnik dla czytających książki” 1902. 189 s.
1363. — i Józef Nekanda Trepka: Wawel. Katedra i Zamek po restauracji. Z ilustracjami kolor. Stanisława Tondosa i Henryka Uziębły. – Kraków: „Ilustracja Polska” 1903. 43 s.
1364. Ż u l i ń s k a, Barbara: Nauka moralności narodowej. Obowiązki Polki. Pogadanki dla dziewcząt opracowała. – Lwów: Macierz Polska 1913. 275 s. (Biblioteka Macierzy Polskiej. 85.).

